

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.
வ ட லே வ ங் க ட .

நா ராயண ச த க ம்

மூலமும் - உ. ரையும்.

ப ர யி ர ம்.
நேரிசைவெண்பா.

நஞ்சுவினைக் காமமுத னமதுபி ரைக்காக்கும்
செஞ்சொல்லினோர்சதகஞ் செப்பியது-விஞ்சபுகழ்
நாராயணதாசர் நன்றுகநானிலத்தே
பாராயணஞ்செய்பவர்க்கு.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழுடைய நாராயணதாசரென்
பவர் கசஞ்சொற்களினாலேதிருவாய் மலர்ந்தருளி
ய நாராயணசதகமென்னும்பாமாலையானதுஇந்தப்
பூமியினிடத்தில் அன்போடுபாராயணஞ் செய்பவ
ர்சளாகியநமக்கு நம்முடையஊழ்வினையயழிக்கு
ம்விஷமாகும், நம்முடைய உயிரைக்காக்கும்அமு
தமாகும்.

க ர ப் பு.
நேரிசை வெண்பா

நல்லவடலேவங்கடத்து நாராயணசதகம்
சொல்லவெனக்குத் துணையாமே மல்லர்
பணையானதிண்புயத்துப் பாண்டவர்க்குமுன்னந்
துணையானபாதந் துணை.

(இ-ள்) அழகிய வடக்கின்கணுள்ள திருவேங்க
டத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணன்விஷயமா
கஜர் சதகமென்னும் பாமலை பாடுகிற தற்குப்பல

ம்பொருந்திய பருத்ததாகிய அழுத்த புள்ளியங்
களைப்படைத்தபாண்டவர்க்குமுற்காலத்திலுணை
யாயிருந்த அவருடையபாதங்கள் துணையாயிருப்
பதுமன்றிஎன்னுயிக்கும்அவைகளே துணையாகும்.

நூல்.

சுலி விருத்தம்.

பிரிந்திசைவண்ணம்.

நீர்கொண்டுதன்மலர்கொண்டு நன்னெறிகொண்
டுநிள்குறிகொண்டுவன், சீர்கொண்டுவந் தனைசெய்
துச் செறிவார்களைன்பெறுனார்களோ, பேர்கொ
ண்டிலன், பொறிகொண்டிலன் பெரியோர்களாண்
ருள்கொண்டிலன், நார்கொண்டுகண்டருள்சேரதி
யே நாராயணநாராயண.

(இ-ள்) பரிசுத்தமான தீர்த்தங்களையும்குளிர்ச்சி
பொருந்திய புட்பங்களையும்கொண்டுநன்மார்க்கத்
தையறிந்துதேவரீருடையசொருபத்தைத்தெரிந்து
அழகியஞானத்தைப்பொருந்தித்தண்டன்சமர்ப்பி
த்து உம்மை ஆராதனைசெய்துஅடைந்தபேர்களோ
ல்லாம் என்னபலனைப்பெறுவார்களோ அறிகிலே
ன் நாயினென்தாசியநாம முதலிய பஞ்சசம்ஸ்கார
த்தையும் பாகவதராலேகிருபையுங்கொண்டவனே
அல்ல ஆதலால் அனபுரந்தூசந்தேகாவித்து இரட்
சித்தருளவேண்டுமரோதி மயமாகிய ஸ்ரீமந்நாரா
யண-எ-று.

பரகாரியம் பலசெய்துனைப் பணியாமலேபிணி
யானபின், விரகாயிருந்தழுதாவதென் வெறியார்கு
ணங்குறியார்களோ, உரகாரியேனுபகாரியாயொரு
சாரியாவுலவாரியா, நாகாரியேமுரகாரியேநாராய
ணநாராயண.

(இ-ள்.) கொலை, களவு, காமம், பொய், வஞ்சனை
இவைமுதலாகிய அநேக துஷ்டகிருத்தியங்களைச்

செய்து தேவரீரைப்பணியாமல் பிணியானதுசம்ப
வித்தபிற்பாடுங்கபடமாயிருந்து அமுத்தினிலே உ
ண்டாகியகாரியம்ஒன்றுமில்லையுதலாலபரிபுதிபக
காரத்தொங்களை நல்லோர்களுையறிந்து இரட்சிப்ப
துகடன் அத்தனமைபேரல அடியேனைஇரட்சிப்ப
துஉமக்கே கடன் சர்ப்பங்களுக்குப்பசையாகியக
ருடவாகணமீதிலெழுந்தருளி அடியார்களுக்குபகா
ரமாக ஒப்பிலலாக சேவைபாய்உலாவிய தருளா
கின்ற ஐயனை நரகாசுரனுக்கும் முரகாசுரனுக்கும்
வைரியாகிய ஸ்ரீமநாராயண-ஈ-று.

சிவனீதலம் புயனீதலந்திரனீதல்சந்திரனீதலா, க
வனீதலவிண் ணவரீதன்மா தவரீதலேலா டெவர்தலு
ம் அவனீதலந்தனிலெண்ணினுன்னடியாரசுப்ப பொ
டியாகுமேநவரீதமுன்கமேமகமேநாராய ணாராய

(இ-ள்) சிவனும் பிர்மாவும்இந்திரனும் சந்திரன
ம்குரியனும்தேவர்களும்ரிஷிகளும்குருடனே
கூட்டின்னும யாவாகளுங் கொடுக்காரின்ற பலன்
களையெல்லாமபூதலத்திலே எண்ணிப்ப பார்க்குமிட
த்தில் தேவரீருடைய அடியார்கள் திருவடித்துகளு
ம்ஒப்பாகமாட்டாது ஆதலால் அவர்களைநினைப்ப
தே யில்லை கோபாலர்கிரகத்திலெண்ணெயையு
ண்டருளும்கீலமகவண்ணாகியஸ்ரீமநாராயண.

அவசத்தகும் பிணியந் துநானலையாமலையமரர்க்
கிடுங், மலசத்தாளார் துணிநலகியென்கவியைககொ
ளாய்கருணாகரா, குலசக்கரன் சலசேகரன்குலசே
கரன்புசுழ்சுரகரா, நலசக்கராசலசக்கராநாராயண
நாராயண

(இ-ள்) தேகமானது வருத்தத்தையடையும்படி
யானேநாய்வந்து அடியேன்கலையாமலிருக்கேசுவர்
களுக்குக் சொடுத்தருளா நின்ற கலசத் தமிழ்தத்
திலே ஒருதுவிகடாட் சித்தருளி அடியேனுடைய

கவிதையைக்கைக்கொள்ள வேணுங் கருணைத்திரு
மேனியனே வச்சிரபாணியுங்கங்காதரனுங்குலசே
காராகிய ஆழ்வாரும்மேதாத்திரம்! ண்ணுநின்ற சீர்
ததியாகிய சமுத்திரத்தையும் நல்ல சக்கரத்தையும்
தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களையும் உடைத்
தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண-சி-று.

எதிரும் பெரும் பிணியும்பரந் திறையுஞ்செறிந்
தழிதலுமபலந், துதிரந்திரித் துடலங்கொளுந் துயரந்
தெளிந் துணைநம்! வா, மதிமயங்கிடத் தொளிந் ஞர்
டா மகுடந்தொறுந்தொலியும்! வா, நதிவந்தெழு
ம பதபங்கயாநாராயண நாராயண.

(இ-ள்) தேகத்திலே எதிர்த் துவாரா நின்றபெரிதாகி
யநோய்மிருந்து இடைப்புநெருங்கி அழகுதலைநது
உத்தரமுறிநதுகொள்ளா நின்றதுக்கமானது. தெளிந்
துபெய்ததேதவீரை அடியேன் நம்புபடி யாகப்பி
சன்னமாகவேண்டும் சந்திரன்வாசமாய்ப் பிரகா
சியாநின்றசிவனுடையசடாமகுடந்தோறும்முழக்
கம்நிறைந்திட ஆகாயகங்கையான துவந்தனுளாநின்
றதிருவடி தாமரைகளையுடைதாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண
எல்லாருமுன்னுகர்த்துளையென்னே னுமெங்குரை
கின்றபேர், அல்லாதுவேறில்லாபையாலைவர்க்கு
மோரருளல்லவே, வல்லாருளார் மாட்டாருளார்
வறியாருளார் வாழ்வாருளார் நல்லாருளார்பொல்
லாருளார் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அடியேனுடைய ஆத்மமேகாடி களெல்லாந்
தேவீருடையகுட்சிக்குளே வாசம்பண்ணுகிறதே
யல்லாமல் வேறையிடமில்லை யாதலால் யாவருக்கு
ஞ்சமானமான கிருபையேயன்றிப் பேதமில்லையே
அத்தன்மையாயிருக்கஇதிலெவையென்றுமெனி
யென்றுமவாழ்வின ரென்றுந் நல்லவ ரென்றுந்
பொல்லாதவரென்றுந் உண்டாகிய தென்னமாய
மோ ஸ்ரீமந்நாராயண

நீகாசதா நீதூசதா நீயாடுகா நீமாடுதா, பேரகா
தேதேபர்க் கிடுகேசாறெனப்புலையர்க்கு நெஞ்சருகச்
சொன்னேன் ஆகாதகாரியமென்னிடத்தாவற்றது
ண்டவையாய்வையோ, நாகாசலாநாகாலயா நாரா
யண நாராயண.

(இ-ள்) பணம் வஸ்திரம் ஆநிமாடுஞ்சாதமுரிவை
களைநீங்கள் கொடுங்கனென்று சொல்லுவதற்கு யா
க்கியவில்லாத பேர்சனாகிய நிவேசச்சருடைய நெஞ்
சானது உருகுப்படியாய்க் கவிதைபாடித் தேடித்
கொண்டபொல்லாத நாரியங்கள் கணக்கில்லாமலடி
யேனிடத்திலிருக்கின்றன அவைகளை ஆராய்ந்துபா
ராமல் இரட்சிக்கவேண்டுஞ்சோலைமலைபுலுநம்சே
ஷனாகியுடேகாவிலையும்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயண

அயனுவெழுத் தளவன்றியேயாதிகங்கணப்பொரு
தாயினும், பவனாபிருப பவரிஸ்ஸேபிப் படிமீதிலப்பா
டியன்றியே, வியனாபுனைத்தொருவார்களங்விதிவெ
ல்வராய் மறைசொல்லுமே, நயனாரதன்புகழ்ச்சோதி
யே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பிரமதேவானைவன் எழுதினபிரகாரமே
அல்லாமல் அதிகமாகக் கூணப்பேராகாகிலும்இந்த
ப்பூமியிலே பிரயோசனப்பட்டிருக்கிறவரிஸ்ஸையெ
ன்றிலும்அப்படி அல்லவென்று சந்தேகாஷமாகதே
வாரீரைத் தொழுதபேர்களுல்லாமந்தவிதிவசத்தை
க்கடந்திருப்பார்களுென்றுவேதங்கள்முறையிடுகின்
றதேதரயத்தேதாடுங்கூடியநாரதமகாபுனிவர் தேதாத்தி
ரம்பண்ணுநின்றசோதிமயமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண

ஓமங்களால் விரதங்களா லுயர்தீர்த்தயாத்திறை
கோடியால், ஏமங்கள் கன்னியரீதலாஸெழுபாயு
ஞ்சுழல்கின்றதாஸ் ஆமைமம்புலன் கடிக்கின்றதாலடை
புண்ணியங் கணமேனுவிரிந்துமம்புலன்றதுபோலு
மோ நாராயண நாராயண

வடவேங்கட நாராயணசதகம்,

(இ-ள்) ஓமங்களாலேயும் விரதங்களாலேயுமுபர்
ச்சிபெற்ற கோடிநீர்த்தயாத்திரைகளாலேயுஞ்சுவ
ர்னங்களுடனே கன்னிகாதானங்களாலேயுந்
பூமியையும்பிரகட்சணம் வந்ததினாலேயும் உண்டா
கிய பஞ்சவிந்திரியங்களை நீக்கினதினாலேயும் வராகி
ன்ற புண்ணியங்களைல்லாம் தேவரீருடையநிருநா
மத்தைசகூணப் போதாதுஞ்சொல்லிய புண்ணிப
ததிற்குழப்பாகமாட்டாது ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று.

பாடேனலோகவிசிந்துனைப் பணிவேனலோபல
கமலெழுந்தாடேனலோபலி பீடமுன்னகேனலோ
சடகோமுகேமுகேனலோவல்லமாகவேசுமுலேன
லோகதியென் னுனைநாடேனலோகொடியேனலோ
நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) தேவரீரைக் கனிதைகளாலே பாடினது
மில்லை, தண்டன்சமர்ப்பிக்குமில்லை, பக்தாஸமுமெ
ழுந்து ஆடினதுமில்லை, பஸ்பிபுத்தின்முன்னேவந்த
துமில்லை, சடகோபத்தை முடியிலேசூடினதுமில்லை
சுதியொன் னுரினைத்ததுமில்லை, இக்கன்மையானபா
வியானவன்கடைத்தேதுமார்க்கமுண்டோ ஸ்ரீமந்
நாராயண-எ-று.

அறவைக்கெலாமடிமுலநானருளுக்கெலாமடிமு
லநீ, பிறருக்கெலாம் பெறுனித்ததும்பெறுவிப்பது
ம் பிணைதட்டிலே, உறவைக்கிலென்னுயிர்காவலுக்
கொவ்வாதுவா துரைசெய்வனோ, நறைவைத்துழா
யணிமாற்பனே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) லோகங்களுக்கெல்லாம் அடிவேராகியிரு
ப்பதுயானையன்றிவேறில்லைநுபைகளுக்கெல்லா
ம் மூலகாரணமாகி யிருப்பது தேவரீரையன்றிவே
றில்லைஅயலார்களுக்கு நீரெய்தபலையும்குனிச்செ
ய்கின்ற பிணையுந்தராசினுடையதட்டுகனிலேபொ
ருந்தவைத்தால்என்னுடைய உயிரைஇரட்சிக்கிறப

லனுக்கு அவை சரியாக மாட்டாது ஆதலால்வாது
பேசுவதில்லை தேன்பொருந்துந்திருத்துளவந்தரித்
த திருமார்பை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண.

பசியாதமந்திரமே வரும் பழியாத மந்திரமந்த
ரன், விசியாதமந்திரமேகாயிலெழியாதமந்திரநெஞ்
சிலே, முசியாதமந்திரமோதுவார் முதலானமந்திர
மொன்றிலே நசியாதமந் திரமோநமோ நாராயண
நாராயண.

(இ-ள்) பசியையெழுப்பாதது எவர்களாலேயும்
பழுப்பில்லாதது யமன்பாசத்திற் கட்டுப்படாதது
நோயைப்பார்க்காதது நெஞ்சலிலே கெடுதலில்லா
தது ஒதுவார்க்கெல்லா முதன்மையாயது ஒன்றின
லேயும்நாசமில்லாதது அவையாதெனிலென்றமோ
நாராயணவென்னுதிருமந்திரமேயல்லடிவேறில்லை
ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று.

அபராதமாகியபலசரக்கடலாகவே டம்புதே தற்
யேவிபரீதநோ யலையிற்குளே விடநின்றதூழ்வினை
யென்செய்வேன், இபராசனைக்கரையேற்றுநீசியனை
யேற்றலிங்கரிதல்லவே, நபராசனை சுபராசனை
நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அபராதங்களாகியபலசரக்குகளைநெருக்
கமாத்தேதகமென்னும்ஒடத்திலேயர்ரிவிபரீதநோ
யாகியகடலுக்குள்ளே ஊழ்வினை யானது தள்ளிநி
ன்றதுஎன்செய்வேன்கேஜந்திரனைக்கரையேற்றின
தேவரீர் அடியேனைக்கரையேற்றுதற்குஇவ்விடத்தி
ல் அரிதல்லவேவீவர்களுக்குஞ் சுபங்களுக்குங் கர்
த்தாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண

வாள்சொல்லுமே புனிசொல்லுமே மறைசொல்
லுமே நிறைசேடன்வாய், தான்சொல்லுமேமுனி
வொர்பெருஞ் சபைசொல்லுமே சசிசொல்லுமே,
தேன்சொல்லிபங் கிறைசொல்லுமேதிசைசொல்லு

மேதிசையாமலேநான் சொல்லவேதுவுமாவேனோ
நாராயண நாராயண

(இ-ள்) தேவர்களுடைய நாவும் உலகத்தோரு
டையநாவும், வேதங்களுடையநாவும் கல்விநிறைந்
தஜ்ஞசேடனுடையஇரண்டாயிரநாவும், பெரிதாகி
யசபையோடுங்கூடியமுனிவருடையநாவும், சந்திர
ன் முதலாகியநவகிரகங்களுடையநாவும்தென்போ
லுஞ்சொல்லினையுடைய பார்வதிபாகத்திலிருக்கும்
ருத்திரனுடையநாவும், திக்குப்பாலகருடையநாவு
ம்தோத்தரிக்கும்படியான தேவரீருடைய சீர்த்தி
யை மாறுபடாமல்அடியேனுடையநாவினாலேசொ
ல்வதற்குக் காரணமாவேனோசொல்லும் ஸ்ரீமந்நா
ராயண-எ-று.

சுருக்காமருந்துடற்கூறியேசுழற்றாமருந்தழற்றி
யிலே, உருக்காமருந்துவர்த்துண்டையாவருட்டாம
ருந் துழக்கெண்ணெயில், சுருக்காமருந்திதற்கை
யிலேகசக்காமருந்திருக்கல்லிலே, நருக்காமருந்தி
ருக்கின்றதே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) வெயிலிலே சுருங்காததுஉடலிலேபூரின
ற்சுழற்றாதது அக்கினியிலே யுருக்காதது உண்டை
யாகவுருட்டி உலர்த்தாததுஉழக்கெண்ணெயிலேக
ருக்காததுவலியகைகளிலே கசக்காதது இரண்டுக
ல்லே நருக்காதது இத்தன்மையைக் கொண்டமரு
ந்தானது இருக்கின்றது அதுபாதெனில்அஷ்டாட்
சரமேயன்றி வேறில்லைஸ்ரீமந்நாராயண.

தகவாயுனைப்புசுழாமலேசலமேமொடுத்திகல்
பேசுவார், முகவாயிலேபுமுவிழுமே முனையந்தகன்
கிளைபோதுமே, க்சவாகன மிகுமோகன கனகங்க
ளேபரம்பெளம், நகவாவினாலரிசீயமேநாராயண
நாராயண,

(இ-ள், மேன்மையாகத் தேவரீரைத்தோத்திரஞ்
செய்யாமல் கோபமேபொருந்திப்பகையாகஇழிவு

பேசுவாருடைய முகத்தேதாடுங்கூடிய னாய்களிலே
புழுக்கள்சொரிவதுமல்லாமல் எதிர்க்காநின்ற யம
தூதர்மோதுவார்கள் கருடவாகனேனேமகசொரு
பனேஇணியனுடையமார்பையும் அவனதுசேனை
களையும் நகமென்னும ஆயுதத்திலே சங்கரியாதின்
ற நமசிங்க ரூபமாகியஸ்ரீமநநாராயண-எ-று.

தலமேழையும் படமோதினுஞ்சலமொனிடா
ல்கிலாண்டநற்,பலம்பாவுமென்மனைசேரினுமபசை
போதிடாதிசுமாதாரா,சுலம்பாவுநின்பம்சீயினு
க்குறுகாதுமால்பெறுகாயமே,நலபேவுமேபொல
மேவுமேகாராயண நாராயண.

(இ-ள்) ஏழ லோகத்தையும் ஆழிப்படியாய்ப்
போர்பண்ணினுந் கோபங்களுடங்குவதில்லைஅகி
லாண்டங்களிலேயிராநின்ற நன்மையான பாக்கிய
ங்க ளெல்லாம் என்வீட்டிலே நிறைந்தாலும்ஆசை
களொழிவதில்லைபெண்களென்றிறைந்த சாதிகளெ
ல்லாம் இன்பத்தைக்கொடுத்தாலும் காமங்கள்நீங்
குவதில்லை இத்தன்மையைக்கொண்டு என்னுடைய
தேகமானது எந்தத்தன்மையைப் பெறுமோஅறி
யகில்லைன் பிரகாசிப்பாநின்றமேகவண்ணாகியஸ்ரீ
மந்நாராயண-எ-று.

பண்டிட்டதாமரைபுந்திரிப்படிவார் நினக்கடி
யாமெனக்,தொண்டிட்டுந் நெழிலுகொள்வதேதா
துயரத்திலையடைப்பதேதா, கொண்டிட்டநின்பு
கழ்நிற்கவேகுறையாளரைப் புதழ்கின்றவாய், நண்
டிட்டபாழ்வனையொக்குமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பழமையா யிராநின்ற தேவரீருடையநா
பிக்கமலத்திலே பொருந்தின உயிர்களையெல்லாம்
அன்பராகும்படி அடிமைகொண்டுகயிங்கரியத்தை
க்கொள்ளவேண்டுமெய்ல்லாமல் னுக்கங்களுடைய
து செய்யலாமோ வேதங்கள்கொண்டிராநின்றஉம்

முடைய கீர்த்தியைவிட்டுக் குறைச்சலானதெய்வங்
களைப் புகழாந்நவாய்களெல்லாம்கண்டிட்டுத் தா
ண்டியிட்ட பாழ்வளைக்கு ஒப்பாவதே யன்றிப்பிர
யோசனமிலலை ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று. கவு

பகையானவன் பிணிசெய்த தேரார்பதினயிரம்பி
ழையுண்டுநான்வகையாமினக்குரை செய்கிலென்வ
நுநேரமுநின் னநாளாகலால், பிகையசனபிழமுறை
யிட்டனென்விடுவித்திடாய்வினையாடினால், நகையா
தனே புகையபார்க்கேனா நாராயண நாராயண

(இ-ள்) அடியேனுடையதேதகத்திலேபசையாகி
பொல்லாத பிணியானது செய்யாரின்றவுபத்திரவ
ங்கன்பதினயிரமுண்டுஇன்னவிதங்களென்று கேவ
நீருக்குவிண்ணப்பஞ செய்கிலென்வராரின்ற இந்த
நேரயானது உமதுகிருபையேயல்லாமல்வேறில்லை
ஆதலால் துன்பம்வந்தபிற்பாடுமுறையாபிட்டேண்டு
தை நீசகிவிடாமல்வினையாடினால் உலகத்தார் பகை
ப்பாதுமல்லாமல்விகழ்ச்சியும் பண்ணுவார்கள் ஸ்ரீ
மந்நாராயண-எ-று

குப்புற்றகன் றுடனாவெலாங் குழுவாகவேவார்கு
புலாதவே, மப்புக்கொடந்தொனியாதிவெவழியே
குபுட்களுமுண்ணவே, அப்புக்குமோர்தயிர்வெண்
ணெய்பால், சொரிகைக்குமவ் விடைநங்கைமார், உ
ட்புக்குமாடியகண்ணே நாராயண நாராயண.

இ-ள். துள்ளினகன்றுகளுடனேபசுக்களெல்லா
ங் குவிந்திருக்கவும ஆகாய வழியிலே சொல்லாநி
ன்றபட்சிகளுடைய காதுகளிலே கேட்கவும்ஒப்பி
ல்லாதவேனுமுதலாதிக் தொனியாகமப்புக்கொட்
டினதுமல்லாமல் அங்கிருக்கும் இடைப்பெண்கள்
பாழியாரின்றநெய்க்கும், மோருக்கும், தயிருக்கு
ம்வெண்ணெய்ச்சும்பாலுக்கும் அவர்களுடையநட்
பினுக்கும் நடனஞ்செய்தகண்ணாகிய ஸ்ரீமந்நா
ராயண-எ-று. உய

தாயிற்றேபர் தாயாசுவாய் தமரிற்றேபர் தமரா
சுவாய், சேயிற்றேபர் சேயாசுவாய்செயலிற்றேபர்
செயலாசுவாய், வாயிற்றேபர் வாயாசுவாய் மலை
போலுமே வாய்க்குணமெயினு, நாயிற்றுமுன் பணி
நிறகுமோதாராயண நாராயண

(இ-ள்) தாயில்லாதேபர்களுக்குத் தாயாகவும், ச
தாயில்லாதேபர்களுக்குச்சுற்றமாகவும், பிள்ளையி
ல்லாதேபர்களுக்குப் பிள்ளையாகவும், உதவிபில்
லாதேபர்களுக்கு உதவியாகவும், வாக்கில்லாதேப
ர்களுக்கு வாகமாகவும், அருளாநின்றதேவரீரை அ
புயேன் மலைபோலும்கொண்டேநாக்கு நமமினுல்
சூரியன்முன்னே பணிநிங்குமாபபோலையனறிநிற்
குமாத்மீமநாராயண எ-று உக

மகேன்முதன்சூருவென்னி சேய்மநாராசு தேதரி
நாடொறுந, தந்தமபெலா விடமேவினு, எசகலேச
நன்சரணன்ம னுள்ள கம்பிரானிவனென் னுகொண்
டே சாதசபாபலிலே, நந்தன்கதா சமபுமபதா
நாராயணநாராயண

(இ-ள்) சனிபுதன் சூருகக்கான் செவ்வாப்சநதி
ரன்ராகுசேது சூரியன் இவராய் நாடொறுநதங்க
ளதங்களபொல்லாத இராசிகளிலே யிநந்தாலும
சகலத்துக்குமசரணே தேவரீ நுடைய திருவடியை
அடைநதாலெந்நுடையசமபிரான் இவனெனெயன்
று அனபுகொண்டு பகிடுனாரா மிடத்துப பலனைக்
சொடுப்பாராசன் நந்தகோபனுடையதிருக்குமாரா
நாயினென் நமமாநின்ற பரமபதத்தை யுடைத்தா
கிய பூர்மநாராயண-எ-று. உஉ

ஆற்றாமையொன் றமையாமை யொன் றய்யா
மை யென்றருளாமையொன், தேற்றாமையொன்
றியையாமையொன் றின்னாமையொன்றிருகாணையு
ம, போற்றாமையொன் றடியாருடன் பொலியா

னியேறுமே, தானேரை யண்டினபேர்கடா ரடி
யாருளத்தானந்தமே, நானேதவா ஞானேதையா
நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) மகத்தாகிய நோய்களெல்லாக் தேவரீரு
டையகிருபையைப் பெற்றநானையிலே உமிழ்நீரே
மருந்தாகி அங்ஙனே ஓடிப்போகும் உமதுகருணை
யில்லாத காலத்திலே சஞ்சீவியைக் கொடுத்தாலு
ந் தள்ளிவிட்டு அதிகமாகுமாதலா லின்தயறிந்தபே
ர்களை அடைந்தபேர்கள் சுகத்தைப் பெறுவார்கள்
அடியார்கள் இருதயத்தில் ஆனந்தமானவனே நா
யினேன் தோத்திரம் பண்ணினால் ஞானஉதயந் செ
ய்தருளவேண்டும் ஸ்ரீ மந்நாராயண -று.

ஈசன் பரன் பிரமன் பிதாவிறைவிண்டு வண்டுறை
தண்டுழாய், வாசன்சராசரனென்றுநின் வழியன்ப
ர்வாழ்பதி தன்னிலே, தீசங்கடம் பினிதாமுமே
சிறைசண்டை வஞ்சனைவீழுமே, நாசங்கடந் துயிர்
வாமுமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) ருத்திரனுக்கு பரமனையென்றும் பிரம
னுக்குத் தந்தையேயென்றும், கர்த்தனையென்று
ம்விஷ்ணுவையென்றும், வண்டுகளுடனே குளிர்ச்சி
பொருந்தாநின்ற திருத்துழாயினிடத்தில் வாசனே
யென்றுஞ் சராசரங்களானவனேயென்றுந் தேவரீ
ரைத் தோத்திரம்பண்ணி வழிபடாநின்ற அடியவர்
கள் வாழ்ந்தருளுந்தலங்களிலே பொல்லாதசங்கட
ங்களும் நோய்களும் சிறைகளும் போர்களும் வஞ்
சனைகளும் இவைமுதற்குற்றங்கள் யாவும் நீங்கி மற்ற
வுயிர்கலெல்லாம் வாழ்ந்திருக்கும் ஸ்ரீ மந்நாராயண

ஆபாதவா யுனைவாயுமே யடியாருடன் படைப
ண்ணுமே, மாபாவநூல்பலகற்குமே மறைபண்ணு
வாதியர்தம்மினும், ஓபாவியேனிலை நின்முனையு
ரைசெய்தனன் விரைசெய்தபூ, நாபாபராபரனையர்
நாராயண நாராயண

(இ-ள்) அபத்தம்சிறைந்த என்னுடையவாயான துதேதவீரையைதுகொண்டேயிருக்கும் அடியாராக ஞடனபேர்ப்பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கும் மகத் தாகியபாபகாஸ்திரங்களையேதற்கும் ஆதலால்வே தத்திலே சொல்லாநின்ற விநேராதிகளைப் பார்க்கி லுமாதிகரித்திராநின்ற விநேரதியாகி நாயினேன் தேவரீர் சுகந்திரானத்திலேவிண்ணப்பஞ் செய்துவி ட்டேன் உமதுசித்தம எனதுபாக்கியம் வாசனை சேர்ந்த நாடிக்கமலம் பொருநகாநின்ற பாபர னென்னும் அரிதாகுப ஸ்ரீமந்நாராயண

கற்பாவினிற் கடவாதன் கலிகாலமேதிவரயாடி டுந், தோற்பாவைநா னதுமெய்ச்சுவேதொடு சூக் திரத்துறைகாரனீ, மேற்பாவபுண்ணியமான நல்வி னைதிவினைக்கெவராகுவார், நாற்பாலினுக்கொருமு லமே நாராயணநாராயண.

(இ-ள்) கடலிலேஉதித்துவரானின்ற சூரியனாலே அடையும்படியான காலம் பிரமானத் தோடுங்கு டிய கலிகால மேதிரையாகவும் ஆடாநின்ற தோற் பதுமை யானாகவும்மனதுமெய்ச்சம்படியாய்த் தொ டுக்காநின்றசூஸ்திரத்துறைகாரர் தேவரீரானால்மே லேவரானின்றபாபபுண்ணிபங்களுக்கு அதிகாரிக ள் எவராகுவார்கள் இந்தநியாயத்தைத் தெரியப்ப டுத்தவேண்டும் பறப்பன ஊர்வனநடப்பன இருப் பனவாகிய நாள்சூலிதசாதிசளுக்கெல்லாஞ்சமான மான ஆகரவு தேவரீரேயன்றி வேறில்லை ஸ்ரீமந்நா ராயண-எ-று.

இரையாலெழுந்த உவரானநா விருசாணிடம்பிடி யர்மலே, கரைபாமலே தகராமலே கழலாமலேய முலாமலே, திரையாமலே வினைமூடிசுண்டிறவாம லே வகையென்னைதா. னரையாதசோ நிடுமைய னேநாராயணநாராயண

(இ-ள்) ஆகாயத்திலே வளரானின்ற என்சாணுட ம்பாகிய சுவரானது கரைந்துபேரகாமலும் இடிந்

துபேகாமலும் அதிர்ந்து பேகாமலும் வெந்து
பேகாமலும் திரைந்து பேகாமலும் வினையினாலே
இறந்துபாய்மறுபடியும்பிறந்து விழித்திறவாமலும்
இருக்கும்வகையாதெனில் நரைதிரை மூப்பில்லாத
அழுத்ததைக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்னையனு
கிய ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று. ௩௨

புற்கொண்டுவாழ் பசுவாரெடார் புலியாழ்கினை
ற்றிடைவீழினுங். கற்கொண்டு வாதடிக்கொண்டுவா
மடிதென்பரப்படு பாலிநான், ஏற்கொண்ட நோய்
க்கெவராகுவா ரினியலாதிலையெட்டியும், நற்கொ
ண்டலால்வளர்கின்றதே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) புல்லையுண்டுவாழாநின்ற பசுவானதுகி
ணற்றிலேவிழுந்தால் கண்டவர்கள் யாரேனும்எடு
த்துவிடுவார்கள் புலியானது விழுந்ததானால் சிக்கி
ரமாய் கற்களுந்தடிகளுங்கொண்டு கொல்லுவார்க
ள் அத்தன்மைபொலப்படுபாலியான என்னுடைய
யதேகத்திலே கொண்ட நோயைத்தீர்க்க எவழிரு
க்கிறார்கள் இனிதே தவிரையன்றி வேறில்லைமழையி
னாலே எட்டிச்செடியும் வளர்வதுபொலஉம்முடைய
கிருபையினாலே அடியேனும்வளரவேண்டும் ஸ்ரீம
ந்நாராயண-எ-று. ௩௩

அரசன்கையா லபயம்பெறு ரயலாளுமன்னரை
யண்டினால், விரசென்றுவந்திடமீவரீவினவாதசீவி
க ளண்டினால், வரசங்கசா தியரஞ்சுவார் வருகென்
னமேல்வகை யென்னதான், நரசிங்கனே முரபங்க
னே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) தாங்கள் நம்பியிருக்கும் அரசனாலே பிர
யோசன மில்லையென்று மலும்ன்னவ ரிடத்திலே
சேர்ந்தால் சந்தோஷித்து எதிரேவந்து இடங்கொ
டுத்து இரட்சிப்பார்கள் அத்தன்மையாகத் தேவரீ
ரை நம்பினபேர்கள் யாவரேனும் உம்மை வினவா
மல் வெறுத்துப் பக்கத்திலே சென்றால் முக்கியமா

ன சங்கரன்முதலாகிய தேவதைகளானாலும் இரட்சிக்கப்பயப்படுவார்கள் ஆதலால்கதிவேறில்லை அடியேனை வாவென்றழைக்கவகையென்னவெண்ணியிருக்கிறீரோ தெரியாது நரசிங்கரூபனை முரகாகரனைக் கொன்ற ஸ்ரீமந்நாராயண. எ-று. (நட்ச)

கோட் சொல்லுவேன் வதைசொல்லுவேன் குறைசொல்லுவேன் முறைசொல்லுவேன், கீட்சொல்லுவேன் மிக சொல்லுவேன் கிண்சொல்லுவேன் வலிசொல்லுவேன், சூட்சொல்லுவேன் யனூழி நாள் சொல்வண்டி. ஹஞ்சி நினைவேயார், நாட்சொல்லவென்றறிக்கின்றிலநாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பிரமகற்பபரியந்தம் அடியே னுடைய நாவானது கேள்களும்வகைகளும் குறைகளும் முறைகளும் தீழ்மைகளும் குற்றங்களும் பயங்களும் வலியைகளும் வஞ்சனைகளும் இவைகளைச் சொல்லுமே யன்றிக்கொஞ்சமாகிலும் தேவரீரநாமத்தை ஒருநாளையிலெய்து சொல்லும்படியாயநிந்ததேதபில்லை ஸ்ரீமந்நாராயண.

ஆள்கிறின்னிருநாளெழுத்தறியாதநாளறிவார்களைக்கேளாதநாள் செவியுறவே கிடையாதநாள் திலாசையே, மூலாதநாளிலமீதுதான்முதனாளிலக்கெழுதாதநாள், நாளாகுமோ வாளாயுதா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) ஆசாரியனுடைய திருவடிகளுக்கு ஆளாகித் தேவரீருடைய திருமந்திரத்தையறியாதநாளும் தெரிந்த பாகவதரைக் கேளாதநாளும் செவிகளிலே யூறும்படியாய்ப் பொருத்தாத நாளும் அதிலே ஆசையானதுபெருகாதநாளும் அஞ்சாவதுவயதில்முதல் நாளை யிலெய்நிங்குடத்தில் அரியென்றுநிலவெழுத்தாகிலும் எழுதிவையாதநாளும் பலகல்ல நாளாகுமோவாளாயுதத்தை யுடைய ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று.

வீட்டுக்குள்ளே துணையாவதும் வெளியிற்றுகுளே துணையாவதும், கூட்டுக்குள்ளே துணையாவதுங் குளே துணையாவதும், காட்டுக்குள்ளே துணையாவதுங், கடலுக்குள்ளே துணையாவதும் நாட்டுக்குளே துணையாவது நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) வீட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனு வெளியினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் சந்திரனுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் மலையினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் காட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் கடலினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் நாட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும்மீயே யன்றிலேறில்லை ஸ்ரிமநாராயண.

வாய்க்கின்றதே தன் புகையண்ணலா வணக்கின்ற சார்தஸ்யுண்ணலா, காய்க்கின்றமா வெறியுண்ணலாங் கறக்கின்றவாக்கட்டுண்ணலாம், தேய்க்கின்றபால்சுடையுண்ணலாந் சுவைசெட்டமானிடவாலிலாம், நாய்க்கிந்த வாதனையேனையா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) தேன் கூண்டினுக்குப்புகைத்தனுஞ் சந்தனக்கட்டையினுக்குதேய்த்தலும் பழுத்தமரத்தினுக்கு சல்லெறிதலாங் கறக்கும் பகவினுக்குக்கயிறனைத்தலுந்தேய்த்த தயிரினுக்குமரத்தாலுடைத்தலும் இவைகளுக்குஇந்தஉபத்திரவுமுண்டாகிப்பிறருக்குபகாரமாகும் உரிசையும்வாலுமித்தாதமானிடமென்றும்நாயினுக்குஇந்தவாசனையைக் கொடுக்கிறோ இதனாலே உமக்கென்னபிரயோசனமுண்டு தெரியச்சொல்லும் ஸ்ரிமநாராயண.

தம்பிக்கையா னையுமைவார்முன்றுகிலாடிவாடியநங்கையும், தம்பிக்கையாமதயோ கருந்தாசிற்கவேசதூரவேதியன் கம்பிக்கையா லரனுக்குகோனியைய மிட்டினியையமேன், நம்பிக்கையாகியதெய்வமே நாராயண நாராயண,

(இ-ள்) கதேசுத்திரனையும் பாண்டவரையும் வஸ்திரம்நீங்குதென்று வாடினதுரோபதையாம் ஸதமபிதமாயிருந்து தவமபண்ணின்ற மகத்தாகிய யோகிகளையும்இரட்சித்ததிருக்கட்டும் நான்குவேதசனையுமுடைத்தாகியபிரமணுடைய சிரத்தைக்கிளவின சிவனுக்குப்பிசரைபிட்டுச் சாபத்தைநீர்த்தசிற்றாரும் இனிபரத்துவம் வேறேயென்று ஐயப்படலாமோ நம்பிக்கையானதெய்வமீய்யன்றி ஸ்ரிமந்நாராயண-எ-று.

நடக

பாலாவதேதா தேனாவதேதா பழமாகிதேதா பாகாவதேதா, மேலாகா ௧, ௨, ௩ கரையாவதேதா விரையாருநல்லமுதாவதேதா, கோலாகலப்பிரிணிதீரவேகுரியங்குளாவனமூலியோ, நாலாவதேதாநின்போசொலாய் நாராயணநாராயண.

(இ-ள்) அடியேனுடைய தேகத்திலே கோலாகலஞ்செய்யாநின்ற நோயைத் தீர்க்குமபடியானதேவரீருடைய திருநாமமானது பாலாகியதேதா தேனாகியதேதாபழமாகியதேதா பாகாகியதேதா மேலாகியசருக்கரையாகியதேதாவாசனைசேர்ந்த நல்ல விர்தமாகிய தேவானமூலிகையாகியதேதா இவையல்லாமல் மணிமந்திரம் அவிழ்தமஇவைமூன்றுக்கு மேலாகிய என்னென்று சொல்லுவோம் ஸ்ரிமந்நாராயண.

பூவுக்குநல்லதுசொல்லவோ பெரிசீதளப்புதுவாசமே, தேவுக்குநல்லதுசொல்லவோ செவியார்முனையெதிரிப்பதே, ஆவுக்குநல்லது சொல்லவோ வதுசாதுவா யமுதீவதே, நாவுக்குநல்லது சொல்லவோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) புட்பங்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால் காததியும் குளிர்த்தியும் புதியவாசனையும்உண்டாகிய புடபமேயன்றி வேறில்லை தெய்வங்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால்

முறையத்தைக்காதினே தேட்குமுன்னமே அடியா
ர்தனாக்குப்பிரசன்னமாகிய தெய்வமேயன்றி வேறி
ல்லைபசுக்களுக்கூள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமா
னா அதுவெருசுர துவாயமுதத்தைக்கொடுக்கும்பசு
வேயன்றிவேறில்லை நாவுகளுக்குள்ளே நல்லதுசொ
ல்லவேண்டுமானால் தேவரீருடையதிருநாமத்தைச்
சொல்லியநாடுவாயன்றிவேறில்லை ஸ்ரிமந்நாராயண

ஆனந்தமா யமுதவார்முனே யஸர்குடியே தோழு
வார்முனே, மேகவந்தனிற் கரைவார் முனே முகி
லென்னே புகழ்வார்முனே, தானந்ததம் புரிவார்
மூனே நானென்செய்கே னிவையொன்றிலேநாரா
யணநாராயண.

(இ-ள்) தேவரீருடைய திருவடியைநினைத்து ஆ
னந்தபாஷ்பங்களைக் கண்களிலே பெருகுவார்களு
க்கு முன்னே புட்பங்களை யலங்காரசெய்துதண்
டஞ்சமர்ப்பிப்பார்களுக்கு முன்னே. மௌனத்தி
யானத்தினுடையென்னங் கரைந்திடுவார்களுக்கு மு
ன்னே பசுங்கொண்டலையென்று புதழ்ந்திடுவார்
களுக்கு முன்னே தானங்களுந்தவங்களுஞ் செய்தி
டுவார்களுக்குமுன்னே சரணாகதிசெய்திடுவார்களு
க்கு முன்னே அடியேன்இவைகளிலே லுன்றுகிலும்
செய்யமாட்டுவேனா ஸ்ரிமந்நாராயண.

செரிக்கின்றலு ணுகர்வேனலென் சிரிக்கின்றகா
ரியமேசெய்வேன், கரிக்கின்றகண்டடையென் வெ
றுங்கழப்பன்கொடுங்கடுவஞ்சுகன், பரிக்கின்றநின்
னடியாரொடும்பழேசனலென் படர்வந்தபின், நரி
கின்றனெனினியென்செய்வே நாராயணநாராயண.

(இ-ள்) சீரணமாகும்படியான ஆகாரத்தைக்கொ
ள்ளாமல் நகைக்கும்படியான காரியமேசெய்துதெ
ரிசனஅபேட்சையான கண்ணையும்படையாம்ல் அ
ன்னைப்பரிக்காநின்ற அடியாருடனையுங் கூடாம
ல் விருதாவாகியகழப்பனாகவும் பொல்லாதவிஷம்

பேராலும்வஞ்சகனாகஉத்தரிந்மூத்தும்வஞ்சகிற்பாடு
அவதையைக் கொள்ளாநின்ற நாயினே னினியென்
செய்வேன் ஸ்ரிமந்நாராயண-எ-று.

ஆதாரதேவதையென்பதேனாவடியேணையாரைசெ
ன்பதேன, ஒதாதுணர்ந்திடவன்புகு ருபதேதசிகனெ
ன்பதேன. மாதாபிதா வுடலாவிநீமனைகாணிபென்
வலிசெய்வநீ, நாதாவுநீ, தாதாவுநீ நாராயண நாரா
யண

(இ-ள்) ஆதாரமாகிய தேவதையே யென்பதேன
அடியேணையாளுங் கர்த்தனையென்பதேன பலதூல்
களையோதாமல் தன்னிலையறிந்திட நட்புசெய்யா
நின்ற உடதேதசகுருவேயென்பதேன என்னென்று
சொல்வேன் தாயுந்தந்தையுந் தேசமும் உயிரும்
பெண்சாதிபுங் காணியுந்தீரவியமும் வலிமையுங்
செல்வமும்நாதனும்பிரபுவும் நீயேயன்றிவேறில்லை
ஸ்ரிமந்நாராயண. எ-று (சச)

வடுநிந்தையே னிடுவந்தியென் மருள் விஞ்சுகேன
னருளஞ்சுகேனன், அடுகிந்தையேனெடுவந்தியே
னலை பண்பினனுணைநம்பினேன், விடுவதுன்பிலே
முடுகலன்பிலேமுடுகலன்பிலேன் வினைமண்டின
னுணைபண்டினேன், நடுவொன்றிலே மிவைகுன்று
மோ நாராயணநாராயண.

(இ-ள்) குற்றம்பொருந்திய நின்தையையும், இடு
வந்தியையும் மிகுந்த மயக்கத்தையும் அருளில்லா
த பால்லாத இருதயத்தையும் பலவித தூர்நடத்
தையும் காரிய மென்கிற அலைச்சலையுந் திவினைய
யும்இவைகளைக்கொண்டிராநின்ற நாயினேன் இரக்
கத்திலே பயந்தவனுடியஅன்பிலே துரிதமில்லாத
வனாகிஒழுவில்லாமல்தேவரீரையடைந்தேதன்மத்தியி
லேயின்னமொரு விதத்தினுலே எனது வருத்தம்
நீங்குமோ ஸ்ரிமந்நாராயண-எ-று.

குடிநீர்கொடர் முகவேதிடர்குணவெண்ணையை
வடியீர்பிரம், படியீர்னெணீரெறியீர் விழிக் கதி

கோர வஞ்சனமேடூர், கடியீர்வயித் தியரால்வார
கமதாடுசூக்குடமிட்டுளே, நடிமீரென்ற் பிணியஞ்
கமோ நாராயண நாராயண,

(இ-ள்) குடிக்கும்படியாய் கிஷாயங்கள் நீர்கொ
டுங்களென்றும்முதத்துக்குளே துபிடியுங்கடென்று
குடத்திலே எண்ணெயைக்காய்த்துக்கொடுங்களெ
ன்றும்பிரம்புகொண்டடித்து வெளுத்தவிபூதியை
பெறியுங்களென்றும் கண்களுக்குஅதிகோர மாகி
யதலித்தம்போடுங்க ளென்றும் வயித்தியருக்குக்
காட்டித்தீருங்களென்றும்பன்றியும்-ஆடும்-கோழி
யும்-பலிகொடுத்துச் சன்னதமாடிப் பாருங்களென்
றுஞ்சொல்லினால்இவைகளாலேநோய் தீர்வதுண்
டோ ஸ்ரிமந்நாராயண எ-று.

பிரம்புக்குமுன் விடுமாதரைப் பிணிகட்டுநீன் பிணி
யுற்றவென், உரம்புக்குளே யறியாததெனலகத்தெ
லாமுறைசோதிதேநால், வரம்புக்குளே யெலும்புக்
குளே வழும்புக்குளே தழும்புக்குளே, நரம்புக்கு
ளேபுகவெட்கியோ நாராயண நாராயண.

(இன்) முள்ளுகளோடுங் கூடிய பிரம்பம்புதலுக
ளுக்குந் தாமரைப்பிணையல்களுக்கும்பிசுந்தநோய்
கொண்டிராநின்ற என்னுடைய நெஞ்சக் குள்ளே
துழைந்தறியாம லிரும்பதென்னே உலகத்திலிருக்
கும் எல்லாவுயிர்கள் தோறும் வாசம்பண்ணநின்ற
சோதிநீயன்றி வேறில்லை ஆதலாலிது தோலுடம்
பும் எலும்பும் வழும்பும்விணமும்நரம்பும் இவைமு
தலிய நாற்றமானமடியினாலேபுகுந்தறிதலுக்கு வெ
ட்கமாகியதோ ஸ்ரிமந்நாராயண.

மன்றாடியேயதிசோபன மழைவண்ணனேவிசய
ங்கரா, வென்றாய்செயஞ் செயுமச்சுதா மிகவாழி
கேசவனேசுபங், கன்றால்விளாவெறிந்தாய் பெருங்
கலியாணமங்கலபாதவா, நன்றாய்வேங் கடநாராய
ண நாராயண.

(இ-ள்) கேரபிகாஸ்திரீகளுடைய சபையிலே நடன மபண்ணுநின்றவனே உனக்கு அதிகதேசாபனம், மேகவண்ணனானக்குவிசயம், முதலையை வென்றவனே உனக்குசெய்யாமசெயம், அச்சதனே உனக்கு மிகுந்கவாழி, கேசவனே உனக்குச்சபம்கன்றால் விளாங்கனியெறிந்தவனே உனக்குப்பெரிதாகிய கலியாணம்மாதவனே உனக்குமங்களம் வேங்கடநாயகா நீஇத்தன்மையாக நன்றாகயிருக்கவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று. (சஅ)

இந்தாவென வெனதிச்சைநீ யெளிதீவையேவிழிவாகுமோ, சந்தானமாமலராலஞ்ச் சனைசெய்குவார் தவிர்வார்களுள், வந்தானபேர் துதியார்களுள் வசுதேவாசொற் குறையாகுமோ நந்தாதபெண்ணைக செய்வாளோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அடியேனுடையபுச்சைபாண்டியேஇங்கேவாவென்றுதேவரீர் எளிதாகப்பலனைக்கொடுத்தருளினால் உமக்குஇகழ்ச்சியாகுமோ கற்பகமலரினாலே அருச்சனை செய்யாநின்றதேவர்களவிட்டுவிடுவார்களோசரி நானததில்வந்தபேர்கள்துதியார்களுள்வசுதேவருடைய உடலையிலே குறைந்துபோகுமோ அழிவிலலாதஸ்ரீமகாலட்சுமி நகைப்பாளோசொல்லும ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று. (சக)

சிற்ப்பபேன துருவற்குத் தெதிபாண்டனாப்பெரியப்பேன, சுற்றந்தைதவங் தங்கையோ கண்டாகனனமிதிலேசனே, சுற்றத்தரோ பெறுவோரெலாந் தொடுவேன்வழக் கிடுமன் விடேன், நற்றப்பயும் பொருடநதுபோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) தேவரீர்முன்னையிலே இரட்சித்தபேர்களுக்குள்ளே துருவமகாராசனுக்குச் சிற்ப்பபேன தெதிபாண்டனென்றும குயவன் உமக்குப் பெரியப்பேன, கலனுருவமேபாக்கிக்கிளிபோல் பேசப்பண்ணுநின்ற அகலிகையானவள் தேவகிக்குத்தங்

கையாகிய உமதுசிறியதாயாரோ கண்டாகனனெ
ன்றும் விரேரதியானவன் உமக்குப் பெண்கொடுத்
தமிதிலைச், சனகமகாராசனாகிய அம்மாளே, இன்ன
ம்பேபறுபெற்றேபர்களும் பெறும்பேபறுகளும் உம
க்கு உறவின்முறையார்களேளா ஆதலால் சம்பந்த
மில்லாதபேரையெல்லாம் இரட்சித்த பீடியினிலே
தேவரீருக்கும் அடியேனுக்கும் வழக்குவிடுவதில்லை
ஆசைப்பட்ட பலனைகொடுத்து அப்புறம்போகவே
ண்டுமே யன்றிபோகக்கூடாது ஸ்ரீமநநாராயண.

தன்னெட்டெழுத் தயன்மத்தகந் தனிலேஷ்பொறி
த்தடிநாவினே, உன்னெட்டெழுத் தெழுதாமையா
லுலகத்துளா ரவனைத்தொழார், கன்னெட்டிடத்
தருநெட்டிடக் கன்னெட்டிடக் கனகாலிபின், நன்
னெட்டெல்லாதொடர்பாதனைநாராயணநாராயண

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் உலகத்திலே யுள்ள
மானிடர்களுடைய தலைகளிலே தனது நெட்டெழுத்
தைமாத்திரமளமுதி அடிநாவுகளிலே தேவரீருடைய
அஷ்டாட்சரத்தை யெழுதாமற் போனபடியினு
லே அவனை ஒருவருந்தே தடுகிறதே தயில்லை முல்லையில
த்திலே கல்லுகள் நெட்டிடவும் விருட்சங்கள் நெட்
ட்டிடவும் அக்கினிகள். நெட்டிடவும் விஸ்தாரமாகிய
பசுக்கள் பின்னாலே நன்வைபெற நெடிதான தூரமெ
ல்லாமநடந்தருளாநின்றதிருவடியை யுடைத்தாகிய
ஸ்ரீமநநாராயண-எ-று.

உரலுக்குமோ ருறுபஞ்சமோவுனை நச்சினெனெ
னையச்சமன், விரலிட்டுதேர் வினைவல்லனென விதிதை
க்குமவ்விரலே லாசையால், பொறுநுற்றேநரய் கழல
ய பணப்புதிதாமருந் தொருதூதனால், நாலைக்ஞளா
ய் வரவேண்டுமோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) குத்தாநின்ற உரலினுக்கு ஒருகாலத்தி
லேயுப்தரித்திரம் வருவதில்லை அத்தன்மையோலத்
தேவரீரிடத்திலே நியம்பிய ஐகவரியமேயன்றி இல்

மூலமும்-உரையும்.

லாததில்லையே ஆதலால் உம்மிடத்திலே இச்சைகொண்டேன் இனிஎன்னை இந்தயமனானவன் விரல்விட்டுச் காட்டியறிந்துவினைசெய்யமாட்டுவனோ பிரமரவ்வினுடையகைகளிலேயிராநின்ற விரலும் என்றலையிலே எழுத அசையமாட்டாது வருத்தத்தைச் செய்யாநின்றநோயைத் தீரும்படியாய்ச் செய்வதற்கும் புதிதாய் ஒப்பில்லாதசஞ்சீவியானது ஸ்ரீ அனுமாராலே வரவேண்டுமேதோ ஸ்ரீராப்திவாசனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று.

சமையாதிதே வதைபென்பதுஞ் சமை யாதிநீன்பெயரென்பதும், உமையாளுடன் பரமன்புனைந்துனைமாமறைப் பொருளென்பதும், தமையாள்வதென்றிமையோர்திலே ராத்தமைபாதிபுன்புகழ்கின்றதும், நமையாமலே யெனையாளுவாய் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) சமயங்களுக்கெல்லாம் அதிதேவதை நீயேயென்றும், மரணசமையத்துக்கு ஆகியது உம்முடையபெயரே யென்றும் மலத்தாகிய வேதப்பொருள் நீயேயென்றும், உமையவளுக்குச் சிவன்புரிந்துவிச்சயம்பண்ணினதுமீதேவதைகளுக்குத் திலே ராத்தமைக்கும் அதிபனாகியதேவேந்திரன் தங்களை இரட்சிக்குங் கர்த்தனெயென்றுபுகழ்கின்றதுங்கொடாமற்படி என்னை இரட்சித்தருளவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயண எ-று. (ருங்)

நீயண்டரநலபட்டநா ணினைவில்லாநின்றனாததானே, போயண்டகோடியிலெந்தேவார் புலாபிற் குளேவினையாடினென், மாயங்கடந்தறிவேனல்லோ வரதன்கெடும் வானோர்க்கெலாம்நாயன்கெடும்விடுமென்பனே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) தேவரீர் அசோதைமுதலாகிய இடையராலே அடிபட்டநானையிலே அடியேனுக்கு வினைவில்லாமற்போதுய அதுதனாலே என்றால் உமதுகுட்சிக்குள்ளேயிராநின்ற அண்டகோடிகளிலே எந்தசத்

துக்கஞக்குள்ளே வினையாடினேன்நீர்செயும் மாய
மநீங்கியறிந்தேனையானால் தேவதைசுருக்கெல்லா
மும்மைவரதனென்றும் நாயகனென்றும் அந்தஇ
டையர்களுக்குத் தெரியப்படச்சொல்லிக் கெடுவீர
க ள விட்டுவிடுங்கேர்னென்றுநீக்கி விடுவேன் தீரு
மேனி பென்னமாக நொந்தேதாஇப்போது பெரி
யோர்களையறிந்தேன் இருந்துஞ் சமயத்திலேஉத
வாதேபோனேன் இனிவருந்தி என்னபிரயோசன
ம் ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று. (ருச)

காசிக்குருங் கயைபிற்குருங் கழியாதபாதகனா
மையால், கூசிகுலைந் தனைவந்தியேன் குறையாகு
மோவினையென்பதோர், வாசிக்குவந்தருள்செய்கு
வாய் வயிரத்திரா வணன்றங்கைதன் நாசிக்கு வா
ளெறியையனே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) காசியினிடத்திலேயுங் கயாவினிடத்தி
லேயும் வாசம்பண்ணினாலும் நீங்காத பாவியானப
டியினாலே மனதுகூசிக் குலைந்து தேவரீரைத் தோத்
திரம்பண்ணாமல் விட்டுவிட்டேன் அதினாலே உமக்
குக்குறைவாகுமோஅடியேனுடைய வினைசென்னு
ம்வாசி தீரும்படியாய்வந்துகிருபைசெய்தருளவே
ண்டும் முன்னாளிலே வயிரத்தோடுங்கூடிய இராவ
ணன் தங்கை யாகிய சூரபபனகையினது மூக்கறு
ம்படியாய்ச் செய்த வாளாயுதத்தைபுடைய ஸ்ரீமந்
நாராயண-எ-று. (ருரு)

தாளுக்கவாவியநா வினுஞ்சலியாது வாசனியா
னநோசம் ஆகோக்கெடா தின்றைக்குவா வசையாம
லையன்றைக்குவா தோளுக்குவாளியை செய்தவ
ந்துயர்கண்டிராவணவினு போய்நீனைக்கு வா
வெனுமையனே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) தேவரீருடைய திருவடிகளுக்கு ஆசை
கொள்ளாநின்ற எனதுநெஞ்சிலேயும் நாளிலேயும்
வருத்தமில்லாமல் வரவேண்டுஞ் சனியானநோயா
னதுஅடிமையைக்கெடுத்துவிடாமல் என்றைக்கேமே

வர வேண்டுஞ்சரமதிசையிளையமனைக்கண்டு சூஞ்ச
விக்குமுன்னமே அன்றைக்குவரவேண்டும முன்ன
னையில் பாணங்களைத்தோள்களிலே யழுததும்படி.
யாய் வாய் அனனது துயரத்தைக்கொண்டு வபிரத
தையுடையவரவனா நீ இன்றைக்குச்சென்றுநீனைக்
குவரவென்றுகிருபபண்ண நின்றுள்ளையனைய
புரீமந்தாராயண-எ-று. (நிசு)

விக்கற்கிடம் பொருமற்கிடம் விடுமர்ச்சுமேலெ
ழுதற்கிடம். கக்கற்கிடமிருமற்கிடங் கருதற்கிடந்
திருகற்கிடம், சொக்கற்கிடங் குளிர்கற்கிடஞ் சுடு
தற்கிடம் வெருவற்கிடம், தக்கற்கிடந் தருமைய
வே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) விக்கலென்றும பொருமலென்றுமேமல்
மூர்ச்சென்றும் கக்கலென்றும் இருமலென்றுங்கரு
கலென்றும் திருகலென்றுஞ் சொக்குக லென்றும்
குளிர்தலென்றுஞ் சுடுதலென்றும் பயப்படுதலென்
ன்றும்கக்கலென்றுஞ் சுடுதலென்றும் பயப்படுதலெ
ன்றும் நக்கலென்றுஞ் சொல்லாநின்றி அந்தப் பீ
டைகளுக்கெல்லாம்இடங்கொடுத் திராநின்ற தேக
த்தைகயுடைத்தாகிய அடியேனை இரட்சித்தருளவே
ண்டும் புரீமந்தாராயண ௪-று. (நிசு)

துளசிதளத் துளசிதளத் தாய்நீரதே குடிநீரதா
ம், துளதாயிரம்பெயரெண் டுதுநுற்றொருகோடிமந்
திரமேலதாம், வளமார்பின்மாமணியென்னவே ம
ணியாமெனைப் பிணியெனசெயும், நனகபரன்பகை
வென்தவா நாராயண நாராயண

(இ-ள்) திருத்துழாயினது தளங்கலிலேபொருந்
துங்குளிர்ந்தநீரே குடியிருக்குங் கிஷாயங்களுக்கெ
ல்லாம்மேலாகியகிஷாயநீராகவும் கிலைபெற்றிராநி
ன்ற ஆயிரந்திருநாமங்களும் நுற்றொரு கோலிமந்
திரங்களுக்கும்மேலாகிய மந்திரமாகவும் வளம்பொ
ருந்தா நின்ற திருமார்பிலே யிருக்குங்கவுஸ்து
மணியோமணிகளுக்கெல்லாம் மேலாகியமணியாக

ஈம்இருக்கின்ற அராயநீட்டத்தில் இதுவே மணிமந்திர
அவுஷதமாசுவிருக்கப்பிணியானது அடியேனையெ
ன்னசெய்யும் நன்கு பரனுடைய சாபத்தைத் தீர்த்
தருளாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று.

சுவையோசையூற்றொளிமாமணர் தொடராமனஞ்
சூழல் கொண்டாயும், சுவைமானுமா னையும்விட்டி
னுங்கனிவண்டுமே மவிளிகின்றபோல், இவைதூயவெ
ன்றிவிடாண்டிலே னினியென்செய்வேன், நவைநீ
மேயருள்செய்குவாய் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) ஆகாச வ்ருகையினாலே கொண்டையும்
மணியோசையினாலே கிளைமானும்தேகபரிசுத்தின
லே ஆனையுந் தீப்பப்பிரகாசத்தினாலே விட்டிற் றூச்சி
யும் வாசனையினாலே மதத்தவண்டும் இவைஐந்து
மனந்தொடர்வசூழன்று விழுந்திறந்து போவது
போல எனதுபஞ்சஇந்திரியமும் இதுநன்மையெ
ன்றும் இதுநீமையென்றும் தெரிந்து பிசிப்பதில்லை
இனியென்செய்தே தன்இந்தக்குற்றந் தீரும்படியாய்
க் கிருபைசெய்தருள வேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயண.

நெட்டேணியின் படியெட்டுமோ நின்னெட்டெ
ழுத்தெழி லண்டமேல், எட்டாமெனும் பதமெட்
டவேயிரதித்த சர்க்கரையேயதின், வட்டேபசும்
பழமேசதாமதுரித்தவா ரமுதேயெனுள், நட்டே
யருட்டினல் காட்டுவாய் நாராயண நாராயண

(இ-ள்) மூங்கில்களாலே நெடிதா யழைத்திராநி
ன்ற ஏணியினது படிகளிலேயேறினால் ப்ரமதம்எட்
டமாட்டாது ஆதலால் ஏழு ஆபரணத்தே தாடுங்கூடி
ய அண்டத்துக்குமேல் எட்டாவதாகிய அந்தப்பா
மபதத்துக்கு ஏறிவர உபாயமுண்டு அதுயாதெனில்
நினது திருமந்திரமாகிய எட்டெழுத்தையும் எனது
நெஞ்சிலே நட்டு இரம்பியமான சருக்கரையுங் கற்க
ண்டுங் கனிந்தமுப்பழமும் நித்தியமதுரமாகிய ஆ
ராவநீர்தமு மிவைகளுடைய சுவைபோலே பரவும்

படியாகக் கிருபைப் புனல்கட்டி னுள் றிவருவேன்
ஸ்ரீமந்நாராயண ஈ-று

காணுங்களை குவியுங்கையே கருதுள்ளமேகன
லாஞ்சனம், பூணும்புயம்புள சாங்கமே புகழ்நாவ
கேதிகழ்ச்சேகழ்வினோ, ஆணும்பெணுள் சரணென்ப
தேயவையல்லநா னாராதிகாண், நானுமபெயர்க்
காதாரமே நாராயண நாராயண

(இ-ள்) தேவரீர்திருவடியைக் காணுநின்ற கண்
சளுங் குவியாநின்றதைகருமநீணயாநின்றஉள்ளங்
கைகருமம்மந்திராக்கினி பொருந்திய சங்குசக்ரவா
ருசனம் பூணுநின்று புஜங்கரும புளகங்கொள்ளாநி
ன்றேதகங்கருமபுகழாநின்றநாவுகரும கேட்காநி
ன்ற செவிகரும இவைகள் பொருந்திக் குடும்பத்
துடனே சரணாகதி பண்ணுநன்ற அடியார்களைப்
பேரலப் பொருந்தின நானல்ல மிகுந்த அபராதத்
தையுடையவன் ஆதலால்சரிசனம்பண்ணுவெட்கத்
தையடைந்தேன், இத்தன்மையாம்வெட்கத்தைய
டைந்த பேர்கருக்கெல்லா மாதாரமாகிய ஸ்ரீமந்
நாராயண-ஈ-று

* கவிநல்லதேர் கவிதியேத கனமூடனான் விவத
வித்திடும், புவிநல்லேகல வினையெத்துமே புகழ்ந
ல்லதேல் புகர்கேட்கவென், செவிநல்லதே லருண
ல்லதே செயனல்லதேலியனல்லதே, நவினல்லதே
வரிநாவினே நாராயண நாராயண

(இ-ள்) மிகுந்தமூடனானவன் பாடாநின்ற கவி
தையானது நன்மையாயதோ தீமையாயதோ தெ
ரியவராது விதைக்காநின்றவிதையானது பூமிநல்ல
தானபடியினாலே வினையுமேயன்றிவினையாமற்போ
வதில்லை ஆதலாலுமது புகழுங்கிருபையுள் செயலு
ம் இயலும் நல்லதானபடியினாலே அதையென்காதி
லே கேட்டு நாவினாலே தோத்திரம் பண்ணினால்ந
ன்மைவருமேயன்றித்துன்பம் வருவதில்லை ஸ்ரீமந்
நாராயண-ஈ-று.

பசைகொண்டபா நவநாகமம || நாராயணசதநம
காதுநெடு, சசைகொண்டபா நவநாகமம || நாராயணசதநம
காதுநெடு, சசைகொண்டபா நவநாகமம || நாராயணசதநம
காதுநெடு, சசைகொண்டபா நவநாகமம || நாராயணசதநம

(இ-ள்) தேவரீரிடத்திலே அன்புபொருந்தாததின்
றபாசுவதாளசொல்லிய ஐரமாராகநீர் எனதுகா
கானதுகேட்பது நில்ல நெஞ்சானது நெஞ்சுவது
நில்ல அலையாதின்ற பாக்ககதலிலே விழுந்தான
னைகதாமம வெகுளிமயக்கமென்ற ஐரமாராயெடு
ந்துக கொண்டு வினையானது மேலியடிக்கச்செயு
நதிருட்டுமனக்கை யுடைதநானவா யுமவிடத்தி
லே பத்தியில்லாமல பரமபதகது நஞ்சாகலகொ
ண்டால் அந்தக்காரிய மாகுமோஸ்ரீமநாராயண.

பலகூறுபட்டொருநெஞ்சினன்பரிசென்னவெ
கணுமானவா, விலகூறுகொண்டேன் விலண்டே
ன்னவிர னீக்கிமோர் நுகர்வாராகனோ, பலகூறுலாயநீ
தானுமென்மதிதன்னைவிட டெனையொரதனை, நல
கூறுவா கரதேனுவே நாராயண நாராயண

(இ-ள்) அடியேன்பலவிதமான இடையூறுபட்ட
ஒருநெஞ்சையுடையவனானேன் தேவரீர் வாய்வுபரி
சம்போலே யெங்குநிறைந்தவரானீர் ஆதலால் என
னைமாத்திரம்நீங்குமபடியான குற்றத்தைத் தேடிவி
ட்டதென்னே விரல்நீக்கி மோரைக்குடிக்கிறபேர்க
ளு முளரோ கிருபையுற்றுப்பெருகய உண்மையா
னஇருதயத்திலென்னைமறநதுவிட்ட படியினாலே
தேவரீரும் அடியேனுந்ரமானமேயன்றி அதிசய
மில்லை நன்மையாகத்தோத்திரம்பண்ணுவின்ற தே
வர்களுக்குக்காமதேனுவாகிய ஸ்ரீமநாராயண

வாஞ்சித்ததேவதையாகு வீ வடலேவங்கடந்தனிநி
ற்கவும், நீஞ்சித்ததியுநதன்ன வீனிலேவங்கடந்தனிநி
ன் வெயினிறபரோ, காஞ்சித்தலத்தருளாளானே க

னகோபுரக்கொடியாடுபொன், னஞ்சிற்றிருப்பதி
வள்ளலே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய நெஞ்சிலே ஆசைகொ
ள்ளாநின்ற தெய்வமாகியதேவரீர்தத் திருவேங்க
டத்திலேதானேயெழுந்தருளியிருப்பது தெரியாம
ல் வீனிலேஉலகமெல்லாந் திரிந்தலைந்தேன் இனிநி
ழல் கண்டபேர்கள் வெயிலில்நிற்பதுண்டோ கன
ம்பொருந்திய கோபுரங்களிலே கொடிசளாடாநி
ன்ற அழகியமதில்களேரடுங்கூடியகாஞ்சித்தலைமுத
லாகியது நற்றெட்டுதிருப்பதிகளிலேயும் அருளாள
னென்றும்வள்ளலென்றுவிளங்கிய ஸ்ரீமந் நாராயண
மைநாகமாழியையண்டிவாழ்வகையென்னின்
னருள்வெள்ளவாஞ், சையினாலிருந்ததிலுறவே ச
மைவேனுறத்தருமாறெவன், சையினாலிரந்திடரண்
ணியசலிதீரநீயருள்செய்திடும், நானிரினிற்சரியாவ
லே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) மைநாகமலையானது சமுத்திரத்திலேமு
ழுகிவாரமுந்தன்மைபோலே தேவரீருடைய கிருபா
சமுத்திரத்திலே ஆசையாயிருந்து ஊறும்படியாய்
ப்பொருந்தின எனக்குக்கொடுக்கும்படியானமார்
க்கம் எவ்விடத்திலேயே தெரியவராதபிரமாவின்
டைய சிரத்தைக்கிள்ளிப் பொருந்தாநின்ற தரித்தி
ரம்தீரும்படியாய்த் தேவரீர் கிருபைபண்ணுகின்ற
ருத்திரனுக்குச் சமான்மாகமாடுவேலே ஸ்ரீமந்
நாராயண-எ-று.

எமக்கென்றுவாழ் குடும்பத்திலேயிழுப் புண்ணு
வாரேமதாதையார், தமக்கொன்றைவைத் திலரெ
ன்பரேசமுக்குள்ளபேர் வழக்குள்ளபேர், சமக்கின்
றவச்சுமையாளன்ச் சுதன்மற்றையச் சமைகட்கெ
லம்நமகென்னகாரியமென்றேநாராயணநாராயண

(இ-ள்) எம்மதென்றுவாழாநின்றகுடும்பத்திலே
அவதிப்படும்பேர்கள் நம்முடையஅவதி தீரும்படி
யாய்நம்முடையபிதாக்கள் நமக்குஒன்றையும் வை

யாமற்போனார்களேயென்றுபாவிகள் அழுவார்கள்
இந்தச்சம்சாரமாகியசுமையைசுமக்காரின்றபுருஷ
ன் அச்சதனிருக்கையாலே அந்தச்சுமைகளைத்தா
ங்கநமக்கென்னகாரியமென்றி அறிவாளர் சந்தேச
ஷிப்பார் ஸ்ரிமந்நாராயண-௭-அ.

பசுகட்குமாயினைபாடியிற் பலபாடியாடியுமாயர்
தம, சிககட்குமா யினைமைந்தனய்த் திருட்டுக்கு
மாயினையன்றுதான், முசுக்கட்குமாயினை நாயினை
ன் முசிப்புக்குமாயருள்பூவையே, நசிக்கிப்பின்வா
சனைகொள்வரே நாராயண நாராயண,

(இ-ள்) ஆயர்பாடியிலே பிராநின்றபசுவுகூட்டங்
களுக்கு இரட்சககர்த்தாவாகியும் இடைப்பிள்ளைக
ளுக்குப்பாடலுடனே ஆடல்காட்டிபுந் சிறுபிள்
ளையாகிய வெண்ணெய்திருந் தொழிலுக்கு இசை
ந்ததுமல்லாமல்முன்னாளையிலே குரங்குகளுக்குநே
சமாகி இரட்சித்ததேவரீர் நாயினைனுடைய களர்
ச்சிக்குக் கிருபைபண்ணுமல் புட்பத்தைநசுக்கிமுக
ர்வாரைப்போல உபேட்சைபண்ணலாமோ ஸ்ரிம
ந்நாராயண-௭-அ

குலங்காணவே குடிகாணதே குணங்காணவே ப
முதாயினும், பலங்காணுநின் னடியாரெனிற்பவசா
கரப்பென்னுளங், கலங்காமலேகலங்காணுமேகழ
லாமலே கழல்காணுமே, நலங்காமலே நலங்காணு
மே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) குலவண்மையுங் குலத்தின்நிலைமையுங்கு
ணப்பெருமையும் இவைகளைக் காணுமிடத்தில் ப
முதாயிருந்தாலுந் தேவரீருக்கு அடிமைப்பட்டார்
களையானுல்மேன்மைபெறுவார்கள் ஆதலால் பா
வசமுத்திரப் பரப்புக்குள்ளே என்னுடையநெஞ்ச
மானது கலங்கிஒதுங்கிநலங்காமல் நலங்காணும்ப
டியாய்க் கட்பலைப்போலேதிருவடி காட்டவேண்
டும் ஸ்ரிமந்நாராயண ௭-அ.

ஈன்றோனூர் யலனானுமவ் வியலுந்தியண் டினன் ல்லனிற், பொன்றோ னெவன் பெறுபிள்ளையைப் போபோபிதா வினவாதிரான், சான்றோர்முனையி னினோயைநீதவிராயெனிற் சபதங்கெடும்,நான்றோ னைவீசிய வாள்ளே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) என்னைப்பெற்றவனும்நீயல்லவோநானும் அருமையான இயல்பொருந்திய உமதுஉந்தியிலே யிருந்தவனும்ல்லவோ உம்மைப்போலே எவரிருக் கிருர்களோபோபோபிதாவானவன்பெற்றபிள்ளையை வினவாதிருப்பானோ பெரியோர்கள்முன்பாகஎன் னுடைய நோயை இனிதீராமற்போனீரானல் உம துசரணாகதிசம்மட்சணை யென்கிறநெறி கெட்டுப் போகும் பகைஞரைவீசியவாளாயுதத்தை யுடைத் தாகிய ஸ்ரிமந்நாராயண-எ-று

கஞ்சப்பதந் தணையங்ஙனேகட்டிக் கரைந்தவசத் தராய்நெஞ்சத்துநா ரணவென்றுதா னியமித்துநித் திரைகொள்ளுவார், கொஞ்சத்தைநின் றளவாக்கு வாய் குணபத்தைவாழ் குடியாக்குவாய்நஞ்சத்தை யாரமுதாக்குவாய் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) தேவரீருடைய தாமரைபோலுந்திருவடி யைஉள்ளத்திலே நினைந்து ஞானக்கயிற்றினாலேஅ ங்ஙனேகட்டிக் கரைந்துருகில் பரவசத்தையடைந் து ஸ்ரிமந்நாராயணனேயென்று நிச்சயம்பண்ணி ஆனந்த நித்திரைகொள்ளுவார்கள் துரும்புபோ லே யிருந்தாலும் அவர்களை மகாமேருவாகச்செய் தருளுவா யதுவுமல்லாமல்புழுக்களை ஐஸ்வரியத் தையுடைத்தாகிய குடும்பங்களாகவும் விஷத்தை அமிர்தமாகவுஞ்செய்தருளாநின்ரமகிமையையுடை ய ஸ்ரிமந்நாராயண. எ-று.

எழிநெட்டிருப் பருமேனிவந் தென்கைக்ககப்ப டுமென்றுநான், தழுவிக்கொளத் திரிகின்றதென ச வசக்கராசரமாகூர், வழுவிக்கொடங் கிங்கோடியே

வாநல்லமுன்வரவிஞ்சியே, நழுவிக்கொடே திரிகின்
றதென் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) நெடியதாய் வளர்த்திராநின்ற உமதுபரு
த்ததிருமேனியானது என்னுதைக்குள்ளேவந்தகப்
படுமென்று நான் தழுவிக்கொள்ளத் திரிந்திட்டால்
சகலசராசரங்களாகிய தேவரீர்என்முன்னே வந்து
வரத்தைக்கொடுக்கப்பயந்தோ அங்குமிங்குமோடி
வழுவிக்கொண்டும், நழுவிக்கொண்டுந் திரிகின்றதெ
ன்று சொல்லும் ஸ்ரிமந்நாராயண-எ-று.

எனைக்காக்கரீ வரமேன்மையென் றிருப்பாய்ப
ராக்கதுமுண்டுநின், தனைக்காத்தவாகனவில்லையோ
தருசேனைகாவலனில்லையோ, நினைக்காத்தசேடனு
மில்லையோநினைவில்லையோ விமையோர்ப்பிறு, ணனை
க்காத்தமாருதியில்லையோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அடியேனை இரட்சிக்கவருதல்மேன்மை
யெச்செண்ணியிருப்பீர் இருக்குமெண்ணத்தில் ப
றாக்குவந்ததோ அல்லதுதேவரீருக்கு வாகனமாக
வுந் துணையாகவுங் காத்துக்கொண்டிருநின்றகருட
னுஞ் சேனைக்காவலனும் ஆதிசேஷனுந் தேவர்க
ளாகிய வானவர்களுயிறை இறட்சிக்கசஞ்சீவிகொ
ண்டுவந்த அனுமானாகிய விவர்களில்லாமற்போன
ர்களோ அல்லதுதிருவுள்ளத்தில்ஞாபகமில்லையோ
சொல்லும் ஸ்ரிமந்நாராயண-எ-று.

கண்பொன்றுகோ மகன்மாற்றவன் கடுகொத்த
பொய்க் கிருன்பார்த்ததோர், பண்பொன்றுதூலு
றைசெய்யநான் பலபொய்ச்சொலாவ் வினையாடி
னென், மண்பொன்றிரீ நனல்பொன்றினீ வளி
பொன்றவே வருமன்றுநின், நண்பொன்றுநீ தறல்
வேண்டுமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) கண்பார்வைபோன திருதருட்டிறன் கு
மாறனாகிய திரியோதனனுக்குப் பகைவனுன தர்ம
ஜசன்கடுகளவுபொய்சொன்னதினாலே இருள்குழி
த நறகத்தை பார்த்தானென்று ஒப்பில்லாத பண்

யராஸ்திரஞ் சொல்லச்செய்யும் நான் ஆனேகமான
பொய்களைவினையாட்டாகச் சொல்லினேன் ஆதலா
ல் எனக்கென்னததியோதெரியவராது, பிருதிவி அப
புதேயு, வாயு, ஆகாசம், இந்தப் பஞ்சப்பூதங்களுந்
தேவர் சூழ்ச்சியில் அடங்குங் காலத்திலே அடியே
னும் வந்து சேருவேன் அப்போ தாகிலும் உமது
நண் பொன்று மாந்திரம் வைத்து இரட்சித்தருள
வேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயண

போகேந்திரன் சிவமேந்திரனின் பூதேவிபுல்லரை
யேந்தவே, ஆகேனென வுரைசெய்வனா லடியே
ளை யேந்தவகைவேண்டுவாய், மாகேந்திரன் றனதம்
டியே வடவேங்கடா சலவள்ளலே, நாகேந்தியே
நாமேதியே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) சர்ப்பங்களுக்கு இராசனாகிய ஆதிசேஷ
ன்முடிக்களிலே ஏதானின்ற உமதுதேவியாகிய பூமி
செவியானவன் பாபிகளைத் தாங்குதற்குவருத்தமா
பிருக்கிறதென்று தேவரீருடைய திருமசெவியிலே
விண்ணப்பஞ்செய்தருள்வானாகல், அடியேனைமா
தசிரா தாங்கிக்கொள்ளும்படியாய் வேண்டுகொ
ள்ளவேண்டுமே தேவேந்திரனுக்குத் தம்பியாகவும
திருவேங்கடமல்லக்கு நாயகனாகவும பொருந்தித்
பாரச்சன்னியதனையுங் கோவர்த்தன கிரியையும்
வந்தியருளா நின்ற ஸ்ரீமந்நாராயண

ஊழிற்பிறந்திடுபாவமே யுடலைத்தொடர் வகை
கந்திராய, வாழிக்குநாயகனிர்திரன்மனுவின்பதம
பெறவிசசியேன, அழிரலகயுன்கொடை மிக்கதெ
ன்றடியேன்மிகப் பெறலாகுமோ, நாழிக்குடங்கல
குகொள்ளுமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) இதத்திலேம அச்சக்கிரவாத்திபிணுடைய
பதமும பரத்திலே வாழ்வுக்கு நாயகனாகிய இந்திர
னுடைய பதமும இசையாக வேண்டுவதேதபில்லை
ஆதலால் ஊழ வினையினாலே பிறந்திடா நின்றபாவ
கோயானது அடியேனுடையதேகத்திலே சேராவ
கை செய்தருளிப் பரமபதத்தைத் தேவரீர்கடாட்

சித்தருள வேண்டுந் திருவாழிதரித்த திருகரத்தை யுடையவனே உம்மிடத்திலே மிகுந்ததியாகம் உண்டென்று நானிச்சை கொண்டதினாலே மிகுந்து வருமோ என்பிராப்திஎவ்வளவேமுடியும் அதுஎத்தன்மையென்றால் நாழிக்குடத்தைக் கொண்டுபோய்ச் முத்திரத்திலே யமிழ்த்தினால் நாழிகொள்ளுமேயன்றி கலங்கொள்ளுவதில்லை ஸ்ரீமந்நாராயண.

தனுவுக்குளே யுளராறுயேர் சலிகைக்குநா யகருன்னேநான், பனுவற்சொலாவகை தட்டுவார்பழகிச்சதாரெறிகட்டுவார், அனுவுற்றசோமரை யெற்றியே யடியேனையா ளரசென்னவே, நனுகிக்கொடேதிரிகின்றனன் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) என்னுடைய தேகத்துக்குள்ளே இராகின்றகாமம் குரோதம் லோபம்மோகம்மதம்மாச்சரியம் என்றுசொல்லாநின்ற இந்தஆறு குற்றங்களுஞ் சலிகைக்குநாயகராய் நித்தியமும்பழகிந் தேவரீரே என்னை தம்மிடகவிதைகளாலேபாடாத வகை தொடுப்பதுமல்லாமல் நன்மார்க்கத்தையும் கொடுக்காநின்றகிரமம் நீங்கியதிருடர்களைக் கொன்று அடியேனை இரட்சித்தருளுங்கர்த்தனை யென்று அடித்துக்கொண்டு திரிகின்றனன் ஸ்ரீமந்நாராயண.

உடைச்சேலேதா குழைக்கேலேதா வுணச்சோறுதாபண்ப்பேறுதா, கடைப்பூவடா வடைக்காபடா கறுக்காசடா கடைக்கோளனே, கிடைக்கேரடிவாழடிச்சேதடா கிறப்பாவையா வெறுப்பார் பொலா நடைக்காசையாயிறுத்தேனலோ நாராயண நாராயண.

(இ-ள்.) உடுக்கிறதற்குச் சேலேதாடா வென்றுநதுக்குப் பொன்னேலை தாடாவென்றும்உண்கிறதற்குச்சோறுதாடா வென்றும் மிகுந்தபணங்களைத் தாடாவென்றுங் கடைப் புஷ்பங்களை வாங்கித் தாடாவென்றும்பாக்குவெற்றிலைதாடா வென்றுங்கறிக்குக் காசதாடாவென்றும் கடைப்பட்ட கோளனெயென்றும் படுக்கைக்குஓடிவாடாவென்றும் அடிச்சோமனிலே முடிச்சேதடாவென்றும் கிருதாசு

ப்பேசி வெறுத்துக்கொள்ளாநின்றவேசியருடைய
பொல்லாதநடத்தைகளிலே ஆசையாய்த்தீரவியத்
தை யெல்லா மிழந்துவிட்டு விழலானேன் ஸ்ரீமந்
நாராயண-எ-று. (எஅ)

கன்னிப்பெருங்கட லோடுவான் கம்பத்திலேவி
ளையாடுவான், உன்னிக்கொளும் பயமென்னநோ
யொருமட்டுநெடு சொருமிக்கிலேன், என்னிற்பய
நதெளிவித்திடாயெல்லோர்க்குமீந்தென்மட்டிலே,
நன்னிக்குணமபிடி பட்டதே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பெரிதாகிய கடலிலேநீந்தவுங் கம்பத்தி
லேறிவிளையாடவும் பொருநதய இளமபுத்தியை யு
டையவன்சென்றபிற்பாடு நினைத்துக்கொள்ளாநின்
ற பயங்களைப்போலே நோயான துவுருத்தியும்என
துநெஞ்சஒருமிக்கதில்லைஎன்னிடத்திலேஉண்டாகி
யபயத்தைதெளிவித்தருளவேண்டும் யாவருக்குங்
கிருபைசெய்கிற நீஎன்மட்டுஞ் செய்தருள உமக்கு
லோபகுணம்பிடிபட்டதே ஸ்ரீமந்நாராயண.

புப்புள்ளவன்கொடியென்னவே பொன்பென்ன
வன்கலையென்னவே, கப்புண்டரீ கமலத்தினேர் க
ண்ணென்னவே கரைகின்றிலேன், கப்புள்ளவன்ச
மயத்திலேசலமண்டினேன் சரணண்டினேன், நட
புள்ளதே பனைபுள்ளதே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பட்சிருபமாகிய கருடர்கொடியேனெய்
ன்றும் வண்மைபெற்ற சுவானவஸ்திரேனெயன்று
நதேகேனுங்கூடியசிவந்ததாமரைக்கண்ணேன் யெ
ன்றுங் கரைந்துநாதபாணியானவன் உமதுரமபு
த்திலே வபிராக்கியம் பொருந்திக் திருவடியடைந்
தேன் அடியேனிடத்திலே நோமோபனைபிருக்கு
மோ தெரியவராத ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று. (அய).

கச்சப்பிதிர்த் தெழுக்கொங்கையார் கடைவாள்ளி
ழிப்படைநோடிகள், கச்சக்கிடந் திருநெஞ்சிலே
சனியமபுதைத் தவருய்வரோ, மிககத்தயாபரண
நீ பெருமந்திரந் சனிலாற்றுவாம், கச்சப்பெருஞ்சு
தை வேலையாய் நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) கச்சடங்காம லெழுந்த கெடங்கைகளை யுடைய கன்னியர் கடைக்கண்பார்வையாகிய அழகு, கோடிகளென துருஞ்சிலை கைத்துருவிப்புண்ணிய தூஅந்தேநாயை என்மொல்வேன் ஒருபாணம் பட்டவர்கள் பிழைப்பதில்லையே ஆதலால் நித்தியப் பனாகையினாலே இந்தப்பாணங்களைப்பிடுங்கிப்புண்களை உமதுபெரிதாகிய திருமந்திரத்தினாலே ஆறும்படிசெய்தருளவேண்டும் ஆசையுடனே உயர்ந்த அமிர்தக் கடலிலேயும் ஸ்ரீமந்நாராயண.

எய்தாரிருந் திடவம்பைநோ மிழிவாளர்போற் பழிபாதகம், செய்தாரி லுத் திடலன்றியே தெய்வந்தனைச் சிதைவாகவே, வைதாவதென் விதனத்திலேவழிதப்புமே வாய்பாறுமே, நைதாது வின்பரகாரமே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பாணத்தை யெய்தவனிருக்க அம்பைநோகாநின்ற இழிவாளர்போலே பழிபாதகஞ்செய்த நானல்லவோ அனுபவிக்க வேண்டும் அதுவன்றித் தேவாரை விநனத்திலேகெடுதலாகவைத்தென்ன பிடியோசன மென்றால் நன்மார்க்கமுஞ் சத்தியமுங் கெட்டுப்போகுமே யன்றி வேறில்லை சாமதிசையிலே நைந்து போகாநின்றதா துவுக்குவயித்தியனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண-எ-று.

முகிலுச்சுளே யடி பட்டவேவர் முதுமக்கன்போற்றுனிவிக்குநாய், நிகலற்போர விடுவித்திடாய் விமலத்தகீர்மடுவுக்குளே, துகிலைக்கொடாய் துகில் விட்டிடாய் தொழுவெட்கமே வியமைக்கணர், நகிலுச்சுள்வீழ் நகையச்சுதாநாராயண நாராயண,

(இ-ள்) மேகவருஷத்திலடிபட்டகிழவர்கள் வருத்தத்தை யடைந்து இறக்குமாற்போலே அடியேனி றக்கும்படியாய் துணிந்துசெய்யாநின்ற நேராயானது பெருகுதல் சொற்பமல்லவே ஆதலாலதுகீங்கும்படிக்குக் கடாட்சித்தருளவேண்டும்முன்னுள்ளியிலேபரிசுத்தமானசலத்தேதாடுங்கூடியயமுநாதியிலே ஸ்நானம்பண்ணிநின்றகோப ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரங்களை அபகரித்துக்கொண்டுபோய்க் கொ

டாமலும் விட்டுவிடாமலும் நின்றகாலத்திலே அவர்களுடைய மைக்கொழுது கேட்கவெட்கத்தையுடைய வாகவாய்மைதீட்டிய கண்பார்வையானது தங்கள் கொள்கையிலே படியத்தக்கதாகத் தலையைக்கவிழ்த்துகொள்ளநகைக்கருவாமின்ற முனிமர் நாராயண.

கமலத்தைவர் தயல்வண்டுணங்கருதாதே தாளை யொக்கவே, அமலத்தீரிடைவாழிணம்மதுபேரல வேயயலாறெலாம், நிமலப்புகர கொழுமுநிலே நிலைபெற்றிருந்தனைவரசியேன், ஞமலச்சூழ்பாடி நவ் செய்திடு நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பரிசுத்தமான சலத்தோடுங்கூடிய தடாசத்திலேயிராநின்ற தாமரைபிணுடைய பெருமையை அக்துடனேவிருந்ததவளையறியமாட்டாது, புககங்குகிலேயிருந்த வண்டுகொதின்தேநனை சாப்பிட்டுச் சந்தோஷத்தையடைபுமாப்போகில தேவரீராலேபெற்றிராநின்ற ஊரிலே அடியேனிருந்துநேவரீரைத் தேரத்திரம் பண்ணிக் கடைத்தேறவறியேன் அயலிலே இராவின்ற பிரமாமுதலாகிய பேரக வெல்லாந்தேவரீருடையபரிசுத்தமான திருவடியைத் தொழுதுகடைத்தேன்கிருடர்கள் கடைகெட்டகவாந் தத்துக்கும்கிருபைசெய்தருளின முனிமர் நாராயண

என் மாடுவீடென்கிள்ளைபெண் டென்காணிமண் ணென்சொம்மெனும், தன்மாலிலே யறியாதபேர் தனதாருமோ தாலாவதார், வன்மாயமென்றதுகண்டு நின் வடவேங்கடம்பரிசைவழியே, நன்மானுயர் நிலைநிற்பதே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) என் மாடு என்றுமென்வீடென்று மேன்பிள்ளையென்றும் என் பெண்சாதியென்றும் என்காணிமண்ணென்றும் என்னுடைமையென்றும் தங்கள்மயக்கத்தினால் மூடரானபேர் கொந்தமென்றிருப்பார்கள் அவைகள் தங்கள் தாருமோ அவைகளும்தான் கருநர்சூட்சுமப்பந்தமென்ன இவையெல்லாம் வலியுமாய்கை யென்று தெளிந்து நன்குமெபற்ற மானிடரெல்லாந்தேவரீருடைய திருமலையை நித்

சூவேதத்தினுடைய நன்மைபெற்ற சொல்லிலேயுந்
திருவினையாடல்செய்தருளாநின்றஸ்ரீமநாராயண

மெலியாமையும் திருஞானமு மிசுடேபாகமுதிட
தேகமும், சலியாமையும்பகநாசமுந் தனராசியுந்
தகுசீலமும், கலியாணமும்பெற்றீசரக் கடனூரியா
ற்பிணு முன்னேநான், நலியாமலேயருள் கூறுவான்
நாராயண நாராயண,

(இ-ள்) மெலிதலில்லாமையும் அழகியுடனமுந்
மிசுந்தேபாகமும் வலியுதேகமுஞ் சலியாமைபுடைய
பகநாசமுந் திரவியராசியும் யோக்கியமான ஆரார
முங்கலியாணம் இவ்வயெல்லாந் தேவரிடத்தில்
பெறும்படியான கடனூரியானதால் இவரிடமமை
நான்வந்ததாமல் பூரணமானகிருபை செய்தருள
வேண்டும் ஸ்ரீமநாராயண-எ-அ. (சு ௩)

சமத்தேதநால் லறமேதமுந் சலயயேதநந் தன
மேதுமிக், கமைத்தேதுமே ஸ்டைலேதுகா ரண
மேதுபூரணமேதுசங், கமத்தேதுகா கதமே துசொ
ல் கமையேதுசொல் கதியாவுந், நமத்தேதுவா ர
வைவாசனே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) சாமர்த்தியங்கள் தானே நூட்டல்தருமங்
கள்தானேது அருமையானதயவுகள் தானேது அரி
யதவங்கள் தானேது மிசுந்தஅமைப்புகளி தானேது
மேலாகிய அடைவுகள் தானேது காரணங்கள் தா
னேது பூரணங்கள் தானேது கூட்டங்கள் தானேது
ஆண்டிங்கள் தானேது சொல்லியபெருமைகள் தா
னேது சொல்லாநின்ற மேட்டாங்கல் தானேது இ
வைகள்யாவும் தேவர்குடையகிருபையேயன்றிவெ
றில்லை ஆதலால்உமது திருவடிக்குருங்கே நமஸ்கா
ஞ்செய்து நின்றேன் துவா மகாவாசனாகிய ஸ்ரீமந்
நாராயண-எ-அ. (சு ௪)

பித்தங்கயஞ் சொரிதேகமல்கம் பிதமீகைகா மலை
பாண்டுவன், மத்தஞ்கரஞ்ரளிகன்னிகா ல் வலிசூலை
விக்குதல்கக்குவா, யுத்தம்பனந் தலைநோவுபற்று
நோயெலாந்ஞொடரா மலான், நத்தின்முகற் கொரு
காலனே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) பித்தம் கூடியம் கொறிவெள்ளைப்பாண்டு நரை சகை காமலை பாண்டு உன்மத்தர் சுரம் சளி சன்னிதால்வலி குலை விக்கல் கக்குவாய் தம்பனம் தலைநாய்மற்றுஞ் சொல்லாநின்ற நோய்களெல்லாம் அடியேனைத்தொடராமல் இரட்சித்தருளவேண்டும் நத்துமுகனுக்கு ஒருஇமயனாகிய ஸ்ரிமந்நாராயண-எ-று. (கூந)

துறையூருமா முதலைக்குலச் சுனையொத்தமன்ன வர்வாசலில், குறையூர்வதுங்கைகசாடவேகுலைகின்ற துந்தலைசோரியாய், முறையூர்வதும்பிறருன்னையே முனிபாவமுற் தெரியேனலோ, நறைபூரணே கருடாசலா நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) முதலைக்குலஞ்சஞ்சரியாநின்றதுறையை யுடைய சுனையோலே யிராநின்ற துஷ்டமன்னவர் வாசலிலே குறைவுகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அவா கள்தராமம்விசாரியாமல் நேர்த்தபடிக்குப் பிரம்பு களாலே அடித்திட தேகம்நொந்து தலைகளிலே உதிரம்பெருகும்போதுமுறையமிட்டுங் கேள்வியில் லாமற் பிற்பாடுதேவரீரைத்தெய்வமேமென்று வெ லுத்துக்கொள்பவருடைய பாவங் தீர்வதேயில்லை ஆதலால் தேவரீர்சந்திதானத்திலே முன்னமே மு றையமிட்டேன் திருவூரிலேயுந் திருவேங்கடமாகி யகருடாசலத்திலேயும் நிலைபெற்ற ஸ்ரிமந்நாராய ண-எ-று. (கூச)

பிணிவிட்டதே விதியாவையும் பிழைவிட்டதே கசீவியாய்ப், பணிவிட்டதே நமனரெனும் பகை விட்டதே பல்புசலும், தணிவிட்டதே யதிஞான மே தரவிட்டதே யுனையோதவாய் நணிவிட்டதே யென்மட்டிலே நாராயண நாராயண.

(இ-ள்) அடியேனுடைய சன்னங்கள் தோறு தொடராநின்ற பிணிகளையும்விதிகளையும் மன்மத ன்சண்டைகளையும் இவைமுதலாகிய யாவையுமீக் கிச் சுகசீவியாகவும் அதிகஞானியாகவும் வாக்கின லே உம்மைஓதும் படியாகவும் என்மட்டிலேபொ ருந்துதலாகத்தேவரீருடையகடாட்சவீட்சணியஞ்

சஅ வடவேங்கட நாராயணசதம.

வரீருடைய மகிமைபுற்றுவிளங்கும்வைசுவங்கள் ப
ல்லாண்டுவாழவும், தேவரீருடைய மகிமைபுற்றுவி
ளங்கும் வைபறங்கல் பல்லாண்டுவாழவும் சமஸ்தி
ருதபாஷைகளும் திராவிடபாஷைகளும் உல்கையா
கியும் சதுர்வேதங்களும் மற்ற சாஸ்திரங்களும்
சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்கெல்லாம் முடிவா
கியும் தர்மமே சொருபமாகியும் பூமியும் பூமிதேவி
க்கு மணிமுடியாகியும் தனக்கொப்பிஸ்ஸரமல் பெ
ருமைபொருதிய சொர்னமபமாகியும் ஒங்கியதே
யதீர் எழுந்தருளிபிராபின்றவடக்கின்சு, அன்னதிரு
வேங்கடமலையும் பல்லாண்டுபல்லாண்டுரிருதியாக
வாழக்கடவது திரிகாலக்விபானிகளாகியவசிஷ்ட
வாமதேவவிஸ்வாமிததிர வியாச பரம சுகரவா
காதிரிஷ்டைகளும்மகாத்ருமாக்களாகிய நம்மாழ்வா
முதலியஆழ்வார்களும் பாதாத்நாரகபாகிபஜ்ஜும
புச்சாரியரும்வறவிகளானதன்டிபவபூதிகாவிதாசன்.
சம்பர்முதலாகியகவிச்சக்கிரவர் ததிகளும்பரம பாக
வதேதாத்ருக்களாகியஅபூகியமணவாளப்பிள்ளைபபெ
ருமானையங்கார் முதலாகிய பரமபாகவந பந்தாக
ளுமாகிய இவாசவாற் செய்துநாறி வேகத்தாளும்
வைணவாயகமங்கனாகிய ஸ்ரீபாஞ்சராஜதிறவைக
சனங்களும் இதிகாசங்களாகிய இராமாயண பாற
தங்களும் வாமம் வறக முதலிய புறணர்சனம ம
ற்றுமுள்ள தூக்களுமாகிய இறைசுரி ல ரொல்லப்
பட்டிருக்கிற தேவரீருடைய சீராயநல்யாண குண
ங்களை அத்தியயனஞசெய்த பாகவதர்வ யாவரு
மபல்லாண்டு பல்லாண்டுமிகுதியாகவாழ்க்கடவது
இவ்வாறு மகிமைபுற்ற தேவரீர் விஷயமாக செட்
தருளிய கவிளை சிறவணு நக நத தடர் கேள்வியு
ற்ற பாகவதர்க வியாவரும்பல்லாண்டுபல்லாண்டு
மிகுதியாகவாழக்கடவது ப்ரீமநாராயண,

வடவேங்கட நாராயணசதக மூலமு ௨-உரைபும

மகாமுகேசபதிந்நாய, டாக்டர்

உ. வே. சாரியங்குடி, நால் நிகல்யம்

IR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR : : MADRAS-41

வீரராமஜெயம்.
1911 (1774)
நீதிசதகம் என்கிற

வீரராகவசதகம்.

அன்பளிப்பு து.

திரிசிரபுரம் அருட்கவி,

நா. வீரராகவதாஸரவர்களா

வியற்றியதை,

இவை.

திருச்சினாப்பள்ளி-புக்ஷாப்.

அ. மாமுண்டியா பிள்வா

அவர்களால்,

Sanganidhi Vilakkem Press.

MADRAS.

(ரிஜிஸ்டா காப்பிரைட்.)

இதன்விலை]

1911

[அனா 0-

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சுகல்மான அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதாயதெனில் —

தீர்ச்சுபரம் அருட்கவி, நா. வீரராகவதாஸரவாகளா வியற்றிய (வீரராகவ சதகத்தை.) திருச்சிநாப்பாளி புஷ்ப அ. மாமுண்டியாபிள்ளையாகிய நான் ஸ்த யாரிடம், யெடிட்டர் பாததீயதை சதல சதநதிமூல கிரயமபெற்று அரசிட்டு, கவரன்மெண்ட்டில ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இப்புத்தகத்தை யாவது, இப்புத்தகத்துள்ள பாகங்களில் எதைபாவது, பேரை மாத தியாவது, அச்சிடதுணிவீர்களாகில் 1881—வது 21—வது ஆக்ட்டு 21—வது—பிரிவில்—6—வது விதியின்படி நஷ்டபாத்தியதைக்கும், கவரன்மெண்ட்டால் விதிக்கும் கிரிமினல் தண்டனைக்கும் பாததீராகளாவாகனெனத் தெரிவிக்கின்றன.

இப்படிக்கு,

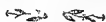
அ. மாமுண்டியாபிள் உரி.

புக்ஷாப்

திருச்சிநாப்பள்ளி.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இத்திருவள்ளூர் - வீரராகவசதகத்தினு லடங்கிய சரிதைகள்.

அவையடக்கம்
ஆழ்வார்கள் துதி
ஸ்தோத்திரம்
கடவுளிருக்கிறாரென்பது
அரங்கமுற்பத்தி [ற்பத்தி
திருவேங்கடமுடையானு
துவாசபாலகர்களுற்பத்தி
இராமன்-பரதன்- இலட்சு
மணன்-சத்ருக்கனிவர்க
ளுற்பத்தி [ம்
தசரதசக்ரவர்த்தியின் சாப
வாலிசுக்ரீவர்களுற்பத்தி
அதுமார்உற்பத்தி [பத்தி
இராவணன்முதல் மூவருற்
இராவணன் கைலையைப்
பெயர்த்தததை
திரிதராட்டிரன்- பாண்டு-
விசுவன்-உற்பத்தி
வீஷ்டுமாதாரிஉற்பத்தி
பாண்டுசாபம் - பஞ்சவர்க
ளுற்பத்தி
அரியோதனாதியர்க ளுற்ப
த்தி | தை
குருபக்தியைக்காட்டும் க
அறிவில்லாதவர்களுடைய
கதை
பெண்களிலை [ன்றகதை
எல்லாந்தெய்வர்செய லெ
தங்கள்வனிமை நிலையாதெ
ன்றகதை
கலியுகஉற்பத்தி

மாபலிசக்ரவர்த்திகதை
அரிச்சந்திர சக்ரவர்த்தி
கதை
சகரசக்ரவர்த்திகதை
நளச்சக்ரவர்த்திகதை
சிபிச்சக்ரவர்த்திகதை
மாரிவிசுநுற்பத்தி
விஸ்வாமித்திரர்கதை
ஒளவை
கம்பர்சரிதை
காளமேகப்புலவர்சரிதை
வில்லிபுத்தூராமீசுவார் சரி
தை
பிள்ளைப்பெருமா ளையங்
சாகரம் * [கார்சரிதை
பெண்கள்கதை
பகவத்பக்தி
வித்வான்களின் விசயலை வி
வக் கிங்காட்டுமோர்கதை
பிறவித், அண்பம்
தாமததால்வருமழிவு
விசைச்சுநாள்
வாரவிசேஷம்
நரன்பலன்
வியாதிகண்டநாட்சத்திரம்
கிரஹப்பிரவேசஞ் செய்ய
வாகராதமாதம்
உளழ்வலி
உதயமொழந்துபார்ப்பு
பெண்களசிபுப்பு
இந்நூற்செய்துகாஷ்ய.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இச்சதகமியற்றியதற்குக்காரணம்.

இந்நெடியகடல்கூழ்ந்த யிவ்வுலகின்கண்வாழும்,
கல்கிகேள்விகளிற்சிறந்த கன தனவான்களியாவருக்கு
மிவ்வடியேன்செய்துகொள்ளும் விக்ஞாபனம்.

இவைபோன்ற சதகங்களநேக மிப்புலியின்கண்
வெளிவந்திருக்கினு மவைகளினுள்ளிதிலடங்கிய பல
இதிகாசபுராணசாஸ்திர சகஸ்யவிஷயங்களியாவு மெ
னையோர்களுணர வவைகளைதிரளியமீந் துவாங்கியுமவ்
வண்ணம் வாங்கியதின்பொருட்சுவையை யறியசிலரு
க்கு தூர்பலமாக விருக்குமென்பதைப்பற்றியு மதினு
ம்செளகர்ய ஹேதுவினாலும், பொருளிலாத வர்களி
வையனைத்தையு மறிந்துணராதவர்களாயு மிருப்பதை
க்கருதி இத்தகைய சிறு நூலிற் சகலமுமமைந்திருப்ப
னவாதலானு மியாவரு மிதைவாங்கி யறிந்துகொள்
ளுவார்களென்றும், விலையுஞ்சொற்பமா யிருப்பதின
லு மிஃதுலோகோபகாரமாக விருக்குமெனக் கருதி
யிதைச்செய்து வெளியிட்டிருக்கின்றனன்.

இதனைவாங்கி வாசிக்கும் நண்பர்களனைவர்கட்கு
மிதனருமைபெருமை தெரியுமெனக்கோறும்.

இங்ஙனம்,

தி ரி சி ர பு ர ம்,

அருட்கவி,

நா. வீரராகவதாசன்.

12555
ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

த னி ய ன்.

ஒதரியநகரங்களுக் கெலாந்தாயென
வ்வக்கும்வை குந்தமென்று
மும்பர்கடினம்பரவந் தண்டலைகள்சூழுமுய
ரோங்குந் திரிசிரபுரத்தில்
சாதகமுடனமரும் நாராயணச்சாமி
தாஸர்செய் தவப்புத்திரன்
முரில்வளர்கவரைகுல மருட்கவிவீரராகவ
தாஸன்றிரு வள்ளூர்வாழ்
ஆதிமுதலானமெய்ப் பொருள்வீரராகவீன்மே
லன்புடன் சதகமியானு
மறைந்தனன்வரங்கிப் படித்தபேர்கேட்டபே
ரானரவிமதி யுள்மட்டும்
வேதனைகளைத்தீர்த்து தனகனகவாகனம்
வேண்டுங்கிளை யோங்கிப்பின்னாற்
வினைதீர்த்துமறுமையிற் பரமபதமும்பெருவா
மேதினியில் மிகவாழ்வரே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

வீ ர ராக வ ச த க ம்.

காப்பு-வெண்பா.

வேதன்றணையளித்த வீ ரராகவர்தம்மேல்
தீதன்றியான்சதகஞ் சொப்பவே—கோதன்றிக்
கார்க்குந்திருவுடையான் கருணையுடன்வந்தெனைக்
கார்க்குந்திரு வுடையான்காப்பு.

அ வையடக் க ம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

உற்றதொருபஞ்சினுற் சோமனெய்வதைக்காட்டி
யோதிப்புகட் டல்போலு
மோங்கிவளர்நெல்லினிடந் தண்டுளமிருக்கவிதை
யுயர்ந்தோர்க்கிங் குரைத்தல்போலுஞ்
சற்றுமறியாவீணன் களபகஸ்தூரிமணந்
தண்ணையுரைத் தாடல்போலும்
ஜலமதளி லுளகுளிர்ச்சி மஹாத்யமதைரொலியவையி
றன்காட்ட வருதல்போலு | ற்
முற்றுமுணர்ந்தவர் முனங்கல்விகற்காவசட
மூடனுரை யாடல்போலு
முனைவீ ரர்தம்மு னேஈத்தபேடியர்கூடி
மூர்க்கமுடன் வருதல்போலும்
நற்றவம்போலெண்ணித் திருவள்ளூர்நகர்மேவும்
| நயர்வீ ர ராகவன்மேற்
புதி றம்புன்மொழியினுற் சதகம்புகன்றனன்
பயந்துபொறுத்தருள்புரியவே.

ஆழ்வார்கள் துதி.

நாடியருள்பூதம்பேய் பொய்கைமாரன்மழிசை
 நன்மருவு பட்டர்மிரான்
 நானிலம்புகழ்மங்கை வேந்தன்குலசேகரன்
 நாடுமுயர் தொண்டன்பாணன்
 தேடியுருங்கோதையெனு மிப்பதினமருலகிலுள
 சீர்மாந்தர் சீதரன்றனை
 சிந்தித்துத்துதித்தறிய சாஸ்த்ரமிலையால்நகிற்
 சென்றவதி யுருதல்பார்த்து
 வாடியுத்தரம்பெற்று வம்புனியில்பலவர்ண
 வகைநீக்கி யுற்பவித்து
 வளர்ஞானம்பூவிலுள சகலர்க்கும்போதித்து
 வருந்தமிழை திராவிடமென
 வீட்டுளச்செய்தவாழ் வார்களைப்போற்றினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (1)

ஸ்தோத்திரம்.

எழுத்துசொல்யாப்புவணி தொடையெனும்பஞ்ச
 விலக்கியவிலக்க ணங்களாய்ந்திங்
 கிதற்குறியகுறள்நிகண்டு காரிகைதொல்காப்பிய
 மிசைநன்னூ லகராதியும்
 லழுத்தியபல்சாத்தரமுள வதையுணர்ந்துநின்பேரிற்
 வருங்கவிதை பாடவேண்டும்
 வதுகளறியாவசட மூடனிலும்நிர்மூடன்
 வாசைகொண் டுன்னருளினுற்
 பழுத்தலவிதமமிடம் படித்துநீ திச்சதகம்
 பாடவிதிற் பிழையிருக்கில்

அ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

பத்திதவருதினியகோணற் கரும்பெனிணஞ்சவை
 பாங்குடன் கெடாதவகைபால்
 விழித்துத்துயிலன்றிநினைத் துதிக்கயெனைக்கார்ப்பவ
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [னே
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (2)

கடவுளிருக்கிரு ரென்பது.

அகிலமிசைதனி லுளவுங் காற்றினிடமசைதலு
 மணுகிநற் கல்லிற்றிடமு
 மியாவைஞ்சுகிசெயு மக்கினியில்வெப்பமு
 மாகாயந்தோற் றுமையும்
 பகிரதன்கொணர்ந்ததொரு வப்புதனிலேநெகிழ்வும்
 பார்க்கும்பொரு ளியாவுமாய்வும்
 பரவுமணுவிரையதனில் மாபெரியவிருகூழும்
 பரந்தாமன் றன்னருளிநாற்
 சகலபொருள்களும்விளங்கி யிரவுபகலாண்டெனவித்
 தாரில்நடந்தினி வரவிதைச்
 சார்ந்தறிந்தன்பற்பல தெய்வமுண்டென்றுசொல
 சாற்றுமெந் நூலறிந்திலேன்
 விகசிதமுடனரிதெய்வ மென்றேருதினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (3)

இதுவுமது.

தடமிசையிற்வரும்பாட்ட சாரிவெயிற்களையுறறுத்
 தான்ருங்கியாலைப் பார்க்கத்
 டிந்தபூர்த்திற்சிறிய கனியற்பப்பறங்கிக்குத்
 தாங்குமா பெரியகனியுந்

திடமுடனிருக்கவீண் கடவுளிலையென்று சொலித்
 திரமுடன் றுயின்றபின்னற்
 றேடியம்மரத்தில்சிலகாகம் வந்தசைத்திடச்
 சிலகனியு மிவடந்தூங்கு
 மடமனிதன்டுநெற்றி தன்னில்விழவலியுமுற
 மாகடவு ளவரவர்க்கு
 மார்க்கமுடன்வைத்திடவு மறிவீணனறியாமல்
 மாகுற்றஞ் செய்தேனென
 விடந்துதித்துக்கடவு ளுண்டென்றறிந்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (4)

அரங்கமுற்பத்தி.

இலகிடுமயோத்திரகர் பட்டங்கொண்டிடராம
 னேற்றவர்க்குச் சன்மான
 மினியவிதமீந்தனுப்ப வீடணர்க்குத்திரு
 வாராதனினைய யிசைந்துகல்கி
 குலவுபெறக்கீழ்வையாதெடுத்துபோமென்று சொல்க்
 கொண்டிலங்கை செல்லுமார்க்கந்
 கூர்ந்துஜலங்கழித்துவர வந்தணர்தம்பிடமீந்து
 கோலிரடந் திடவிப்பிரர்
 நலமுடன்கீழ்வைத்து நடக்கவீடணனெடுக்க
 நடவாம லசரீரியாய்
 நமக்கிங்குவப்பெனச்சொல விடீஷணன்றிருக்கோவி
 நயருற்சவந் கண்டபின் [ல்
 விலகியிரண்டாற்று நடுவரங்கமென்றமைந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந்தருள் செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே.

திருவேங்கட முடையான் உற்பத்தி.

அந்தநாளடியர் தமக்காழி சங்கதனையிற்
 தரியதிரு வேங்கடமவர்
 வதுவன்றியிருக்கச் சைவர்களறுமுகவனென
 வனுகித்துதித் திருக்கநாளும்
 சந்ததமங்குடையவர் வந்துநமதுதெய்வமெனச்
 சாற்றப்பா ஷாண்டர்கூடிச்
 சம்வாதமநேர்த்தபினங் கிருவர்குறிதனைவைத்துத்
 தான்கொளவு மவர்தெய்வமாம்
 இரத்தப்படியுடைத்துவைத் திரவிற்கதவடைத்துசென்
 றிரவிவரத் திறந்துபார்க்க
 விறைவன்றிருச்சங்கு சக்கரங்கரத்தினிற்றித்
 தெழிலுடன் விளங்கிநிற்க
 வந்தைகண்டெல்லோரும் பணிந்தடியைத்துதித்தன
 வேண்டியே திருவள்ளுவாழ் [கள்
 வேலையிற்றுயிலவேழுந் தருளசெய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே (6)

துவாரபாலகர்க ளுற்பத்தி.

சீ ருடன்வைகுந்தநகர்வாயல் கார்க்குந்துவார
 பாலகர்க ளிருவர்தாமுளு
 சீ தரன்றன்னுரைதவறி தூறுவாசரைவிடச்
 சினந்தவரு மேழ்பிறப்பிற்
 பாருலகில்பிறந்துமித் துருவாகிமுப்பிறப்பிற்
 பகைத்தெதில் வருவீரென
 பூங்ருடன்கேட்கவிவர் முப்பிறப்பிற்றேவரிடம்
 பரிந்திங்கு வருவோமென

நேருரையளிக்கவிரணிய னிரணியாட்சதன்
 நேர்ந்தபின் னிராவணனுடன்
 வேரிசையவன்குமரகர்ண னெடுகஞ்சன்சிசுபரல
 னெனவுதித்த பின்னர்
 வரியங்குன்றிநிள் பதமராவந்தடைந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (7)

இராமாயணக் கதைகள்.

இராமன்-பரதன்-இலங்கமணன்-சத்தாருக்கன்

இவர்களுடைய தந்தை.

சதிர் பெருமிடையவர்கள் மாரிவிசுவசையுந்
 தசர்வன் கும்பசர்னன்
 முக்கியதிக்கிரமஞ்செய் தேவரகருமபன்வருமுஞ்
 சதயலோக திறனென்று
 அதிதுயரைச்சொல்லவருங் கைலவாழ் எனிட
 மறையவவர் தாங்குட்டியே
 வாழ்நென்றெல்லோரு முறைபிடச்சேட்டுவணத்தி
 லாதிநாரண னும்வந்து
 சதியில்நமசேர்க்கையொடு தயரதற்குச்சுதனாவோம்
 சார்தேவர் வானரமதாய்
 தாக்கிச்சிவன நாமன்புரந்தரன் வரலிசுக்ரீவன்
 குணிரவிகிட் கிந்தையில்
 விதியுடனுதிக்கக்குறை யகலுமெனப்புகன்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (8)

ஈதுரையங்ககன்றபின் நிவ்விடமயோத்திரக
 ரிறைவன்றயரதன் குருசொற்போற்
 யிசைந்துகலைக்கோட்டுமுனிவரையழைத்தியாகஞ்செ
 வெழில்பூதம் பாயசத்துடன் [ய
 சாதகமுடன்றோணியீந்த கலமுனிவாங்கித்
 தார்மன்னனால் மூவர்க்குந்
 தானீய்ச்சொலியகல வதுபோற்செயகெற்பமது
 தானாகிதிங்கள் பத்தும்
 போதகலச்சித்திரை நவமிபுனர்வசவுச்சம்
 பொருந்தநாரண நிராமனாய்
 புகழுங்கோசலையினிட முதிக்கக்கைகையிடமாழி
 பூணபரதன் சுமுத்ரைபாற்
 வீதமுடன்சேடன்லட்சு மணன்சங்குசத்ருக்கன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே (9)

தசரதசக்கரவர்த்தியின்-சாபம்.

தீதகலயோத்திரக ராளுந்தயரதன்குடிக
 டிமையைத்தீர்க்கக் காட்டில்
 சென்றபின்வேட்டையாடிக் களைத்துகங்கைதனிற்
 சென்றுபுன லருந்திநிற்க
 பாதகந்தீரவந்தணச் சிறுவன்முதிருரும்
 பரவுதன்றாய் தந்தையைப்
 பாங்குடன்காவடியிற் றாக்கிசெல்லும்போது
 பகர்கங்கை கண்டிறக்க
 சூதகமுடன்றீர்த்தம் வேண்டுமெனசிறுவன்கொளச்
 சக்கங்கேட் டிதுமிருகமென்

முர்மன்னனறிந்தம்பை விடச்சிறுவன்மடிந்திடப்பின்
 றண்ணீரை யீந்துரைசெய
 வேதனையுற்றிடநினக்கு ஜேஷ்டனுதகாதென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே (10)

வாலி-சுகர்வர்க-ஞற்பத்தி.

அத்தநாளுமையவருந் தவஞ்செய்துமீளும்வரை
 யடவிபுளபொய் கையிதறி
 வரன்பாலருறமுழ்கப் பெண்களாவரென
 வவன்மொழிந் தானபின்னற்
 வந்துருஜ்யையென்ற வானரமுழ்கப்பெண்
 வானரம தாகிநீங்க
 வருமையுடனிர்திரன் வந்ததன்வாலின்மேற்காதல்
 வனைந்துகொண் டதனைச்சேர
 சந்ததம்வாலியு முதிக்கப்பின்னிர்விவர
 சார்கமுத்தின் சொகுசைக்கண்டு
 தான்ஊடர் சுகர்வன்றோணப் புரந்தரன்சூர்யன்
 றுன்னுஞ்ஞ ஸகலவிருவர்
 விர்தையுடன்கிட்கிந்தைக் கரசரானார்கள்காண்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே (11)

அனுமார்-உற்பத்தி.

அங்குநாரணனுரைத்தபடி ருத்திரன்வீர்ய
 மதுவாயுவிடத் திற்பாய
 வவருமஞ்சளையாசைச் சேரஸ்யாமனவர்ண
 மானதொரு குண்டவெழுடன்

இங்கிதமுடனினு மெக்யோபவீ தமு
 மிசையுங்கரம் விரிந்தமார்பு
 மிவைகளுடனனுமன் பிறந்திடவாயுரவிக்கிரண
 மேற்றுக்குளிர்ந் திடவரமதும்
 பொங்கமுடனீயவநுமன் றுயையுணவதெனப்
 போற்றிக்கேட் கச்செங்கனி
 பொருந்தியிருந்திடவதனை யெடுத்தருந்தென்று சொல
 போந்துதய முறச்சூரியன்
 விங்ஙனம்வரவிவருங் கனியென்றவன்மேற்பாய
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (12)

ஈதுநிகழ்ந்திடராகுகண் டறிந்திந்திரனிட
 மியம்பக்கேட் டாதவன்றனை
 விசைந் துநீர்பற்றுமென வவன்சொற்போலிவன்செய்
 விதையறிந்து மாருதியவர் [ய
 சாதகமுடனிராகுவைப் பிடிக்கராகுவர்
 தான்றப்பி யமரர்கோன்பாற்
 சாற்றவவன்கேட்டை ருவதமேறிவநுமன்
 றன்கரிச்சிந்துரப் பொட்டைப்
 .போதறிந்துகனியென்ற தன்மேற்பாயவிந்திரனும்
 புடைக்கவச்சி ராயுதத்தினுற்
 பொறிகலங்கிமாருதி மூர்ச்சித்துவிழவாயுகண்டுப்
 புத்திரனை யனைத்தெடுத்து
 வேதனைகொண்டிடவெவரும் வாயுபந்தனஞ்செய்ய
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (13)

சகலவுயிர்களுந்தவிக்க வட்டதிக்குப்பாலர்
 சதுர்முகனி டத்திற்சென்று
 தானுரைக்கவவர்கூட்டிக் காவியிடந்தனில்வந்து
 தானியம்பக் காற்றுளோனும்
 அகமகிழ்ந்தங்கவர் வாயுபந்தித்ததைடுக்க
 வதைபறிந்து பிரமன்னுனும்
 வயனரனரியாயுதம் நினதுசுதன்மேல்விட
 வாவிபோகாம லென்றும்
 இகமதனில்ராமதூதனு மாகிசிரஞ்சீவிபெற்
 றென்னத்திரம் விடுத்திடில்
 யேற்றொருமுகூர்த்தமூர்ச்சித்து பின்னெழுந்திருப்ப
 னென்பட்டமும் பெருவனும்
 விகத்திலிவ்விதந்திக்குப் பாலருங்கொடுத்துசெல
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யென்தையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (14)

வலிமையுடனில்வரம் பெற்றனுமன்மூர்க்களாய்
 வாகுடன் மாரிலிகளை
 வக்கிரமஞ்செயவவர்கள் சாபமிடத்தன்பலம்
 வணுகியுள்ளொடுங்கத்தானும்
 புலனறிந்தடங்கியே வெய்யவன்பரற்சென்று
 பேரந்துநவ வியாகரணமும்
 புகழ்பேறவறிந்துகிட்கிந்தை நகர்வாலிசுக்கிரிவர்க்கு
 புகழ் மந்திரீ
 நலமுடனமர்ந்தவர்கள் பாலிருக்கத்தன்
 பராக்கிரமமுது நன்குண்டாக
 நாடிச்சகர்வனிடம் மதஞ்சமலைவந்தமர்த்து
 நடித்திரா மன்னுதனாய்

ககா வீ ர ராக வ ச த க ம்.

விலகாமலிருக்கவிச் சரிதைபுவிக்கோதினேன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்பெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (15)

இராவணன் சும்பகர்ணன் விபீஷணன்

சூர்ப்பநகை இவர்க ளுற்பத்தி.

தம்பிமாரிருவரையும் நாரணன்கொலச்சுமாலி
தன்மகள்கை கேசிதன்னைத்
தானழைத்துக்கொண்டுவர விச்சிரவாகுதவந்
தான்செயும் வனத்தைக்கண்டு
சும்பமுலைமாதையலங் கரித்துப்போய்ச்சேரென்ன
கேரரியிவள் முனிவரெதிரிற்
கூர்ந்துபோய்நிற்கவவர் நேரமிலையெனவிவளுங்
கூடநன் றுகுமென்ன
சம்பிரமதாய்ப்புகல சேரராவணன்பிறக்கத்
தான்கூடக் சும்பகர்ணன்
றுனுதிக்கப்பிறகிருக்க வீடணன்வரப்புணையத்
தான்சூர்ப்ப நகையுந்தோன
வெம்பியிவர்களையெடுத்து வளர்த்துச்சுகம்பெற்றனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்பெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (16)

இராவணன் கைலையங்கிரியைப்

பெயர்த்த கதை.

அட்டதிக்குகளியாவுந் திக்குவிஜையஞ்செய
வதிக்கமித்தவனிராவணன்
வளகேசனிடஞ்சென்று சமர்புரிந்தவன்பதியு
வவன்புஷ்பக விமானமுஞ்

சட்டமுடன்கைக்கொண்டு புஷ்பகந்தனிலேறி
தான்வானிற் செல்லக்கைலை
தடையாகநந்திசொலக் குரங்கெனச்சீறிவிவன்
றன்கரங்கொண் டிருபத்தினுற்
பொட்டெனத்தூக்கமலையாட வுமையுறைக்கச்சிவன்
பொறைகொண்டு மிதிக்கக்கிரிக்கீழ்
பூமியிலமுந்தநாரதர் வந்துசொலசாம
புகழ்மறையைச் சுரம்பாடிட
வெட்டவரனியவரந் தசகீர்வன்பெற்றகல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுமிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (17)

பாரதக் கதைகள்.

திரிதராட்டிரன்-பாண்டுவிதுரன்,

இவர்களுற்பத்தி.

பரிமளகந்தியின்றன் மருமக்கள்விதவையுறப்
பட்டங்கொளச் சுதனில்லாமற்
பார்த்தறிந்திவள்முத்த மகன்னியாசரைநனைக்கப்
பரிந்தவரும் வந்துதாயைத்
துரிதமுடன்போற்றவவள் சொல்லைப்போலம்பிகைத
சொரிசுமுலைச் சென்றுசேரச் [ன்
சொகுசிவரிநாமவவள் சுண்டமுடப்பொட்டையாய்த்
தோன்றல்பிறந் திடவிவர்வந்து
சரசமுடன்புகன்றிவர்க்குத் திரிதராட்டிரனெனச்
சாற்றப்பிற கம்பாலிகை
தன்னிடமிருக்கவிவர் செல்லவவடுகடன்
ருனிருக்க ரோகஸ்தனுப்

கது வீ ர ராக வ ச த க ம்.

விரைவினுதித்திடப்பாண்டு வெள்ளாட்டியால்விதுர
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ன்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (18)

வீஷ்மாச்சாரி உற்பத்தி.

சத்யலோகந்தனிற் நான்முகன்சபைதனிற்
ருன்றேவர் வருணன்கூடித்
தானிருக்ககங்கைகங் கைவரவாயுவாற்
றன்னுடை யதுசிதறவும்
நத்திவருணன்புர்த்து மேகமுற்றவயனிருவர்
நரர்களாய்ப் பிறந்துபூவிற்
நளினமுடனிருந்திவிடம் வரும்படிச்சாபமிட
நயர்மொழி யங்கீதிருக்க
பத்தினிசொற்கேட்டுப் பிரபாசனோடிருநான்து
பகர்வசுக்கள் காமதேனைப்
பற்றிப்பிடித்திடவதிட்ட ரெழுவருடன்பிறந்துவரப்
பரிவுபிரபாசன் ரெடுநாள்
வித்தரையில்மணமின்றி விருந்திடசபித்தனர்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (19)

ஏகிவரக்கங்கைபுவளெழுவர் சென்றுன்வயற்றி
லிருத்திவைத் தீன்றபின்ன
ரி ரக்கமன்றிக்கொன்றுவிட வேண்டுமென்றுரைக்க
விவள்சம்ம தித்துக்கங்கை
வாகுடன்கரையருகில் வந்துமயில்போல்நிற்க
வத்தினுபுர மதனில்முன்

வருணன்சந்தனுவரசனும்ப் பிறக்கவேட்டைக்கு
 வரவிவளைக் கண்டுமோகம்
 சாகசமுடன்கொள்ளப் பிறக்கும்புதல்வரைக்கொல்ல
 தான்வேண்டு மென்றிவள்சொலத் [அ
 தானுசையாவொத்துச் சேரயெழுவர்பிறக்கத்
 தான்றுணிக்க வீஷ்டமனுற
 வேகமுடன்சந்தனுகண் டாசைகொளகங்கைசெல
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றூயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (20)

பாண்டு மகாராஜன் சாபம்,

பஞ்சபாண்டவர்கள்-உற்பத்தி.

குந்தியிளம்பருவங்குருவிட மைந் துமந்தரம்பெறக்
 கோரியதிலொன் றைச்சொலக் ,
 கோலமுடனிரவிவந்த வளைச்சேரக்கர்ணன்
 கூர்ந்துதிக்கப் பேழையதனிற்
 சந்ததம்வைத்துககங்கையில் விடுத்தபின்பருவந்
 தான்கொளப் பாண்டுவுக்குத்
 தானுந்தங்கையுமனைவி யாகவரவேட்டைக்குத்
 தானியே தானுஞ்செல்ல
 பந்தனத்துடனிருடி சரசியுடன்மான்றூபம்
 பரிந்தெடுத் துக் கூடிடக்கான்
 பார்த்தரசன்பாணம்விட முனியிறக்கவலுர்பெண்டிர்
 பரிந்துந்தன் பாரியோடு
 விந்தையுடன்பேசச்சிரம் வெடிக்குமென்றுரைத்தன
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ஈ
 வேலையிற்றூயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (21)

இருடிபத்தினிச்சாபமிட் டவளுந்தியில்விழ
 விதையேற்றுப் பாண்டுமன்ன
 னிருமனையியவர்களிடம் புகன்றுகான்சென்றுதவ
 மிசைந்துசெயச் சிலமுனிவரும்
 அருகில்வந்தறிந்துமக்கு மகவிலைதவமதே
 னுனபின் வாருமென்ன
 வதுபேராலரண்வந்துசுதன் குந்திதனைப்பெருகெனவு
 மவ்வுரைபோ லோர்மந்திரம்
 பெருகிச்சொலையேமன்வர சேரத்தருமன்பிறக்கப்
 பிறகொன்றைப் புகலவாயு
 பேணிவரவிருக்கவிம னுதிக்கயிந்திரனாற்
 பிறகர்ச்சுணன் மந்தரைபாற்
 வெருவுருகுலன்சகா தேவனுமுதித்தனர்கள்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்ரெய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (22)

துரியேர்த னுதியர்க ளுற்பத்தி.

குருதிமாதவளைந்து புத்திரரைப்பெறமுத்த
 கொழந்தனிட மனைவிகண்டு
 கொண்டபொழுமையாற் றாறுவருடம்வரை
 கோர்கெற்பாரிதைத் தாங்கியான்
 சிந்தித்திருக்கவிதிலொன்று மிலையென்றவள்
 சீக்கிரங் குழவிக்கல்லைச்
 சர்பெறயெடுத்தவ டன்வயற்றினிலிடிக்கவுந்
 திகழ்குருதி காணவங்கு
 கொந்தவரவியாசரை நினைக்கவுமவர்வந்து
 கோர்க்கித்தொண் ணாற்றொன்பதும்
 துகர்பதலைதன்னிலிவ் வரிடம்விழிபிரத்தமதை
 கொழிபிடித்திவ் வகைசமுடியே

விர்தையுடனீரெட்டு தினமென்றவருரைத்துரெல
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (23)

இ து வு ம து

குருவுரைத்தமொழியைப்போற்காந்தாரியவள்காற்று
கொள்ளாத விடமில்லகிடுந்
கோழியடையுறுதல்போற் றன்கூடுதொண்ணுற்றொ
பதலையதனிற் கொள்ள [ன்பத
மருவியிருந்ததிலிவ்வித மிவளும்பதினாறு தின
மர்மமறிந்தவள் காரக்கவும்
மார்க்கமுடன்கெடுவாகி முட்டைவெடித்ததிற்குஞ்சு
மாண்புடன் வருதல்போலங்
பெருகிபதலைவெடித்ததத் தொண்ணுற்றொன்பதுபின்
பிறக்ககாந்தாரி பார்த்துப் * [னை
பெருமகிழ்வுகொண்டிவார்ச்சு தூரியோதனாதியென
பெயரிட்டு வளர்க்கநாளும்
விரவுமிச்சரிதைமஹி தவமறியவிடுத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
* வீ ர ராகவ மெய்யனே. (24)

குருபக்தியை விளக்கிக் காட்டு

மோர்கதை.

ஏகலைவனெனுமொருவன் ஹரோணரிடமேவந்தாங்
கெனக்குரையும் வித்தையென்ன
வியலாதென்றாயவவார்போற் சிலையைரெய்துதைத்
திசைபக்தியால் வித்தையை

சாகசமுடன்கற்க வர்ச்சுணன்நாய்வந்து
 ஜலமலமுங் குருமேடையிற்
 றுனுமவிடயேகலைவன் பாணம்விடக்கிரீடியவன்
 றனுமகிமையைக் கண்டாய்ந்து
 வாகுடன்குருவின்மேற் வாட்டமுறவவரறிந்து
 வழைத்திவடம் வேடனில்லம்
 வந்துவவனுள்ள தறிந்துவலக்கைவிசலை
 வாங்கிவரமீந் தகன்றுபின்
 வேகமுடன்குருபக்தி தவறாமற்செய்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (25)

அறிவில்லாதவர்களுடைய சொல்லைக்கேட்

டம்பலமேறினா லவமானம் நேருபென்பதை

யறியக்காட்டுமோர்-ஐதை.

திரிதராட்டிரசுதன் குருவின்மேற்றுதுசொலர்
 செவ்வையுட னறிந்துதானுந்
 திரல்வேந்தனிடமிருவர் பிள்ளைகளையழைத்திலந்
 தேடிநிரைகொளத் திரவியம்
 'பரிவுடன்கீந்தனமோர் வாரத்திலுருவோமெனப்
 பரிந்துரைத் தனுப்பியபினற்
 பரவுங்கெடுவிற்பிரித ராட்டிரனுமாரியரும்
 பாண்டவரிலம் பேரய்ப்பார்க்க
 அரியதெருவிளக்குமண மவர்வணங்கிபுநலமு
 மலையுற்றுத் துரியனில்ல
 மங்குவரவீடுகொள வரகுவைச்சேகாலிட்டரங்
 கவர்கள்வெளி நிற்கக்கண்டு

விரியும்திசுதர்க்குலக்கைக் கொழுந்தென்றறிந்தனன்
வேண்டியேதிரு வன்னூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (26)

பெண்கள் நிலமையறியப் பேணிக்காட்டு
மோர்க்கை.

பஞ்சவரிலிகையன்வீமன் நெல்லியங்கனியைப்
பறித்துவந் தழுதுக்கியப்
பாங்குடனங்குற்றவர்க ளிருடிக்காகுமிதாற்
பழுதுவரு மென்றுசொல்ல
சஞ்சலமுடன்கண்ணனை நீனைக்கவவரும்வரச்
சாற்றியதைக் கேட்டிங்கென்னாற்
சாயாதிங்குண்மைசொல சாயுமென்றைவற்சொல
சார்ந்துகனி செல்லப்பின்னாற்
வஞ்சியுரையாலொட்டுமென் றிருக்கதுரோபதையும்
வகம்வைத்துப் புசலக்கனியும்
வாகுடன்கீழ்விழவும் பிறகுசொல்கனியொட்ட
வஞ்சிமனமறி யார்களகாண்
விஞ்சைபுகழட்டாட்சைப் பொருளாள்வனே
வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே (27)

எல்லாம் தெய்வச்செய லென்பதை
யெடுத்துக்காட்டுமோர் கதை.

திட்டமுடன் றுரியனும் பாண்டவர்களுஞ்சேர்த்து
சீர்சண்டை செய்யும்வேளை
தேடியரவன்கடைபலிக் குச்சம்மதிக்கசக
தேவனமவா சைநாளுஞ்

சட்டமுடன்வைக்கதுரியன் வந்தரவனைக்கேட்க
 தானொப்பச் சகதேவன்பாற்
 றுவிநாள்கேட்கத் தருமன்றனைவீழ்ந்திடச்
 சகதேவன்சொல வகன்றபின்
 இட்டமுடன்கிருஷ்ண னவரின் றுநலஞ்சமருக்கேன
 யினாவிமதி யறிந்து போக
 யிதுபோற்புவிமாந்தர் வலியாலொன்றுமாகா
 தெல்லாந்தெய் வச்செயலாகுமாம்
 விட்டசூறைதொட்டசூறை வந்தவழியாமென்பர்
 வேண்டியேதிரு வன்னூர்வாழ்
 வேலேறிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவமெய்யனே. (28)

தங்கள்வலிமை தங்களுக்குநிலையா
 தென்பதைச் சாற்றிக்காட்டு
 மோர்கதை.

தொல்லுகையாள்கின்ற தூரியனுக்குப்புத்தி
 சொல்லிப்புகி பாதிக்கேட்கத்
 துட்டன்படுகுழிவெட்டி யகிற்றள்ள ஞராதமைத்
 தூரிதத்திற் கொன்றுபின்னாற்
 நல்லதென்றவையைவிட்டுக் கிருஷ்ணன்வெளியில்வர
 நயர்விதூரன் பிறகேவரவும்
 நாடியுன்மைந்தன் தூரியர்க்கு மதியுரைபோமென
 நயந்துசொல தூரியன்சீற
 அல்லலுடன்விஸ்லை யொடித்தரன்செல்ல
 வஸ்வத்தாமனும் பொருதையுரைத்துப்போக
 வையகோபுமிவானந் தொட்டுப்பிரதிக்கிணை
 யளித்தநீர் செல்லுமென்ன
 'வில்லங்கங்கர்ணனிடமுரைத்து வலிபோக்கினர்காண்
 வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
 வேயிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (29)

கலியுக உற்பத்தி.

அத்தினாபுரமதனிற்றெர்க்குத் தெருவதனில்வள
 ரந்தணரும் வருமைதன்ன
 ஸவர்வீட்டைவடக்குத்தெரு வய்யரிடமேவிற்க
 வவர்வாங்கி மனைகோலிடக்
 கொத்தியேதான்வெட்ட திரவியங்காணவதைக்
 கொண்டதோ ரில்லுடையரைக்
 கோரியழைத்தெடுத்துப் போமென்றுரைக்கவவர்தடு
 கூடிச்சுடர்செய் ததின்பினே [க்க
 நத்தியப்பதியானுந் தருமரிடமேசென்று
 ஞாயமதுரைக்க வவரும்
 நாடியிதைக்கேட்டறிந் திருவர்க்கும்நமதரணில்
 நயந்தன்னம் மிடுவீ ரென
 வித்தகன்றனைத்துதிக்கு மறையவரங்கிருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவமெய்யனே. (30)

இ து வு ம து.

சட்டமுடனீதிருக்கக் கலியன்றன்மனைவியைத்
 தானிடும்பரியி லேற்றித்
 தாய்ப்புல்லுக்கட்டுதனைச் சுமர் துவரத்தந்தையவன்
 ருவிக்குடை பிடிக்கத்தானும்
 இட்டமுடன்கடிவாளம் பிடித்துவருஞ்சிறப்புதனை
 யிதையறிந்துகிரீடிசென்று
 யேகியுரைசெயத்தருமன் கேட்டுப்பதிவிட்டகல
 யிருபிறப் பாளர்வந்து

உகா வீ ர ராக வ ச த க ம்.

திட்டமுடன் வீட்டைவிற் றவன் சொத்தங்கென தென்
தேடிப் பெற்றவ னென தென்றுந் [றுந்
தெம்புடன் சொலத்தரும னறிந்துபின் நீருமெனச்
செப்பியே தானடக்க
வெட்டவெளியாதிகடை விப்பிரர்பிறட்டுகாண்
வேண்டியேதிரு வள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள் செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே, (31)

பாகவதக் கதைகள்.

மாபலிச்சக் கரவர்த்தி.

சோணநகரான்பிரகலாதன் மகன்வீரோசணன்
சுதனெனும் மாபலியவன்
சோகமுடன்றன துதந்தையை விஷ்ணுகொன்றதைச்
சொற்றதன் றுதையுரையைப்
பேணியுளமறிந்திவன்றன் பதியுலோர்நாரணனைப்
பெருகும்படிப் பத்திசெய்யப்
பெட்டபுடன்செய்தகன்று தவஞ்செய்துபிரமனிடம்
பெருகவரம் வாங்கியீண்டு
காணப்பதிவந்தமர்ந்து சுக்கிராச்சார்யரிடங்
கருதிச்சொல வவர்வரமியக்
கண்டுகொண்டிந்திரன் பதியாணுவேண்டும்நீர்
கனத்தில்பிர கஸ்பதியிடம்
வேணபடியீ துரைத்து கர்வமுற்றிவன்னிடுக்க
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள் செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே, (32)

சொல்லச்சென்றுரைக்கப் பிரகஸ்பதிகேட்டிந்திரனி
 சொல்லவோர் மாதமதனிற் | டஞ்
 ரோனியென்பதிவிடுவே னென்றவனுரைக்கவிவர்
 சூட்டச்சுக்கி ராச்சாரியர்
 நல்லதென்றொத்தவிடம் வந்துபலியரசனிடம்
 நடந்ததை நயத்தவாங்கு
 நாடிவிண்ணாவரக்கிறைவ னூர்யரிடம்யோஜிக்க
 நயந்துன்னூர் விடுதியென்ன
 வல்லமையொடிங்கிருநு வாக்கறிந்துவிரிஞ்சனிடம்
 வரையவவ ராகாதென
 வாடிச்சிவனிடமுற்றுப் புகலமுடியாதெனப்பின்
 வாசுதேவன் பாற்சென்று
 வில்லங்கமுரைக்கவவ ரென்பக்தன்பொறுமென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (33)

ஈதுநிகழ்ந்திடயிந்திரன்றன் மனைவிசுற்றமோ
 டிமையவரை யழைத்துவந்தாங்
 கின்றதன்றந்தைமீவி யிடம்விட்டிவ
 னேற்றொளித்தரியி னுளையைச்
 சாதகமுடன்பார்த்திருக்க பலியரசன்ஐய
 பேரிகை பதாதிபுடனே
 எமர்செய்யவிண்ணுலகு வரவிந்திரனில்லாமற்
 றுன்கண்டு மூவுலகமும்
 போதிவனுமானகுநு தவமியற்றயான்செல்வேன்
 போந்தழையுஞ் சுக்ரரையெனப்
 புகலவவன்வேண்டவிவர் சொல்லப்பின்னதிதியவள்
 புரிந்தரியின் விரதஞ்செய்ய

உஅ வீ ர ர ர க வ ச த க ம்.

வேதனைகண்டவர்வந்துவர மீந்துமறைந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (34)

அதிதியவளிடமுரைத்த படியவடன்கெற்பத்தி
லரிசென்று குழந்தையாக
வவளிடமுதிக்கவவள் பதிகஸ்யமுனிகண்டு
யதிகிழ்வுகொண்டு நோக்கிப்
பதியில்நம்சுதனுக்கு வாமனனெனப்பெயர்
பரிந்திட்டு வித்தையாவும்
பண்புடன்போதித்தபின் பிரமசரியம்பெற்றுப்
பாங்குடனிருக்க நாளும்
நிதிபெருகும்பலியரசன் நர்மதாநதிக்கரையில்
நேர்யாகஞ் செய்வேளையில்
நிமலனறிந்திதுசமயங் கார்யம்நிரைவேறுமென
நேர்ந்துமௌ வருகக்கண்டு
விதிப்படியரசன் பூசித்திருமென்றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (35)

வடிவமுகைக்கண்டுமோ ஹித் திவிடம்வந்தவிதம்
வையரே யுரையுமென்ன
வன்பனையாறுந்தவஞ் செய்யவேண்டும்நிடம்
வருந்திமுன் றடிப்பெறவுமியான்
கடிகிவந்தேனென வவனீயகுருநகங்கிரர்
கபடநாடக னிவனுமாவ்

வீ ர ராக வ ச த் த க ம்.

கண்ட தென்யாறு சொல சொற்படியானீவேனெனக்
 கனன்றவருன் செல்வமெல்லாம்
 முடிநிவிண்ணவரைச்சே ரென்றவருஞ்சாபமிட
 முடியரசன் கெண்டிரை
 முருந்தன்கரஞ்சாய்க்கரு வடைக்கவிவர்குத்தப்பினி
 முனைந்துவிண் னீரடியதாய்
 விடவளந்தங்கோரடியன் றலையளர் துகாத்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள் செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (36)

அரிச்சந்திர சக்கரவர்த்தி.

நிதகலயோத்திரகரா னரிச்சந்திரன்முன்
 நிகழ்விஸ்வா மித்திரர்வந்து
 செய்வேள்விதனக்குப்பொருள் வேண்டுமெனவீயப்பி
 நிரும்பவெனைக் கீயுமென்று [ன்
 ஒதிவைத்தங்குசெலப் பின்மிருகம்பாணப்பெண்
 னுண்டாக்கி யனுப்பவவர்க
 ளுரைக்கச்சினமோங்கியர சனையுதைத்தவ னுலகை
 யுவந்துகொண் டவரையோட்டிச்
 சாதகமுடன்முனிவர்கட னுக்காய்த்தன்மனைவி
 சந்த்ரமதி யவனைன்றுத்
 தா னும்பறையனுக்கடிமை யாகியிடுகாடுற்றுச்
 சர்ப்பத்தால் சுதனிறக்க
 வேதனையெலாந்தீர்த்துப் பின்னரசுசெய்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள் செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (37)

சகர சக்கரவர்த்தி.

சகநலம்பெருகிடு மயோத்திரகராள்சகர
 வரசர்க்குச் சுதனில்லாமற்
 றன் மனைவியிருவருடன் றவஞ்செய்யச்சிவன்வந்து
 சார்ந்திலகு முதல்மனைவிக்கு
 வகையுடனோர்சுத னிளையவடனக்கறு ||
 தாயிரம்வாய்க்கு மென்று
 வரையவிவர்வுரவதுபோ லாசயாகமுஞ்செய்து
 வாசியின்பின் சென்றிடச்
 சுகமுடன்வருகவிந்திர னறிந்துகுநிரையைச்
 சுறுக்கதாய் பாதலத்திற்
 னுரத்திக்கபிலமஹரிவி தவஞ்செய்யிடங்கொண்டு
 சூட்டியிவன் கட்டிச்செல்ல
 விகலபதாயிரவார்நிலம் வெட்டியுட்சென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (38)

சென்றங்கிவர்பரியைக்கண் டம்முனிவர்மேற்பாணர்
 தீட்டவவர் கண்டிறக்கச்
 செந்தழலிலுற்பதாயிர வருஞ்சாம்பராய்ச்
 சென்றிறந்த சேதிசேகட்டு
 அன்றரசனோடியாங் கிருடியைவணங்கவு
 மியாவுமுரைத்தக் குதிரையை
 பவனும்பிடித்திவிடம்வந் தஸ்வமேதமுஞ்செய்தங்
 கரசெய்தியவன் சுதனிடம்
 சன்றுடனாரைத்திறந்திட வவன்மைந்தர்க்கிதை
 நாட்டியிவன் றுனுஞ்செல்ல

நகரினமுடன்பகிரதன் பிறக்கவவன்றவஞ்செய்து
 நற்கங்கை வரப்பூமிபிற்
 வென்றுமுதாதையனரச் சொர்க்கமுறச்செய்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவமெய்யனே. (39)

நளச்சக்கரவர்த்தி.

நிடதமெனும்பதியையாள் நளச்சக்கரவர்த்திதன்
 நேர்மனைவி தமயந்தியால்
 நிரைந்துசனிபீடிக்க நகரிழந்திவர்கள்காண்
 நேர்த்துபர தேசியாகி
 அடைவுடன்வரச்சனிய னன்னமாகிவஸ்தர
 மதைக்கொளக் கார்க்கோடனு
 மாகியரசனைக்கொத்தி விஞர் தருபமுமாக்கி
 யவர்மனைவி சுதனைநீக்கித்
 திடமுடன்றி துபர்ணனிடஞ் சுயம்பாகியாய்ச்
 சென்றிருக்கத் தமயந்திக்குத்
 திருமணமுமருதரஞ்செய வருகரி துபர்ணன்
 சீர்சுயம் பாகியுடனே
 விடவருகச்சனிதோன்றி நளனுக்கரசீர்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (40)

சிபிச்சக்கரவர்த்தி.

நயமுடனையோத்தியாள் சிபிச்சக்கரவர்த்தியிடம்
 நாடியிருந்தான் வேடனாய்

நாமக்கினிபுறவாக வரவேடன்கொள
 நன்கதுவுந் தப்பியோடிப்
 பயமுடனரசனிட ம்பயம்புகக்கிராதகன்
 பார்த்துவந் ததனைக்கேட்கப்
 பார்த்திபனாகோழித் திரவியமதுவும்
 பண்புடன் றருவேன்புற
 இயலுமென திடம்வருக வதைத்தரேனென்றுசொல
 வேற்றும் தசையதனிடை
 யீயவேண்டுமென துலா நிருத்திவாஸ்கொண்டு
 விசைந்தறுத்து வைத்திறைவனும்
 வியர்த்தமாகாதேற விருவர்வரமீந்துசெல
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (41)

மாரிஸிக ஞற்பபத்தி.

பெருகுமயனூர்வசியைச் சிருட்டிக்கவேபார்த்துப்
 பேணியவள் மீதிற்காதல்
 பெப்புடனகொளவிருவர் சேரவதிட்டர்பிறக்கப்
 பெரும்வதிட்ட சருந்ததினை
 மருவியவர்சேரச்சத்தியும் பிறக்கச்சத்தியும்
 மாபுங்கனூர் புலைச்சியை
 மாண்புடன்சேரப் பராசர்பிறக்கப்பரா
 சர்மச்சகந்தி தன்னைக்
 கருதியுற்றுச்சேர வியாசர்பிறக்கவுங்
 கனிவுடன்சுதூர் மறைக்குங்
 காசினியிலுளவரச ரெவர்கட்டுமிவர்கள்வெகு
 கனந்தங்கு மார்யரென்றும்

வெருவுமறையதுசொல்ல விதையறியவோதினன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனநையவே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (42)

போதிலுண்டானநான்முகன் சும்பம்வைத்தாரு
பொறையன்றி யாகஞ்செயப்
பொலியுங்கும்பத்திருந் து கலைமகளுதிக்கலையன்
புகழ்மனைவி யென்றுகொள்ள
தீதியுடன்பிறகதி லிருந்தகத்தியருதிக்க
நேர்த்தகத்தி யரும்வாரிதி
நேர்மங்கையைச்சேரப் பெருஞ்சாகரர் பிறக்க
நேர்ந்துபின் பெருஞ்சாகரர்
ஏதில்வளர்ச்சகலநலமும் பெருகுமாருரி
லிசைந்துவாழ்ந் திமெவ்விட
மிருக்கும்பஞ்சமர்குலத்துப் புலைச்சியவளைச்சேர
வினியபகவனு முதிக்க
வேதியர்கள் புகலுமறை யீதென்றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனநையவே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (43)

குணமுடன்சரிதையங்கப் படியிருக்கப் பின்
குலவுதவமுனி யென்பவர்
கூர்ந்துமறையவர்குலத் தருண்மங்கையென்பவன்
கூடியொருபெண் ணைப்பெற்றுக்
கணமுடன்றவஞ்செயச் சென்றபினிக்குமுந்நையனாக்
கண்டங்குறை யூர்ப்பறையனுங்
கனிவுடனெடுத்துவளர்க் கவ்வுந்மண்மாரிபொய்
கதியழிந்திப் பெண்ணிருக்க

மணமுடையமேலூர்வாழ் நீதியையர்வளர்த்துவா

மாபகவன் காசியாத்ரை

மார்க்கமுடன்வந்துசத்திரந் தங்கங்கிவரும்வர

மண்டைதனிற் சட்டுவத்தாற்

வினையமுடனடிக்கரத்தங் கண்டமுதுசென்றனர்

வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்

வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே

வீரராகவ மெய்யனே. (44)

கூறுஞ்சத்திரம்விட்டுக்காசி சென்றிவர்தீர்த்தங்

கொண்டிவிடம் வந்திருக்கக்

கோலமயில்வரப்பார்த்திங் காசைகொளவளர்ப்பவர்

குறிப்பினு லறிந்துதாமுஞ்

சாறுமுயர்தன்பெண்ணைச் சகலர்முன்பகவர்க்குத்

தானுமணஞ் செய்தபின்னற்

ருவியவடலையிற் கைவைக்க வடிவைக்கண்டு

தானுதியென் றோடப்பின்

வேறுநினைவேதுக்கென் மீதில்நீர்மையல்கொள

விடுவனோ நானுமென்று

வேகமுடன்வரவிவரும் பார்த்தெனைச்சேரசிசு

வெழில்பெற நமக்குதித்திடிற்

வீறுபுனையெறிந்துவிட் டென்பிறகேவாவென்றனர்

வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்

வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே

வீரராகவ மெய்யனே. (45)

கிட்டித்தன்பதிபகவமுனி யுரைக்கும்வார்த்தைதலைக்

கேட்டாதி சம்மதித்துக்

கொம்பிச்சென்றிருவரம் மடமிரவிற்கூடிடக்

கிண்டொளவை தான்பிறக்க

எட்டியக்குழந்தையை யெடுக்காமற்கணவன்பி
 னேகவிதைப் பாணர்கண்டங்
 கெடுத்துவளர்த்திடவிருவர் வேற்றிடஞ்சென்றிருந்தி
 விசைந் துப்பை யவளுதிக்க
 அட்டியன் மக்குழந்தையை யெறிந் துவிட்டகல
 வதையூற்றுக் காட்டுவண்ண
 ரவர்களெடுத்துவளர்க்க வவளிந்நாள்வரைமாரி
 யம்மனெனப் பூவிருக்க
 விட்டிருவரவேறிடஞ்சென் றகன்றுவழிநடந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (46)

சத்திரந்தங்கிரா விருவருமிருந்திடத்
 தானதிக மாணுதிக்கத்
 தாய்விட்டகன்றிருவர் வேறிடஞ்சென்றணையந்
 தானுருவை தோணவன்னை
 நத்திப்பாராமற்செல நாளுமவள்காளியென
 நானிலம் விளங்கிநிற்க
 நாடியிருவருமேகியோ ரிடம்புனையவே
 நற்கபிலர் பிறக்கவிட்டுச்
 சித்தந் துணிந்துபின் வேறிடங்கூடவள்ளி
 சேய்பிறக்கப் போட்டுப்பின்னற்
 சென்றுவேறிடமிருக்கத் திருவள்ளுவர்பிறக்க
 சென்றனர்க ளிருவர்தாமும்
 வித்தகன்றனைத்துதித்கும் பிரமகுலமீதென்றன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (47)

விஸ்வாமித்திரர் கதை.

காசி நகர ஸ்காந்திக தன் நூறு புத்திரருடன்
காணவந்து வேட்டையாடிக்
களைத்தவிடமுறும்வதிட்ட ரிடமேந்துபுனஸ்கேட்க
கபிலையாற றுனுமீயக்
கூசுப்பின்னிவரன்னம் வேண்டுமெனபகவினாற்
கொண்டாரிர்க விவருண்டபின்
கோரியவரத்தைப்பிடித்திட வருகவ்வுரைகேட்டுக்
கோமுனியுங் கண்டிறக்க
நாசமாப் நூற்றுவரு மாகவரசன்கண்டு
நற்பாணம் வதிட்டர்தம்மேற்
நாடிவிடமுனிபிரமதண்ட மதைநாட்டவது
யய' துண்டு முனியைக்கார்க்க
வீசியதைககண்டுதவஞ் செய்விஸ்வாமித்ரனென
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிறுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (48)

புலவர்புராணக் கதைகள்.

ஒளவையசதிக் கோவை-பாடினது,
பாண்டு நகரடுத்தகாட்டினி லெளவைவரும்வழியிற்
பசுபிணற்றான் களைத்துப்
பரிந்தவிடமாடுமேய்த்திடு மிடையனைக்கண்டு
பகர்ந்தன்ன மிடுவாயெனப்
புண்டசொற்கேட்டிவனும் பாற்சேர்த்துக்கூழிடப்
புரிந்துண்டுசெய் நன்றியைப்
பொந்தறிந்துன்பெயரைச் சொல்லெனநான்மறந்தன
புரிந்தயதி யென்பேரென [ன்

மீண்டுமுன்னாரையுரை யெனவிவனுமைவேலி
 மிகவுளதென் நினைவிலென்ன
 மெதிருரையிப்பேதைபெயர் விளங்கிடத்தில்லைநகர்
 மேவிச்சென் றெவருமறிய
 வேண்டியயதிக்கோவை பாடிவெளியிட்டனள்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (49)

கம்பர் சரித்திரம்.

சீருயரும்புதுவைசேர் திருவெண்ணைநல்லூரிற்
 சிறந்துவாழ் சங்கரன்சுதன்
 செப்புஞ்சடையன்குமர ரவர்க்குத்திருவழுந்தூரிற்
 றிகழுவச்ச குலமாதவன்
 சாருஞ்சுதனென்பவரவர்க்குப் புத்தகந்தரங்கித்
 தனில்லைவர புரமாரியர்
 தம்மிடம்படித்துவரப் பிரதிதினமய்யர்க்குத்
 தாவிக்கம்மங் கொல்லையை
 நேருடனம்மாணக்கர் சென்றுவந்துவர-வுவச்சன்
 நேர்முறைபோய்க் காத்திருக்க
 நேர்ந்தப்பதியாள்காளிங்கன் பரியுங்கொல்லைதனிற்
 நெடியகம்பை வந்துண
 விரியமிழந்துவச்சன் புடைத்துவைதங்கமுதனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (50)

அலருமிச்சிறுபையன் முறையைக்கேட்டங்கால
 யம்மருங் காளியம்மை
 பவளுமெழுந்தருளி சிறுவனைப்பார்த்திங்கழுவதே
 னறிவீயென விவருரைத்தபின்

௩௮ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

சலனமன்றிக்கேட்டுன் நாவைநீட்டென்னவுந்
 தான்செய்ச் சாரதையவள்
 தன்கரத்தால்நாவில் பிஜாட்சரந்தனைத்
 தான்வரைந்தங் ககலவிவரும்
 இலகுபுகழும்மணி யிறைவன்மாவதுமான
 யென்றுவச்சன் வசைக்கவிதனை
 யிசைத்துப்பாடிடக் குதிரையிறக்கப்புவியரசன்கேட்
 டிவரையழைத் திடத்தூதரை
 விலகிவிடவந்தவர்களு வச்சனையங்கழைத்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே, (51)

தூதுவரப்பார்த்தார்யர் விசனமுறமாணக்கன்
 றுய்யனே யஞ்சவேண்டாஞ்
 சோழனிடமிருவர்சென்றிட வடியன்செய்தியைத்
 துரகனேகாண வலலீர்
 நீதிவசனமுரைத்த கற்றிசெலநிருபனும்
 நேர்ந்தங்குபார்த்து சபையிற்
 நேருங்கைகம்புடன்வரு பவனுஞ்சிறுவனாய்
 நேர்ந்திருக்கப் பார்த்தங்கவையிற்
 தீதுசெய்க்கம்பனிவனோ வென்றுகேட்கவுஞ்
 சிறந்தவர்களா மென்னவுஞ்
 செபபுமச்சபையிவருமுற மாவையென்கொன்றனைத்
 தீட்டுமெனக் கேட்கக்கம்பர்
 வேதனையுறமற்புவி வேந்தனேகேளென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே, (52)

ஆரியர்கம்மங்கொல்லையைக் கார்த்தங்கிருக்கவு
 மரசரேதும் பரியதூ
 மங்குவந்தழித்தினி துறப்பினுஞ்செல்லவிலை
 யதுகண்டுநான் கவியினுற்
 காரியமறிந் துபாடிடக் குதிரைமறித்தனக்
 கண்டிமரென்று சொல்லக்
 காசினியையாள்பவனுங் கேட்டுச்சிரித்தெம்மெதிரிற்
 கனமாவுமுயிர் பெற்றிடக்
 கோரிநீர்செய்யில்முன்சொன்ன வைமெய்யென்றுநா
 கொள்ளுவே னென்றுகூறக் [ன்
 கோதன்றியிவர்கேட்டு முன்கவியைப்பின்செயக்
 குதிரையுயிர் பெற்றுநிற்க
 விரியங்குன்றிச்சோழன் கண்டகமகிழ்ந்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (53)

பதியறிந்தவ்வரசன்கவிச் சக்கரவர்த்திபெனப்
 பலவிருது மீந்துவைக்கப்
 பரவந்திருவெண்ணைநல்லூர் சடையனென்பவரும்
 பாங்குடனீ தறிந்துகேட்டு
 கதிபுடன்றெரிந் துநம்சோழனிடங்கம்பர்கவிச்
 சக்ரவர்த்தி யெனவிருக்கவிங்
 கருதிராம்சென்றுமுன் வான்மீகியுரைத்திட்டக்
 கனந்தங்குவிராம கதையைச்
 சதிர்பெருமிப்பதியுளோர்க் குதவவேண்டுமெனத்
 தானெண்ணித் தீகழிறைவன்பாற்
 சாற்றவுஞ்சோழனுற்றுக் கம்பாகூத்தையுந்
 தானழைத்தங் கிருவரீரும்த்

சயி வீ ர ராகவசதகம்.

விதியுடனிராமகதை செய்யுமென்றுரைத்தனன்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (54)

சோழனுரைப்படியொட்டக் கூத்தர்கவிசெயக்கம்பர்
தொடுக்காமற் றுனிருக்கத்
தோணித்திருவெண்ணை நல்லூர்சடையனரசனிடஞ்
சூட்டிவந்திருந்த வையினிற்
சூழவிங்கிராமகதை யிருபுலவர்செய்யத்தாம்
சொன்னகெடு திங்களாறுந்
தூரிதமுடன்சென்றிந்நாட், செயக்கம்பர்செய்தவைகி
றொடுகவியொன்றுரைக்கயானும் [ந்
பாழன்றிகேட்கவேண்டு மென்னமன்னவன்
பார்த்துக்கம்பரை விளம்பெனப்
பற்றியதைக்கேட்டிவர் பொய்யுரைக்கிலி துநலமென்
பரிந்துதிருவணை புனைந்ததிற் [றெணிப்
வீழ்த்துளிதூமிதமெனச் சொலக்கூத்தர்தடுத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (55)

அங்குநூட்கதைப்பார்த்துக் கம்பர் துனியைத்துமித
மாமென்றிங் கரைந்தவார்த்தை
யறிவீர்கள்நானோயென் றவையைவிட்டவரினம்வந்
தங்குசரஸ்வதி யைப்போற்ற
மங்களமுடனவளுகந் தருளிநானோவர
மர்மம்வெளி யாகுமென்று
மாண்புடனுரைத்தகலவிவ ரழைத்துச்செவைய
மதித்தொட்டக் கூத்தர்கவியை

சங்கைகொண்டுக்கிழிக்கக் கம்பர்போய்த்தடுத்தி ரவீற்
 றுவியே காளிபந்தந்
 தான் பிடிக்கக்கவிசெய்து கூத்தரதைச்சேர்த்தெடுத்து
 தான் ராமகதை செய்ததை
 விங்ஙனமுரைக்கச்சோமுன் கேட்டுவிளம்புவான்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (56)

ஆதிநாரணன்காதை யானதாற்பூலோக
 மரங்கநகர் வைகுண்டமென்
 றரையவதிற்சென்றநங் கேற்றிவாருமென்றங்
 கரசனுரைபோல் வந்திவர்
 ஒதவுமிவ்விடமுளோர் தில்லைசென்றேற்று வர
 வுரைத்தல்போ லிவிடம்வந்து
 வுரைக்கவிவர்கேளாம லீ ராறு வருடம்வரை
 வுற்றிருக்கக் கடவுளருளரற்
 நீதியுடனந்தணச்சி லு வனைசர்ப்பந்திண்ட
 நேர்ந்துமுவா யிரவரும்
 நிரையவிவர்போய்நாக பாசைமதைக்கூறியபின்
 நேர்சிலுவ நெழுந்துநிற்க
 வேதியர்கள்மகிழ்ந்திரா மாயணத்தையேற்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (57)

இவ்விதத்திலையோ ரொப்பம்வைத்திருப்பதை
 யிவரெடுத்து வந்துகாட்ட
 யேற்றுவினும்புலவருள சென்றுவருவீரென்ன
 யாவரிடஞ்செல வேற்றதைச்

செவ்வையுடனிவர்வந்தறிவிக்க விங்குளோர்மறுக்கத்
 திகழ்மாத முனிசுவாமிக
 டிவ்னியபதம்வணங்கியிவ ருரைக்கவவர்மனமுவக்கர்
 சீரர்ச்சகர் மூலமாய்
 ஒவ்வியாவேசம்வந்தோங்குஞ் சடகோபன்றனை
 யோதவிலை யென்றுகேட்க
 வுடனறிந்தங்குசடகோப ரந்தாதிசெய
 வுற்றமண்டப மியற்றப்பின்
 வெவ்வினைபுந்தீர வாங்குற்றவருரைத்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே, (58)

சேடன்மிசைபள்ளிகொளு மரங்கனுக்கர்த்தசா
 மஞ்செய்த பிறகிந்நூலை
 சீர்பெறவுள்வைத்தெவருங் கதவடைத்துச்சென்றுதய
 திறந்துபார்த்திட நாரணன் [க்
 ஏடதனிற்கம்பர்கவி தனக்குநம்பெருமர்
 ளிசைந்துகை யொப்பம்வைக்கி
 லேற்போமென்றுரைக்கவது போற்செய்யவாய்ந்திரு
 வேற்றுசீ ராமன்கதையை [க்க
 நாடியிருந்தெல்லோரும் கேட்கவிவர்வாசிக்க
 நரத்துதிகண் டாசங்கிக்க
 நயந்திதற்குஞாயஞ்சொலித் தீர்த்தபின்நரசிங்க
 நற்சரிதை வரமறுக்க
 வீடுபெறமார்க்கமீதென் றுரைக்கக்கேட்டனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே, (59)

எல்லோருமிருந்துகேட்ட டிக்கதைமுடிந்தபின்
 னிவர்கமப நாடரென்றங்
 கிவர்க்குத்திருநாமம்புணந்த ரங்கனைக்கண்டருளச்
 தீலங்குஞ்சட கோபதீர்த்தம் [செய்
 சொல்லும்நற்றிருத்துளாய்ப் பிரசாதமீந்தனுப்பச்
 சோழனிடம் வந்திவர்கொலத்
 துறைவிற்றிறதேபத்தரசர் சடையனையழைத்துச்
 சூழவங்கி ராமகதையை
 நல்படிவாசித்துமுடியக் கேட்டங்குற்றவர்
 நாடிக்கரிபரி சால்வையும்
 நயர்வஸ்தரபரணபூஷண முடன்றண்டிகையாகும்
 நற்கழனி யாவுமீந்து
 வில்லங்கமன்றிச்சோழன் வைத்தங்கிருந்தனன்
 வேண்டியே திருவன்னூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ர க வ மெய்யனே. (60)

காளமேகப்புலவர் சரித்திரம்.

திருவரங்கம்பெரியகோவில் மடைப்பனிலேலை
 செய்யும்வைணவ ரொருவருந்
 திகழ்யானைக்காவலில் வசிக்ஞந்தாசியின்நேயஞ்
 செய்துவர வங்கறிந்தவர்
 கருதியுனதிடம்வருகு மய்யங்கார்வரவொணுக்
 கண்டிக்க வவள்பயந்து
 கடிகியிருந்திடவரங்கநகர் சுயம்பாகிசெலக்
 கண்டவளுஞ் செல்லுமென்ன
 பெருகியிவர்நின்னைவிட் டிங்குபிறியேனென்னப்
 பேதையவள் சிவதீட்சையும்
 பெற்றிடிவருகவென் றரைந்திடவுமவ்விதம்
 பிறகுசிவ சமயஞ்சார்ந்து

சுசு வீ ர ராகவசதகம்.

விரகங்கொண்டரங்கநகர் விட்டானைக்காவந்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (61)

கப்புமானைக்காவல் மடைப்பனியிலிவருகந்து
கண்டுபரி சாரவேலைக்
கனிகையுடன்றனமர்ந் திருக்கவவ்விடமுற்ற
கனிகொண்ட பக்தனொருவன்
செப்புமகிலாண்டஸ்வரி யெனுமம்மையைச்
சிறந்தமந்திர மியற்றியே
தினந்துதித்துவரவனா மறிந்தின்றருளீயச்சிந்
தித்திருக்கங் கன்றுற்சவம்
ஒப்பிரடந்திடதாசி நடனமங்கியற்றப்பரி
சாரகனு மோந்துநித்ரை
யுறுதல்செயச்செல்லும்போ தெனையழைத்தங்கேகெ
ளிடமுரைத்துத் துயிலப்பின்னாற் [ன்றவ
விப்பிரனைவிட்டிவிடந்தன் எனகம்வந்தடைந்தனள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (62)

வஞ்சனையன்றித்தாசி யேகவாலயமுளோர்
வங்குபரி சாரகனவன்
வயர்ந்துநித்திரைசெய்ய பக்தனொர்புறமிருந்து
வம்பிகையைத் துதித்திருக்கக்
கொஞ்சமேனுமிதனை யறியாமற்கதவடைத்துக்
கோவில்கார்ப் போர்கள்செல்லக்
கொனாமலீஸ்வரியும் வஸ்திரபூஸணமணிந்துக்
கொலுமடந்தை போலிவ்விடஞ்

சஞ்சலத்துடன்சதா தியானிக்கும்பக்தனிடந்
 தான்வந்து நின் னுவாயைத்
 தானுந் திறவெனவிவன் மறுக்கத்துயில்பபனைக்கிடந்
 தன்வாய்த்தம்பல மீந்தபின்
 விஞ்சையளித்தகலவிவ னெழுந்துகவிபாடினன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (63)

நதுநிகழ்ந்திடவிவர்க்குக் காளியெனத்திருநாம
 மிருக்கத்தன் வாக்கிற்கவியை
 யிசைந்துசெயவிவர்சொற் போலாகவதைக்கண்டவர்
 னிவர்காள மேகமென்ன
 நீதியறிந்தப்பதியுளோர் பயந்திருக்கத்தினம்
 நேர்பெண்க ளிவரைக்கண்டு
 நிரைந்துபெருக்கும் விளக்கமாறதுவுஞ்செல்லுதென
 நேர்ந்துரைக்க விவர்கேட்டபின்
 சாதகமுடன்பெருக்கப் பெருக்கத்தேயந்திடுமென்ன
 தானுரைத்து செல்லவாங்கு
 தானியதுபோலிந்நாள் வரையிருக்கதாசியிடந்
 தான்கிழக்கு தேயஞ்சென்று
 வேதனையுறமல்வருகிறே னென்றங்குரைத்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (64)

செப்பியதைக்கேட்டவளுந் தரளமுண்டங்கெனக்கு
 தேவரீர் வாங்கிவாருந்
 திய்யகுணசமுகரேவென் னுரைக்கவவர்கேட்டுத்
 திருமல்ராயன் பட்டினம்

கப்புமாவணம்வந்து வீற்றிருந்துதாம்பூலங்
 காசீந்து வாங்கிதானுங்
 கனிவாயிற்கொண்டிருக்கவ் ஆரரசன்கவியுமதி
 மதுரக்கவியெனச் சொல்பவன்
 ஒப்பிச்சிவிகையிலேறி விருதுகன்கூறிவர
 வுவந்துகண் டோர்கள்நிற்க
 வுறுதியுடனிவரிருக்கப் பார்த்துறுமியவனுமங்
 கோகோநீரா ரென்னவும்
 விப்பிரநங்காளமேகப் புலவரென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (65)

சொல்லக்கேட்டக்கவிஞனதி மதுரக்கவியுமெனச்
 சொலியரசன் சபையிற்சென்று
 துடுக்கன்செய்யபகீர்த்தியை யுரைத்தங்கழைக்கச்செ
 தூதரைவிடுத்த பின்னற் [ல
 நல்லவையையொருங்கு செய்திருக்கச்சேவகர்
 நன்சிவரை வந்தழைக்க
 நான்வரேனென்று சொலச் சென்றுமொழிந்திடவே
 நாடியமைச்சனை விடுக்க [ந்தன்
 அல்லலன்றியிவன்வந்து வாருமென்றங்சுறையவிவ
 ரானபல்ல க்குமேன
 மதுவும்வரவேண்டுமென வரவிருந்துசபைவருக
 வரசனழை யாதிருக்க
 வில்லங்கமறிந்துகவி செய்தங்காசனமுறவும்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (66)

கிட்டிமந்திரசக்தியாலிவ னிச்சிறப்பையுங்
 கிளம்பிச்செய் திருக்கவேண்டுங்
 கிருபையறிந்தங்குளோ ரறியாமற்கவியும்வரக்
 கீர்த்தியுடன் கடைவீதியில்
 அட்டியில்லாதிருந்ததை யுரையுமெனக்கேட்க
 வயலகனி யாவரேனும்
 வரசரேறுமதுகவிராயர்க் கெழுந்துபசரித்த
 லாகாதிங்கிவர்க் கியாவும்
 திட்டமுடன்றெரியிலதை யறியவேண்டுமெனவுஞ்
 செப்புமட் டாவதானஞ்
 சீர்பெருந்தசாவதானஞ் சோடசவதானந்
 தெரியுமெனச் சிறுபிள்ளைகள்
 வெட்டவெளியாய்ச்செய்வர் மேலுரையுமென்றனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (67)

அதனைக்கேட்டதிமதுரக் கவிராயன்சினங்கொண்டிங்
 கணுகிமேற் றெரியத்தாமு
 ிறியவதையுரையுமென காளமேகப்புலவ
 ரரிகண்டமெம கண்டமுஞ்
 சதிருடனிருக்கவிதைச் செய்யவேண்டுமெனவுந்
 தார்மன்னன் கேட்டுதாமே
 சார்ந்துசெயவேண்டுமதின் விவரமுறையெனவிவருஞ்
 சாருங்குழி நிறையோர்கஜம்
 இதமுடனிருப்புக்கொப் பரையிருத்தித்தைலமு
 மிசைபெற விடுத்துத்தீயை
 யெறிக்கவிருப்புத்தம்பம் நடுநிருத்திப்பலகைதனி
 விவனிருக்கக் கரஞ்சங்கிவி

ச ௮ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

விதமிட்டுத்திக்குகரிக்கைக் கொடுத்துக்கவிசொல்லும்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (48)

அச்சபையிலரசன்முதலி யாவருங்கேட்டவர்க
ளரிகண்ட மெமகண்டமு
மாகுமிதென்றுரைத்திவரைச் செய்யும்படியாவுஞ்செ
ததுபதிதண்டிகைப் புலவரும் [ய்
உச்சிதமுடன்குழந் திருக்கவிவர்மேலேறி
யோங்குந் திருவேங்கடவனை
வோதித்துதித்திடவவரு முகந்தருளிசெல்லவிங்
குற்றவர்க டாறுமாறாய்
இச்சையுடன்சமிசை யீந்திடவுமிவர்கவிபாட
வெல்லோரும் வியந்தறிந்துவாங்
கிறைவிமுன்பனிபோலிவர் செய்திறங்கிடவ ரச
னேற்றுச் சன்மானமீயா
னிச்சைகொண்டப்பதிமண் டாரிபெயப்பாடினர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (69)

வில்லிபுத்தூராழ்வார் சரித்திரம்.

திருவளரும்பெண்ணைசனி யூருரைவைணவகுலத்
திகழ்வி ரராக வச்சார்யர்
சென்றிலகும்வில்லிபுத்தூ ரிருக்கவிவருக்கிரு
செல்வருதித்திட ஜேஷ்டர்க்குக்
கருதித்திருநாமம்வில்லி புத்தூராழ்வாரெனக்
கதித்திளைஞரோ டிவர்களுங்

காவுமீரிருமறையு முத்தமிழங்கார்யரிடங்
 சுற்றுணர்விவர் கீர்த்திகள்
 பெருகியுலகெங்கும்பரவும் படியொலிக்கப்பின்
 பேணிமணஞ் செய்துகூடிப்
 பெருமையுடன்வாழ்கக் கொங்குலவுமாபதியரசன்
 பெருகுமா பாரதஞ்செய
 ஷிரகமித்திப்பதியிலி யாருளாரென்றனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (70)

அம்மொழிகேட்டறிந்துசிலர் வில்லியுடனினொருள
 ரவர்களா லாகுமென்றங்
 கறையமறையவர்குலத்து விதவையையனுப்பியவ
 ரிருமனைவியைக் கலைத்துச்
 சேம்மையுடனென துநீதிக் கிசையவரும்படிச்
 செய்யெனவங் கனுப்பிவிட்டுத்
 தீவிரம்மதுரைபாண்டிய னிடம்போயிதைச்சொலத்
 சினந்தவர்க ளவிடம்வரிலோ
 தம்மைவரச்சொல்லுமென வுரைக்கவரசனுஞ்செலத்
 தானியிருமனை வியர்க்குந்
 தாக்கியிருபிறப்பாளர் முண்டைசென்றுட்பகையைத்
 தான்செய்து செலவிருவரும்
 விம்மியவர்செல்வம்பாண்டி யன்பிறித்துத்தரவருக
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (71)

வந்தவர்கடம்முடைய வழக்கைச்சொலித்தீருமென
 வங்குரைக்கக் கொங்கர்கோனால்
 வாகுமிதுசெல்லுமென வவர்கள்வரப்பார்த்திறைவன்
 வதிமகிழ்வு கொண்டுகூர்வான்
 சிந்தைகனித்திருவர் மாபாரதம்பாடிவரத்
 தெரிந்துதும் பொருள்பிறிக்கச்
 செய்வேனியானென்றறைய கேட்டுபாரதஞ்செய்து
 தீட்டிவந்துரை க்கக்கோனும்
 சந்தோஷமுற்றுநமதிட மியாதுவேண்டுமெனச்
 சார்வில்லி புத்தூரர்தாஞ்
 சார்ந்துலகிற்கவிஞரென வெவர்வரினுங்கவிதைசொல
 தானேரூர்ப்பவர் காதையான்
 விந்தையுடனறுக்கத் துறையுமெனக்கேட்டனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 லேவையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (72)

தம்பிகுணமறிந்திவர்க்குச் சன்மானந்தாவிருதைத்
 தாயியிவர் பெற்றுவாழ்ந்துத்
 தானிருக்கவிப்பிரகுலத்து முண்டையும்வந்து
 தான்கலைத்த துரைத்துசேர்த்து
 தேம்புடனிருக்கவில்லி புத்தூராரிடஞ்
 சென்றெங்கும் பரிசுபெற்றச்
 சிங்கமெனவந்தகவி புலவன்வரப்பரிசுதித்துச்
 செய்கவிக்குச் சந்தரிய
 சம்பிரமதாய்ச்செய்யப் பிழைகண்டுகாதறுக்கத்
 தானேகவநந்தக் கவிஞன்
 ஐனூந்துணிந்தாதிசேடன் றனக்குச்செவிபுமின
 தானறியு மென்றுநவின

வெம்பிச்சொலுமிவன் சமத்தையறிந்தங்குவிடுத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (73)

ஈதுங்கிழந்தங்கிருக்க வடதிசைக்கச்சிநக
ரிருக்கும்வைணவ ரொருவரு
மேகியாத்திரைவந்து வில்லிநகரிறைவனை
யேற்றியவர் சார்வபௌமர்
ஓதரியசிற்பைக்கேட் டிவரிலமெய்திக்காண
வுடைவாளங் கருகிருக்க
வுவந்தறிந்தீதேதுக்கெனக் கவிஞருரைபிழைகாண
வோங்கிச்செவி கொய்வதற்கிங்
காதரமீதென்று சொல்வவர் கேட்டங்கருணைகிரி
யதிலருணை கிரிப்புலவனு
மவனிருக்கதேவரீர் வாதுசெய்வெழுந்தருள
வாகுமோ வென்றுகேட்க
வேதனையிராமற்செல வாகுமென்றழைத்தனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ர ராகவ மெய்யனே. (74)

சொல்லுரையறிந்திவரு மியாத்திரைசெல்பவன்
சூட்டியெமை விட்டுநீருஞ்
சுகமுடன்செல்லுமென் றிவருமடிகன்றங்ககலத்
துரைவில்லந் நாளைப்பார்த்துச்
செல்லவேசதுரங்க சேனைபலகுழந்திடச்
சீர்வழியிற் சகுனமாறாய்
சீந்திக்கச்செல்பவர்க ளுளமறிந்தங்குடன் போகத்
திருவண்ணாமலை நகரமாள்

102 வீ ர ராக வ ச த க ம்.

நல்லபிரபுடதேவனெனு மரசனிடமமைச்சர்
 நாடியிதைப் போயுரைக்க
 நளினமுடன்வில்லிபுத்தூ ரரும்வேந்தனிட
 நற்சமுகங் கண்டுநோக்கி
 வெல்லுங்கவிச்சிங்கமென விருதுடன்விளங்கினர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (75)

கரியும்பரிப்பல்லக்குக் குடைசுருட்டிசாமரங்
 காளாஞ்சி துறடுமுதலாய்
 கனவிருதுமன்னவர்களிடம் பெற்றிவ்வுலகெலாங்
 கவிச்சக்ர வர்த்தியென்றும்
 பெருகிவந்திருப்பவரைப் பார்த்தரசன்வியப்புற்று
 பேணிநமஸ் கரித்துவரிசைப்
 பிசபலமதாயீயப்பெற் றிங்குளபுலவனிடம்
 பிரீதியுடன் றர்க்கஞ்செய்யத்
 தெரிந்திங்குவந்தனமென் றுரைக்கக்கேட்டிறைவனு
 தியக்கங்கொள வவர்சென்றபின் [ங்
 சீர்பெருகத்தமதுபுலவரைப் பார்த்துநமதுநகர்
 செப்புந்துறவிக் கவிஞனு
 விரிந்துலவுயிருவரினு மெவர்திறமென்றறிந்தனன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ரராகவ மெய்யனே. (76)

அழனைக்கேட்டிங்குவந் திடும்வில்லியும்மருணை
 கிரிப்புள்வ னிருவர்தாமு
 மாசுகவிப்புலவரிவர் திறமறியதெய்வச்செய
 லாகுமேயன்றி யானுஞ்

சதிநுடனுரைக்கத்தர மன்றெனச்சொலியிறைவன்
 சார்த்துதுஞ் சேதியென்ன
 தானுஞ்சொலுமெனவிவ நென்வலிமசகமீயவர்க
 டானாகு மென்று கூற
 கதியறிந்தவ்வேந்தன் னுறவிக்கவிஞர்க்கிதையோதி
 கருதியென் னொகிடுங்
 காரியபிருக்கிததைக் கழருமெனவிடுக்கவிவன்
 கண்டுகொண் டறுமுகர்க்கு
 விதமுடன்பூசைக்குறியன செயவுமநடுநிலையும்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (77)

வந்தவர்களுரையைக்கேட் டரசனதுபோற்செய்ய
 வருணைகிரிப்புலவ நென்போனீ
 வகையிருக்கவில்லிபுத்து ரர்க்குத்துதனுப்ப
 வரவிவரைப் பார்த்தபேர்கள்
 சிந்தைகளித்தெல்லோரும் வணங்கவிவர்வீற்றிருந்து
 சீர்சந்தம் பாடுமென்று
 செப்பிச்சீறத்துறவிக்கவி னுன்பொறுமெனவுரைத்து
 திகழ்நிகட பரிமளவெனும் [த்
 அந்தமுளசவிக்குமுரி யிடியைப்போற்பாடவிவ
 ரடைப்பைக் காரனும்நம்மிட
 மறியுங்கவியீதென்றுரைத்திட விருவர்க்கங்குசம

விந்தையுடனொருவர்கவி சொலவொருவருரைசெயவு
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ் [ம்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (78)

வீ ர ராக வ ச த க ம்.

அரசனுரைப்படியருணை கிரிப்புலவன்கந்தன்
 தாதிசெயவைம் பத்தொருமுன்
 ருகவவன்வாய்முடுமுன் னிவருமுரைசெய்ய
 வதனைக்கண்டங் கறுமுகவனைக்
 கருதிமலையைப்பார்த் துளந்துதிக்கத்திதித்தக்
 கவியும்வர விவர்மயங்கக்
 காசினியையாள்பவனு மிவர்செவியைக்கொய்யுமென்
 கல்விக்கட லென்றுபாடச்
 அரசமுடனவரிவருந் தழுவித்துறடெறிந் துவிட்டுத்
 தாகியே நேயமாகித்
 தன்பதியில்வந்துதுறவுற்றுச் செருக்கொழிந் துபின்
 ருனிருந்து வீடுகொண்ட
 வீரகமுருமிச்சரிதை புவியறியவோதினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வெலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (79)

பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் சரித்திரம்.

பெருகுந்திருமதுரைத்திரு மலைநாயக்கரிடமிராய்சம்
 பிள்ளைப்பெருமா னையங்கார்
 பெயருடையதிவ்யகவியமர்ந் தரங்கனைத்துதித்துப்
 பெருகியவ ரிருக்கநானுங்
 கருதியிங்கரங்கந்தனிற் றிருத்தேரிலையனுங்
 கடிகியோ லக்கம்வரவுங்
 கல்லினிடந்தேறுழியேறி நிற்கத்திருத்தேர்
 கட்டிடுங் கனசிலையும்
 அருகமருந்தீவத்தியதில் விழுத்தீப்பிடிக்க
 வங்குதென் மதுரைலிகித
 ரய்யங்காரவர்கிருஷ்ண கிருஷ்ணவெனத்தன் றாசை
 யறிந்தங்கு தேய்க்கவிவிடம்

விசையமன்றித்திருத்தேர்வர வரங்கன்கோலில்கொள்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (80)

சுற்றியங்குள்ளவர்க ளிதையறிந்தங்கிவருக்குத்
தோணிப்பித் ததுவுமாந்திச்
சூட்டிவந்தெய்தவித மறிந்திலேசாயாமுண்டச்
சொல்லுமென் றிவரைக்கேட்கப்
பற்றிமேல்நடந்தகதையை யுரைக்கப்பலர்மகிழ்ந்து
பாரரசன்நாய்க்க ரிடம்போய்ப்
பாங்குடன்வரையவவர்கேட் டய்யங்காரவரைப்
பார்த்தழைத்தங் கியாதுரைப்பான்
நற்றவம்போலரங்க நகரேகநீ ரிவ்விடம்
நவிலச்சிலர் நடந்ததென்ன
நாடியுரையெனவிவரும் நான்செல்லவிலையிடம்
நடந்ததையங் குரையதுசெய
வெற்றித்தர்வேந்தனிட முற்றதிதுமெய்யென்றனர்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (81)

எல்லோருமுரையுமிவ ருரையும்பத்தியறிந்தரசு
னெய்தியகன் றிருந்தபின்னர்
யேகிச்சிலதினங்கழித்தங் கிறைவன்வந்தய்யங்கா
ரினையடியைத் தெண்டனிட்டு
நல்லரணஞ்சென்றுதிரு மலைநாய்க்கரதுயிலரசு
நாடிச்சீ ரங்கஞ்செல்ல
நயருந்திருக்காவேரிதனி லரங்கதாஸாவர்
நன்குதீர்த் தங்களாடித்

தொல்லினைத் திர்க்க வரங்களைப்பார்க்கவிவர்காண
 துடர்ந்திவரு மவருஞ்சேர்ந்து
 அப்பனடிபோற்றியகீழ் துவரவிவரகலத்
 தோணியிவர் கணவுகண்டு
 விவையென்பதையறி யவிழித்துப்பார்த்திருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (82)

போதுதயங்கண்டரசன் மணவாளதாஸரிடம்
 போந்துவந் திவரைநோக்கிப்
 பொன்னடியைப்பணிந்துறைவ னபசாரஞ்செய்தமை
 பொறுத்தென லாகுங்கார்யம் [யை
 நீகிட்டன் திகழ்த்திடவப்படிச்செய்யவேனென்றுரைக்க
 நேர்திருவரு மரங்கவாசம்
 நீமன்னிடசேவைதீர்த்தப் பிரசாதமுதவ
 நீரெமங்கங் கருள்வீரென
 சாதகமுடன்கேட்டு நாயக்கரதுபோற்செய்யத்
 தானரங்க மெய்திவிடலன்
 தன்பேரிற்கவிபாடிதவ்ய கவிபிள்ளைபெருமா
 னையங்கா ரெனப்பலர்
 வேதனையிராமற்சொல சீர்த்திபெற்றிங்கிருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (83)

சரலவும்றிந்திதனை யானைக்காவலில்வசிக்குஞ்
 சைவர்கடம் கடவுள்பேரிற்
 றுக்கியோர்கவிதைபெற வேண்டுமெனவந்தறைய
 தானிவர் தடுக்கவேகிக்

காலமறிந்தவர்களாவைப் பிடித்தங்கொளிக்கவுங்
 கருதுவிடக் கடவுள்பெயரைக்
 கனிவுடன்சொலவிடுவோ மென்றுசொலவிவர்சென்
 களர்மங்கை பாகனெனவும் [வ
 சீலமுடன்செய்கபிலையை விடுக்கப்பரத்துவஞ்
 சிவனுக்கிலை யென்றுசாற்றச்
 செய்தியறிந்தவர்கேட்டுத் தர்க்கிக்கவிவர்பனியை
 தினகரன் விலக்குமாபோற்
 வேலைசெய்திவரங்க மதனில்வந்திருந்தனர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (84)

செய்யுங்கவியரங்கனல்லாது வேறொருவரைச்
 செய்வதிலையென வைராக்யஞ்
 சித்தமிசையிருக்கத்திரு வேங்கடமுடையானுஞ்
 சீர்கனவிற றேன்றிரீரும்
 உய்யவேநம்பேரிற்கவி பாடுமென்றுரைக்க
 வுய்த்தறிந்திவர் கேட்டுநா
 மோங்குமரங்கனைப்பாடும் வாயினுற்றம்கடமற்
 றுற்றதது பாடோமென
 பையச்சொலகேட்டவருங் கண்டமாலையளக்கப்
 பானினல் நிவர்த்திசெய்யப்
 பார்த்தரங்கன்சாதிக்கவிவர் செய்யவுரைபோத்பா
 வார்ப்பரம பதமதுபுக
 வெய்யவனுலவுபுவிக்கிச் சரிதையோதினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (85)

௧௮ வீ ர ராக வ ச த க ம்.

சாகரம்.

சாதகமுடன்காட்டில் செல்லுமொருவனைப்புளி
தான்றுறத்தப் பயந்து
தானியிவனோடியவ்விட முறுமோர்பாற்றுறவு
தனிலறுகம் வேரைப்பற்றிப்
போதவேதொங்கிட வுங்கிணரடியிருந்தரவு
போந்திவனை சீறிக்கொத்தப்
பொங்கிவரக்கீழ்சர்ப்ப மேற்போகப்புலிதுறத்தப்
பொல்லாங்கிலகப் பட்டுவீண்
லாதனையடைந்திவனிருக்க வறுகம்வேரை
வனைந்தெலி புமங்கறுக்க
வப்போதுவங்குளதே னடையிலோர்துளியிவன்
வாயில்விழ மகிழ்ந்துபின்னாற்
வேதனையமறந்தனன் சாகரமீதென்பர்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீரராகவ மெய்யனே. (86)

பெண்களிடமுண்மையுரைக்கலாகாதென்
பதைப்பேணிக்காட்டுமோர்கதை.

பதிவுபெருமோருரிற் வாழ்குமுகளிருவரிற்
பயிரினுல்விரோ தஞ்செய்துப்
பாங்குடனொருவனைமற்றவன் வெட்டப்புவிமதியைப்
பார்த்துரைத்தவ னிறந்தபின்
சதிருடன்கொன்றவன்பின் றன்னிலம்வந்தயர்ந்திறவி
ருன்மதியைப் பார்த்துசிரிக்கத் [ற்
தானியிவனில்லாளுமுரை யெனவிதைச்சொலவுந்
தன்னிவப்பின் சண்டைநேர

முதிரவிவன்பெண்டிரைப் புடைக்கவவள்கூகுவென
 முன்கதையைச் சொல்லியமுக
 முடிகிவெருகூட்டம்வந் தறிந்திவனைமோதியும்
 முனைந்தரசன் கமுகேற்றவும்
 விதியும்வரப்பெண்களிட முள்ள துரையாதென்பர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (87)

பகவத்பக்தியினாலுண்டாகும்பலனைக்காட்டு

மோர்கதை.

காசினியைபாள்வேந்த னிடமறையவர்தினங்
 கண்டுஞ் சவர்த்திசெய்து
 கடிகிவரவசர்க்குப்பிணி யகலவகலவதற்
 கனதனம்பூசி னிதனிற்
 நேசமுடன்வைத்திவருக் காடைதனமதையிய
 நேர்த்தெடுத் ததைசுமக்கார்
 நேருமாவணஞ்செட்டியிடம் விற்றுசெலவிறகு
 நேர்கொள் பாகவதர்வந்து
 பூசினியைவாங்கதனமுற கைங்கர்யஞ்செய்து
 புரமிருக்க வேதியர்வந்து
 பூமன்னனைப்பார்த்துக் குசலமறிந்தியாவரையும்
 போந்தழைத் தரியினருளால்
 வீசிவபதம்பெற்றக்கதையி துவுமென்பர்காண்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (88)

வித்வான்களி னுடைய செயலே விளக்கிக்

காட்டு மோர்கதை.

அம்புலியில் வித்தைக்கு மூலதன மாயுள்ள
 வளவைப் பரசங்கஞ் செய்தாங்
 கடவிதனில் வரவெயிற்கண் டங்குள்ள நாவமரத்
 தமர்ந்தபின்மேற் சிறுவன்காணத்
 தம்பிசிலபழம்போடென் சுட்டதுஞ்சுடாததுந்
 தானுளசுடா தென்னவுந்
 தானுமணலெறியவெடுத் தூதசிறுவன்சிரிக்கத்
 தான்கலங்கி வறிந்துசெல்லச்
 சம்பிரமதாகமுன்னோர் செயலையறியாமற்
 றூறிந்கவிப் புலவரென்றுந்
 தன்சமர்த்துங்கல்லியின் சமர்த்துஞ்சேர்த்துத்
 தங்கள்வயர் பிழைப்பர்கண்டாய்
 வேம்பிமனதயர்ந்துனது பதமலரைப்போற்றினேன்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (89)

பிறவித் துணிபம்.

எனது ம்புகடையாணைவரை யுளஜீவராசிக
 னெண்பத்தி நாண்குலட்ச
 மிப்பதியிலாண்பெண்ணென் றிருவகைசெய்திவருந்
 கின்பமுடன் மோகமுட்டிக்
 குறும்புகொண்டிருவருஞ் சேர்ந்துப்புணர்ந்திடக்
 கூசாமல் யோநிவழியாய்க்
 குவலயந்தனில்வரவதைப் பார்க்கவதி லுறக்
 குடிகொண்ட விடத்திற்புகத்

துறம்புபோல்யோநி வழியாய்வரயித்தேகமுந்
 தோலெலும் பிறைச்சிரத்தந்
 தூர்நாற்றங்கொண்டயித் தேகத்தாலுந்தனைத்
 துதிக்கவுங் கூசுதையோ
 வெறும்பனெனையிதைநீக்கிவேறுசெயல்செயவரிதோ
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (90)

காமத்தால் வருமிழிவு.

மங்கையர்களையோநிமிசை தேன்ஜீனிசக்கரைபால்
 மதுரமதிருக் கின்றதா
 மதிமூத்திரங்குருதிசீழ் வேர்வைசுரோனிதம்
 மாகுடுதூர்க் கந்தமுஞ்
 சங்கையற்றிருக்கவிது களையறிந்தறியாமற்
 றனமீர்துருந்தி வழியைத்
 தான்பார்த்துத்தாதுவிட்டுக் கனவினூருபார்த்துத்
 தானுஞ்சுவ ரேறிவீழ்ந்து
 வங்கணம்பேசியவள் காலில்விழயிக்களவை
 வறிந்துசெறுப் பாலடிக்க
 வையையோவாங்கியே மூத்திரக்குழியினுற்
 வந்ததிது போருமென்று
 வெங்கரெவர்களும்நினைபார் மோகத்திலேமடிவர்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (91)

விரைக்க நாள்.

நல்லரோகணியாதிரை பூசமுத்திரம்
 நயருத்திராட மோனம்
 நாடுமவிட்டஞ்சதய முத்திரட்டாதிதனில்
 நஞ்சைநடவுக்கு நன்றும்

சொல்லிடும்பரணிகிர்த்திகை யாயல்யமகஞ்
 சூட்டும்பூரம் விசாகஞ்
 சுடர்மூலம்பூராடம் பூரட்டாதியிதனிற்
 ரேணிக்குழங் கிடவும்நன்றும்
 அல்லலிலையசுவனியு மிருகசீரிடமஸ்த
 மானசித் திரைசுவாதி
 யதுடங்கேட்டைரேவதி யில்பயி றுகாய்தான்ய
 மாமிதைச்செய்ய நன்றும்
 வில்லங்கமிலையிதனிற் விரைக்கமிகநன்மையாம்
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுகிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (92)

வாரவிசேஷமதின் குணம் நிறமறிய
 வி வ ர ம்.

பீடறுக்கனுத்யோகஞ்செய்ய மதிவிதைவிதைக்கப்
 போர்செவ்வாய் புதன்னித்தையாம்
 புகழ்குருவிற்மணஞ்செய்ய வெள்ளிமயிர்கழிக்கச்சனி
 பொருந் துந்தவ மதிவியாழம்
 தேடறியசாத்மீகமாமவெள்ளி செம்பொன்னுந்
 திகழ்ந்திடுமிராட் சதம்புதன்
 சீருள்ளஞாயர்சனி தாமதம்புந்திருரு
 செயும்வெள்ளிக் கிருகண்ணுமாம்
 நாடறியவேஞாயர்திங்க ளுக்கோர்கண்ணுமாம்
 நயர்செவ்வாய் சனிகுருமோம்
 நாடிவாரத்தின்பலனதின் குணமும்நறமறிய
 நயந்துரைத்ததறி வீர்கள்காண்
 வீடணனைக்கார்த்துசிரஞ் சிவியளித்தாண்டவனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுகிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (93)

நாள்பலனறியவிவரம்.

தொருகார்த்திகையு முத்திரமுத்ராடமுங்
 கள நுமிது காலற்றதாங்
 சேடுவருமிருசசீரிடஞ் சித்திரையவிட்டங்
 கேண்மைபுட னுடலற்றதாம்
 சட்டமுடனே நர்பூசம் விசாகம்பூரட்
 டாநிபிது தலையற்றநாஞ்
 ரா நுமிவ்வொன்பதுள நாளிற்பெண்களைக்கூடிற்
 முனுமல்டா மனையதுந்
 திட்டமுடன்கோலிலது நாசமாமியாத்திரையுஞ்
 செய்யத்திரும்பா தாகுமார்
 தேடியிதைபுலகோர்க்குத் தெரியமுன்னோருமிதைச்
 செப்பினாரறி வீர்கள்காண்
 வெட்டவெளிதனி லுள விப்பரவிடுமென்னிட்டனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலைபிறுதியிலவெழுந் தருள்செய்பெனதையனே
 வீரராகவ மெய்யனே. (94)

வியாதி கண்டநட்சத்திரநாள்பலன்.

சேதம்வருஞ்சோதியொடு சதயமுப்பூரமுஞ்
 சேருமாயல்யங் கேட்டடைச்
 சிரக் சும்பரணியா திரை நட்சத்திரஞ்செவ்வாய்
 சோசனியறுக் கன்றினமும்
 சாதகமுமில்லநவமி லுவாதசிசுதர்த்தி
 சஷ்டிதிதி பென்னுமிதுவுஞ்
 சரியாகவநதொன்றாய்க் கூடவிதிந்பூமார்தர்
 சாரந்துபிணி கொள்வாராகிற்
 போதவேபண்டிதர்கள் குட்டிக்கரணம்போட்டுப்
 புரட்டிப்புரட் டிதைப்பார்க்கினும்
 பொலலாங்குவரவிவர்கள் சொல்லாமலோடப்பின்
 பிசமன்வந்திதைப் பொறுக்கினும்

வேதனையேயல்லாதுவிவர்கள் பிழையார்கள்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (95)

கிரஹப்பிரவேசஞ்செய்ய வாகாதமாதம்.

பரிந்தாடித்திங்களி லிராவணன்பட்டதாம்
பாரதம்மார் கழியதாம்
பாங்குடன்புரட்டாசி யிரணியன்மாண்டதாம்
பரனஞ்சுண்டது மாசியாம்
தெரிந்திடக்காமனுமெறிந் ததுபங்குனியதாந்
தேடிபலி முடிவானியாந்
திட்டமுடன்றூரி லுளமார்தர் புதுமனையிதனிற்
றேடியவர் குடியதுபுக
அரிந்திடவுமவர்கள் வாழ்வ துவுமிகக்குன்றியே
வாங்கவருங் கையிலோட்டை
யவர்கள்கொண்டிறந் துண்பராமி துவுமுன்னே
ரறைந்தமொழி யறிவீர்கள்காண்
விரிந்தலவுநின்பதத்தைப் புரிந்தடியேன்போற்றக்கார்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
வீ ரராகவ மெய்யனே. (96)

ஊ ழ் வ லி.

பிரமனுக்குத்தலைகுறை வுண்டுசிவனுக்குப்
புகழ்கண்டம் விடமுமுண்டு
புகழ்மதிக்குற்றவுட லுணமுண்டிரவிக்குப்
பேசும்பற்கு றைவுமுண்டு
திரமுற்றவிந்திரர்க் கங்கமதுகுறைவுண்டு
சீரருணர்காற் குறைவுண்டு
திகழுமந்தகர்தமக்குப் புழுக்காலுண்டு
திரையப்பில் துரையுமுண்டு
உரமுற்றவலிமைபுள மாபெரியோர்களுமிங்
கூழ்கொண்டு வாழ்தலாலே

புண்குற்றமாந்தர்கடன் வினையைக்கடந்திட
 வொருக்காலு மாகாதுகாண்
 விரகரெவருமகிழத் திருவளருமார்பனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (97)

தூங்கிவிழித்தவுடன்பார்க்கத்தக்க

வஸ்துக்க ளாவன.

பள்ளியிலிருந்துவிழித் தெழுந்தவுடனுதயத்திற்
 பார்ப்பதிங்கென்ன வென்னில்
 பரிவுடன்றாமரைப் பூகனகதீபமும்
 பாங்குபெரு கண்ணாடிபுந்
 துள்ளியோடும்பருதி தீயஞ்செஞ்சந்தணர்
 துலங்குகடல் செந்நெல்வயலுந்
 தொட்டுதிருமங்கிலியங் கட்டினதன்புத்தினி
 துனைக்கருவி மிருதங்கமும்
 அள்ளிபுவிக்கதுபெய்பு முகில்வரையுங்கடவுளுந்
 வானதனதுட வலக்கையு
 மாவீன்றகன் றுடனீதொன் றேனும்பார்க்கவிவை
 யதிநன்மைபுண் டென்பர்காண்
 வெள்ளியவனுந்தடுக்க விழியைப்போக்கினவனே
 வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
 வேலையிற்றுயிலவெழுந் தருள்செய்யெனதையனே
 வீ ர ராகவ மெய்யனே. (98)

பெண்கள் சிறப்பு.

வதனமதைமதியென்றும் நீள்புருவம்வில்லென்றும்
 வாயிதழ் பவளமென்றும்
 வரிசைப்பல்முத்தென்று மிருவிழியைவண்டென்றும்
 வாயெச்சில முர்தமென்றும்
 இதழுலையைவரையென்றும் வயிறையாலிலையென்று
 மிருகரம் நாணியென்று

மிசைதொப்பூள் சுழியென்றுந்துடைவாழைத்தண்டெ
மிடைதனை யுடுக்கையென்றுங் [னறு
சதவுரை' யானமென்றும்கண்ணிமையைவலையென்று
காவு ரிசைகுயிற் றுாலென்றுங் [ன
க. து தமலாமடந்தைபிவ ளென்றுமிரதியென்றும்வா
கனாமபையிலென்றுமே [ன
விதமாகபுலவர்கன்னியரைப் பேசினாகன்காண்
வேண்டியே திருவள்ளூர்வாழ்
வேலையிற்றுமிலவெழுந் தருளசெய்யெனதையளே
வீ ர ராகவ மெய்யளே. (99)

இந்நூற்செய்தகாலம்

நீடுங்கலியையாமிரத தொன்பதில்வருடம
நிரைசீலகளு சித்தினை
நிகழமாததேதி யீ நபத்திரண்டுமதிவாரம்
நேர்ச்சிடுந் திதசுதூத்தி
நாடுமுயாநட்சத்திர மிருகசீரிடம்மேயாகம
நற்சுகாமம் கரணமவனசம
நல்லதொ நூலாவபட்சர ஈபயோகமிவை
நளினமுடன கூடியதினந
தேடுமுயர்திருவள்ளூர் வீ ர ராகவசதகளு
செய்துமுடித் திதையடியனுந்
ஊர்பெருகவச்சிலிட்டு லுளுளாராக்நதுகன
சீர்த்திபெற விடுத்தபினனாற்
விடுபெறச்செய்யவிதை வாங்கிவாசித்தவர்கா
விருப்பமுடன் கேட்டபேர்கள்
மேதினியிலெஞ்ஞான்றும் பிணியன்றிபெருவாழ்வு
மேன்மையுட னினிவாழ்வரே. (100)

திருவள்ளூர்,

வீ ர ர ர க வ ச த க ம்.

ஸம்பூரணம்.

RANNEYUR, MADRAS.

ஸ்ரீ சாமஜேயம்.

6801

வெண்மணி

நாராயணபாரதியாரால் செய்யப்பட்டது.

மணவாள நாராயணசதகம் என்னும்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

திருவேங்கட சதகம்.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சி. வே. துரைசாமி முதலியார்

அவர்களது

பெரியகர்யகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை 1928.

அனா 2.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

வெண்மணி

நாராயணபாரதியாரால் செய்யப்பட்ட

மணவாள நாராயணசதகம் என்னும்

திருவேங்கட சதகம்.

இஃது

கோகுலாபுரம்.

அருணாஜலமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டபிரதிக்கிணங்க

தி. இரத்தினமுதலியார்.

அண்ணலென் அவர்களாற்றமது

சென்னை

கலைக்கியானமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

இதன்விலை அணு 2

பாவரும் வாசிக்கவேண்டிய புத்தகம்.

கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையகவாமிகள்

ஆகிய மூவரும் செய்தருளிய

தென்கைலாயமெனகிற

சீ க ர ன தீ தி ப் பு ர ண ம்

முஸ்ஸம்-உரையும்.

விலை ரூபா. 2 8 0

கணபாசன! அபுராணதந்திர படித்து புத்தக
பதனதையில வைத்துச் சொண்டு காளத்தி கேந்தநி
சுத்திரகுப்போய் அருளுள்ள தாதமரா, மியவலு, ம
அங்கு ப் 3 4 5 6 7 8 9 பரமசிவம் மோகூதகரிதா வி
மயாவும் ததா மாய் காணலாம். இது எல்லோரின
ளி பதநிபபடி மேற்படி சுவாமிகளால் எழுதப
பட்டு ஆயிரம் நன்கான புத்தகங்கள் சிலவாகி வரு
கிறது இதை ஒருசாய்வாகித்தால் விக்ரஹ உண்டா
ருமபாண உவரலாகுகே விளக்கும் புத்தகத்திற்கு
மகதவசா

இப்படித்து,

19. ஆர் வெங்கடேசமுதலியார்,

கெ. 31 முத்தகி குஷ்ணனகெரு,

மிசுட்டிளடிவபோஸி மதருஸ்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

மணவாளநாராயணசதகம் என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

காப்பு.

செந்திருவாழ் மார்பன் திருவேங்கடசதகம்
பைந்தமிழா வீதிரெழி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு.

தனியன்.

ஒங்குதண்டிலைகுழு மேகமனைதேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கைபூப
னுதவுமணவாளநா ராயணன்களமூரி
னுலகீதிக் கேட்கமுன்
தெங்குதீர்வயல்குழும் வெண்மணியில்வாழமுயர்
செல்வன்முத் தாரையனார்
செழுந்தவழுதித்தநா ராயணப்பாடிதித்
திருவேங்கடச் சதகமே
பாங்குபெறுமுலகுளேர்க் கிருகண்பணியகங்குட்
பாணுனிரு வழிவிழியதாம்
பவங்கடல்கடக்கவரு வங்கமாம்பொங்குமொளி
பசவுமெய்ஞ் ழானவழியாம்
ஈங்கிதபரத்தணைய தாமிதைப்படிப்பவர்க
னியல்லேங்க டேசுரன்ற
னிரையருளையுற்றுநல மேபெருகிவாழுவ
ரெழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

நூல்,

கடவுள் வாழ்த்து.

பூமேவுதிசைமுகனை யுந்திதனிலீன்றதும்
 புநிதிவே தாகமமெலாம்
 புருஷோத்தமன்றெய்வ மென்பதும்பூசார்கள்
 புரியுந் திரகருமமும்
 தேமேவுமலர்மங்கை மார்பில்வளர்ச்சிருஞ்
 செகந்தனைக் காத்தருள்வதந்
 தேவர்முதன்மிர்கசெந்து பட்சிசிலைமாமுஞ்
 செழிக்கப் பதந்தருவதும்
 பாமேவுபொருளலங்காரஞ் சிறப்பதும்
 பலவிதமு நீயென்றதாற்
 பரதெய்வமுண்டென் றிருப்பார்களெந்நூல்
 படித்தவிதமோ தெரிகிலேன்
 பாமேவுபைந்துளப மாலையணிமார்பனை
 மணலாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராபனே.

அந்தணர்சிறப்பு.

சிலமிகுமாகம புராணமனுநீதியுந்
 தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவான்
 செய்கின்றயாகாதி மந்தரகருமங்களாற்
 றேவர்க்கு முதவிசெய்வார்
 காலமுதலாகிய ப்ரமாணங்களங்கையிற்
 கனிபோல வேகாட்டுவார்
 காயத்ரிமகிமையாற் சகலதீவினைகளுங்
 கனலிட்ட பஞ்சசெய்வார்
 ஞாலமிசைதிக்கண்மும் மாரியுங்கொற்றவர்
 நடாத்துசெங் கோல்வளமையு
 நாடுகள்செழிப்பதுஞ் சகலதருமமும்வேத
 நாயகர் மகத்துவங்காண்

திருவேங்கடச்தகம்.

வாலகருடன்பண்டு கண்டகதையல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

அரசர்சிறப்பு

சீருலவுமனுநீதி மந்திரிசொறன்புத்தி
தேசத் தியற்கைநான்குந்
சேர்ந்துசெவிவிழிமனது முன்றினும்பொருமை
சேர்ந்துசெங் கோல்செலுத்தித்
தாருலவுகமலமுங் குழுதமுங்காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடுமுதலைபொரு தான்பழமுங்கண்டு
தரிபலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவுசெடிசேனை தனதானியஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன்மங்களோடு கீர்த்திப்ரதாபீம்
படைத்ததிற் றோனரசனாம்
வாருலவுதன்மங்கை மனமகிழுகாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

வணிகர்சிறப்பு

திடமுடன்றன்மன் தறிந்துவாணிபதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய்யார்யாவர் வருகினுங்கண்டபடி.
தேர்ந்துநிறை போலுறைப்பார்
அடகுதந்தாலுமரி யாதையில்லாருக்
கரைக்காசு கடனுமுதவா
ரானமனுநீதியுடை யோர்களுரைவாய்மையா
லளவிலர்ப் பொருள்கொடுப்பார்

திருவேங்கடசதகம்.

கடுகுதனிலெட்டிலொரு கூறுவரவெனினுங்
 கணக்குமுறை தன்னில்வழுவார்
 காரியவிசேஷமறி வொருநேகடியுதவுவார்
 கருணைவர்த் தகர்பெருமைகாண்
 வடமலைதினம்பாவு தென் மலைக்கதிபனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதி லுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

வேளாளர்சிறப்பு

..அந்தணர்சங்கருமமுஞ் சகராசர்புசபலமு
 மவனிவர்த்தக லாபமு
 மனைவாக்குமேன்மையுந் தருமமுந்தானமும்
 மன்புமந் கையரின்பமும்
 புத்திதெளியமமுஞ் சாத்திரமுமாகம
 புராணமொடு சகலகலையும்
 பொய்யாதவுண்மையுங் கீர்த்திப்ரதாபமும்
 புகழ்கின்ற தேவநிலையும்
 விந்தைபுரிமானமுங் குலமரபுநீதியும்
 விரகரண முதற்சகலமும்
 வேளாளர்குவலாபுனை காராளர் தங்களுடை
 மேழியின் பெருமையன்றோ
 மத்தாமெனும்புய சவுந்தரமுஞ்ந்தனை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதி லுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

புருஷராய்ப்பிறந்தேவர் பெரும்பயன்

புருஷராய்ச்சனனம தெடுத்தபேர்மெய்ஞ்ஞான
 போதத்தை யறிவதொன்று
 பூயியொடுமிக்கதன வாணுவதொன்றலது
 பூவலஞ் செய்வதொன்று

திருவேங்கடசதகம்.

தருமவானொன்றுமிகு கீர்த்திமாசொன்றுநற்
 சற்குண விவேகியொன்று
 சகலநம்புகழ்கின்ற வித்துவானொன்றுரண்
 சங்கராம வீரனொன்று
 கருணைசேரிந்தவனை மில்லாதமனிதலாம்
 கரசிவியி லேன்படைத்தாய்
 கருதுதாயுதரமும் பார்க்கின்றபேர்சுனிநு
 கண்கருஞ் செய்தவினையோ
 மருவுலாவியதுளப மாணியணிமார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

நகுட்ச்சிறப்பு

பாத்தேப்ரபல வேசியர்களாடலும்
 பாடலும் பெறுகோயிலும்
 யலவாவிமண்டபங் கேட்டையரணங்கனொடு
 பலர்மேவு கடைவீதியும்
 இரதசஜதரகம்ப தாதிசதுரங்கபல
 மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
 மெண்ணிமுகமந்திரிப்ர தானிதானுபதிய
 ரியலுத்தி யோகசனமும்
 விசதமறையோராதி நற்குலமுமொன்றென்ற
 மிக்கசோடச தானமு
 மேலாய்ச்சமீபித்த நதியுமாய்மதுநீதி
 வேந்தனும் பெறுபட்டணம்
 வரதருரைசீரங்க பட்டணமெனச்சொல்வர்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராய்

அரசர்க்குரியதொழிலாளரியல்பு

காரியாகாரியங் கொற்றவர்தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வேன்மந்திரி
காலமுந்தன்பலமு மெண்ணியிகல்வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சீரியதனங்கொளாடு ராச்சியஞ்சகலமுந்
திட்டயீடுவோன் ப்ரதானி
செய்யவாசகதாட்டி யவதானவக்கணை
சிறக்குமவ னேராயசன்
குரியன்றிசைமாறி னுந்தான்றொடுத்தவத்
தொடைவிடான் கருணைக்குஞ்
சொல்லண்மைசபைவண்மைபரராசர்வண்மைதெ
கமுடனே தானுபதி
மாரியதுகர்த்தருளு மணிமேகவண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இதனாலிஃதுளதாமெனல்

அதிகாரமதுவந்து சேரிலெவருக்குமே
யதிகவல் லமைகளுண்டா
மாதையாபரணங்கள் சேரிலெவருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்
நிதிமேவுசெல்வது சேரிலெவருக்குமே
கிறைகின்ற மேன்மையுண்டாஞ்
நெஞ்சமகிழ்விதரணஞ் சேரிலெவருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
துதிமேவுபத்தியது சேரிலெவருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகமிக்கபருவமது சேரிலெவருக்குமே
தய்யமண வாசையுண்டாம்

மதிசேரிலங்குமுத மலராதிருக்குமோ

மணவாள நாராயணன்

மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

௯

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்,

சுற்றமொடுதானும் பினபேருமின்பமாய்ச்

சுகமுரிற் புரவியமைபுந்

துய்யதருமங்கனொடு கீர்த்திப்ரதாபந்

துலங்கினுற் சிவியையமையும்

கொற்றவர்கண்மெச்சவே பரராசர்கெடிவெற்றி

கொண்டுவரி லாணையமையும்

குறையொன்றிலாமனிறை புகழ்பெற்றவீரர்முன்

கூறுங்கை வாளமமையும்

உற்றவகையிவையெலாம் வேந்தர்சன்மானமுட

னுதவாமலே பெற்றிட

லுறைகொண்டநாடகந் தன்னில்வருகோலமுட்

னூர்வலஞ் செய்கோலமும்

மற்றவர்கள்கோலமுஞ் சரியென்றுசொல்வர்காண்

மணவாள நாராயணன்

மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

10

பி துர்வாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றுல்

வருநன்மை.

தந்தைதாய்வாக்ய பரிபாலனம்புரிவதுந்

தான்சொன்ன படிசெய்வதுந்

தவறாதவிரதமும் பொய்யாவசனமும்

தானமுங் கணபொறுமையும்

சிந்தைமகிழ்மரபினோர் செய்தொழின்முடிப்பதுந்

தேவதா விசுவாசமுஞ்

செய்ததோர்பாசரா மன்கவசகுண்டலன்

செய்யாம னெடுவீடுமன்

அந்தமிகுசொல்லரிச் சந்திரன்மாபவி
 யடற்கும னெடுபகிரத
 னருளபிரகலாதனிவர் போற்பெருங்கீர்த்தியொடு
 மவனிமிசை நீதிவாழ்வார்
 வந்தமரர்போற்றவளர் சேஷகிரிவாசனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

கக

சூதுமுதலியவற்றால் வருந்தீமை
 சூதுபெறுவித்தையும் பரதாமோகமுஞ்
 சோதரன் றனையிகழ்வதூர்
 அலங்காதபுத்தியு மடங்காதவார்த்தையுஞ்
 சொல்லிச்செ யாததிறமும்
 தீதுபொறுவஞ்ரமு மதங்களும்பிறருடைய
 திரவியத் தனிலாசையுஞ்
 சிந்தையசுமெனுமதங் காரமுப்பெற்றபேர்
 சீர்நளன் சோகன்றான
 தீதுபொருவாசிக ரன்ருமான்சிகபாலன்
 வென்றியுக் கரன்வில்வலன்
 விர்தைபொருநாரியோத னன்குண்கன்முன்பெற்ற
 விசமுற்றிருப்பர் கண்டாய்
 வரதுபெறுதானவரை போதுமொருதிகிரியாய்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

கங

சாதிமுதலானவைளின் குணமே
 சிறந்ததெனல்.

தடவரையசன்மீது விளைவினுஞ்சோளமது
 சன்னசம் பாவாடிமோ
 சந்ததமுள்வாடா திருந்தாலுமெட்டிமலர்
 சாதிமல் லிகையாகுமோ

கடலெலாநிறைவுள்ள மாயினுஞ்சுவைபெற்ற
 காவிரியினு ற்றஞ்சுமோ
 காகக்கள்கோடிதொனி செய்தாலுமொருசிறு
 கருங்குயிற் றெனியாகுமோ
 படர்கின்றபேய்ச்சுறை சொரிந்தபழமுந்திரிப்
 பழமதற் கிணையாகுமோ
 பகர்கின்றசாதியுங் கனவயதுமேன்மையும்
 பலகூட்டமுந் தேசமார்
 வடிவதிகமன்றுகுண மேயதிகமென்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

செல்வத்தால்வருமுயர்வு

செல்வமதுசேரிலே வெங்குபேர்வேங்கடனுந்
 திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
 செயல்கொண்டவேங்கடா சலனுமாமையரந்
 திரளைய ரவர்களாகும்
 நல்வரிசைகொடுத்தான டத்திடுங்காரிய
 நயந்தது தாகுமப்பா
 னல்லோலைஇள்ளாக்கொ டொப்பமேலொருவசன
 நவிலுமுன் கப்பமிடுவார்
 சொல்வண்மைவாவென்ற பேர்வாருமென்பார்
 சுவாமியாந் தேவரீரந்
 துதிபெற்றதேவரீ ரவர்களாங்காணுமுன்
 றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்
 பல்விதம்பெறுபரம லோபியர்கண்மிண்டனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

வறுமையால் வருமிழிவு

ததிக்கின்றமனைவியுங் குறற்சொல்வடந்தைய்
 சோகமுற வசைகூறுவார்
 துன்பமொடுமனமெலியும் மேனிலேற்றுருவமார்
 தொலையாத கவலைவளரும்
 உதிக்கின்றபுத்தியு மழுங்கிடுங்கல்விபோ
 முதரத்தி வதிகபசியா
 முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தை சொல்லார்
 வுத்தரமு மொருவர்கேளார் [சொன்ன
 விதிக்கின்றவுகைத்தி லெல்லாருமிகழுவார்
 மிடிவந்து சேர்ந்ததென்றான்
 மேன்மையேதறிவேது குலமேதநலமேது
 வித்தையே தெவரறிவர்காண்
 மதிக்கின்றவுன்பதம் போற்றிவைசேருமோ
 மணவாள நாராமணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, கரு

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

முடிகொண்டகொலையாளர் களவினோர்சாதிநேறி
 முறைமைவழு கின்றதியோர்
 மூர்க்கமுறுபகையாளர் வெகுசனவிரோதியர்கண்
 மொழிமாறு கோளுரைப்போர்
 மிகுகொண்டபேரைக் கொடுத்துளோர்கற்புடைய
 மெல்லிபரை மேவுமயலோர்
 விசுவாசகாதமிரு செய்குவோர்துஷ்டமா
 மிருகங்கண் மிக்கபிணிகள்
 கழிகொண்டவிஷமுடன் செய்யானென்னவே
 கருதுபன் மூன்றுவகையுங்
 கண்டவுடனேபின்னை யெண்ணுதுகண்டித்தல்
 கருணைமனு ிதிசுண்டாய்

வடிவொண்டதெள்ளமுத மனையகுணசீலனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

க :

பொறுத்துக் கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுநிருபந்தனைத் தன்னுவோர்குருசாமி

காரியக் குறைசெய்குவோர்

காணாவிடத்திற் பழித்துளோர்வஞ்சகங்

கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்

சண்டைகொடுதந்தைதாய் சுற்றமுடன னுதிவந்

தவிராத கலகமிடுவோர்

தம்முடையவ லுமையா லெனியோர்வழக்கினைத்

தள்ளிய மதங்களுடையோர்

ஆண்டிவருதுவ்டரொடு கூடிவினைசெய்குவோ

ராகுரிவ ரெண்மர்தமையு

மாறுபோன்முன் றுபிழை கண்டபின்கண்டிப்ப

தரசர்மனு நீதிசண்டாய்

வண்டிலவுகின்றமலர் தண்டுளபமார்பனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

என்றுங் கண்டிக்கப்படாதவர்கள்.

துதாசுவந்தபேர் மிக்கதானுபதியர்

துதிபெற்ற தந்தைதாயர்

சொல்லுமாசாரியார் புரோகிதர்புராணிகர்

குகந்தந்த டோகமடவார்

வேதாகமங்கற்ற வைதிகர்தபோதனர்கள்

விகடப்ர சங்கமிடுவோர்

வித்தையாலுபர்கின்ற சுவிராஜர்கந்தரண

வீரர்மர பினிலுயர்ந்தோர்

திதானவெம்பிணி யடைந்துளோர்வறுமையோர்
 சிறுவரொடு தனைநம்பினோர்
 செய்யுமிவர்பதினெண்மர் மதியாதகுற்றங்கள்
 செயினும் பொறுப்பதல்லால்
 வா தாடியெதிர்செய்கை மன்னர்கெறியன் றுகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மன திலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

கஅ

இவர் இரனல் வெவ்வரெனல்.

வேந்தருடனேவேந்தர் வாதுவரிலோகெடி.கொள்
 வெற்றிகொண்டே செயிப்பார்
 வீரருடனேவீரர் வாதுவரிலாயுத
 விதத்தினு லேசெயிப்பார்
 போந்தடுநீயோடியர்கள் வார்த்தையுசித்ததாற்
 பொருந்தலே வாதுவெல்வா
 புல்லர்க்கு வாதுவரின் மரபெலாம்வசைசொலிப்
 பொதுவிலக் காற்செயிப்பார்
 சாந்தமணியேசியர்கள் வாதுவந்தாற்பரத
 சங்கீதமொடு செயிப்பார்
 சர்ச்சவிராசர்பிர சங்கீத்தினுல்வாது
 தன்னைச்செயிப்பர் கண்டாய்
 மாந்தளிரைநிகர்மேனி ராதையதிமோகனே
 மணவாள நாராயணன்
 மன திலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

கசு

இக்குற்றத்தா லிதுபயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்டமான்மது பங்கைமாளுற்றிடு
 செழித்தென்ன மாநிலென்ன
 செய்யகுணவிற்பரச மில்லாதமங்கையைச்
 சேர்த்தென்ன நீங்கிலென்ன

இயல்கொண்டகீர்த்திமரி யாதையில்லார்களை
 யிகழ்ந்தென்ன புசுழ்ந்துமென்ன
 விடருற்றபோதுதவி செய்வாதபேர்நட்
 பிருந்தென்ன போயுமென்ன
 வயல்கொண்டவிழியினுள் பேரிளம்பெண்கொங்கை
 காட்டிலென் மூட்டிலென்ன
 கருணைகொண்டொருவருக் குரையாதபேர்வித்
 தற்றென்ன மறக்கிலென்ன [தை
 வயல்கொண்டபயிர்மேனி புயல்கொண்டகளமூரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

௨௦

இவையெல்லாமளவுபடி னுமாசையளவுபடாதெனல்
 பொங்குருதிமணலுமா சாயத்தினெல்லையும்
 பொழியுமழை யின்றிவலையும்
 புடவியிசைவருசனமு மடவியிசைவளர்மரமும்
 பொருப்பின்மிசை யுற்றசிலைவும்
 திங்களுடனுற்றதா ரகைகணமுமுன்பாத
 சேவைசெய் வேர்ப்பெருமையுந்
 தெரிவையர்கண்பனமுமுனை நினையாதபலமுடர்
 சென்மமுங் கடலாழமும்
 அங்கசன்கணைபுரியு மோகமுங்கவிராச
 ரருள்பெற்ற புத்திரலமு
 மளவுகண்டாலுமோ மனிதருறுமாசைதனை
 மளவிடக் கூடாதுகாண்
 மங்கைமிதுலாபுரி மடந்தைமகிழ்நேயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

௨௧

இன்னார்க்கு இதுவில்லைபெனல்.

காதன்மிகுகாமுகர் தமக்குமுறையில்லைவஞ்
சகர்க்குமரி யாதையில்லை
கட்டுண்டகள்வருக் குறவின் முறையாரில்லை
கசடர்க்கு ஞானமில்லை
வேதமறிபுகரர் தமக்கருள் செயாரில்லை
வீரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்குஞானியர்க்குவரு சா திகுலமொன்றில்லை
வீரர்க்கு மனபயமில்லை
போதமிகுயோசுக்கு வினை செய்குவாரில்லை
பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை
புலவர்க்குநேயமில் லாரில்லைசெல்வரைப்
போற்றிலா லொருவரில்லை
மாதரெழில்கண்டுமன மகிழாதபேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மன திலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே. ௨௨

இது இவ்வாறாவின் இதுவாமெனல்.

எழுதினதுசொல்வதே ராயரொப்பந்தனக்
கிசையுமவ னேரம்பையா
மிடர்வேளையு தவுமவ னேகன்னன்வழிகடைக்
கேற்றதே யுற்றவசவம்
பழகிமனமறியுமவ னேயுகிமந்திரந்
பபலீக்கி னோன்றந்தவாம்
பசியிற்கிடைத்ததே யமுதமாந்துயிலினர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம்
சிழறந்துகடத்ததே கற்பகத்தாகத்தி
வீர்தந்த தேகங்கையாம்
நிறைபிணிதவிர் த்ததே சஞ்சிவிதன்மட்டு
நிச்சுநீ சேகடலதாம்

திருவேங்கடசதகம்.

மழைமுகிலெழுந்தனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இவர்க்கிது தெய்வமெனல்.

திதுபுரிலோபியர் தமக்குப்பணங்களை
தெய்வமாங் காழுகர்க்குத்
தெரிவையர்கடெய்வமாந் துஷ்டருக்கெண்ணிலை.
தீவையே தெய்வமாகும்
நீதியுடையோர்க்குப் பயந்தீர்த்திரகூழித்த
நேயரே தெய்வமாகு
நீங்காததரித்திரர் தமக்குக்கொடுத்தபேர்
நித்தமுந் துதிதெய்வமாம்
சாதியனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வமம் புவி
தனக்கரா னேதெய்வமாஞ்
சகலர்க்குமரசாரி யன்றெய்வநாரியர்
தமக்குநா தன்றெய்வமாம்
மாதவம்புரிஞானி யர்க்குநீதெய்வமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

உச

இதுண்டாயினு மிதுவில்லாவிடிற்பயனில்லையெனல்.
எத்தனைபொருட்சுவை யிருக்கினும்பக்திரச
மில்லாத கவிகளென்ன
வெண்கோடிசம்பளந் தருகினுஞ்சன்மான
மில்லாத சேவகமென்ன
சித்ராதிஸீலைபல செய்யினுமிதமுண்டு
சேராத சுகமதென்ன
செம்பொன்மிருசெவ்முண் டாயினும்பயிர்கொ
செயலிலா வளமையென்ன [ண்ட

வித்தையுளவெல்லாம் படிக்கிறுங்குணவிய
 மேவாத பெருமையென்ன
 மெய்துளசியில்லாத நந்தவனமெனவே
 விளங்குமென் பார்கள்கண்டாய்
 மத்தகசராசன்மகிழ் விசயநாசிங்கமே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. உரு

இது இச்சிறப்படையினும் பயனில்லையெனல்.
 காட்டிலிண்டஞ்செடி தழைத்தென்னகால்சிரங்
 கனியது சிவக்கிலென்ன
 கரைநாணலெல்லா மலர்ந்தென்னகாகங்
 சமுத்திடை வெளுக்கிலென்ன
 ஆட்டின்கழுத்திலதர் நீண்டென்னநீர்ப்பாசி
 யதுபச்சை யாகிலென்ன
 வற்பருக்கதிகாரம் வந்தென்னபேடிகையி
 லாயுத மிருந்துமென்ன
 நீட்டமொடுகாடிக்கு மயிர்வளர்ந்தாலென்ன
 நீதியறி யாதமுடர்
 நிறைசெல்வராயென்ன ஞானமில்லாக்கல்வி
 நெறிபோ லிருக்குமென்பார்
 வாட்டடங்கண்ணிபுனை கண்ணிமகிழ்கண்ணனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. உரு

கலியுக தோஷம்.

ஆப்புனியின்மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக்கண்டாலு
 மதுவுமொரு வேஷமென்பா
 ராகமபுராணமது நூல்விரும்பார்கள்பரி
 யாசகதையே மெச்சுவார்

கம்பமிசையொருகோடி கரணமிட்டாலுமது

கண்கண்டு வித்தையென்பார்

சுற்பனையலங்கார மாக்கவிகள் பாடி னுங்

சுற்றவர்க் கெளியவென்பார்

நம்பிவிசுவாசமொடு துதிசெய்யினுங்கள் ள

ஞானமென் பார்களவைபோ

னயந்தகலியுகமகிமை நின்னையுஞ்சிலபேர்

நவின் றுகுறை சொல்வர்கண்டாய்

வம்பளிழ்மலர்ச்சோலை மலையலங்காரனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

உள

அரசரது நன்றியற்பயாமை.

அரசரைக்கண்டுபின் காரியக்காரருத்

கதிகபரி தானமுதவி

மதிகாரமொன்றினைப் பார்ப்பவரிடத்தினு

மதுக்கொட்டிரட்டியீந்தும்

கருதுநிலுவைப்பணந்தலைனைப் பணங்கண்முன்

கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்

கணக்கர்செலவெழுதார்க னூட்டார்களுவர்

கடன்காரர் தாமறிப்பார்

விருதுசீட்டுக்காரர் வைவார்கள் கொல்லரோ

வெயிலிடை நிறுத்திவைப்பார்

விதமாகுமவரவர்க ளெல்லாஞ்சபாசென்ன

மெய்யாய் நடந்துகொளிலும்

வரிசைபெறு துரைகளவ ரருமைசற்றறிவரோ

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

உஅ

கவிவாணரருமை யறிவில்லாமை.

கற்பனையலங்கார மாக்கேகாவபாடி னுங்
கனவரிசை யொருபச்சடங்
கலம்பகங்கூறிலொரு துப்பட்டிபிள்ளைக்
கனிக்கென்னி லொருசாமனும்
நற்பொருளிலா வென்னி லுறுமாலேமடலுக்கு
நாணயம் தாயொருபணம்
நல்வண்ணமென்னிலொரு சாப்பாடுமாலேயென்றி
னன்மைதரு தாப்தூலமாம்
ஆற்புதம்பெறுகவிக ளென்னிற்பளாபளா
வதிலெகு மானமாகு
மப்படியுபாயிரத் தொருவரென்றிலெங்க
ளருமையெவ ரறிவர்கண்டாய்
மற்பொருதயல்லொரு முற்பொருதவிரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

௨-

இத்தனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைகளின்மகிமை பாகவதரல்லாற்
கிரிசுருறவர் தாமறிவரோ
கீர்த்திப்ரதாமது விதரணிகரல்லாது
கெட்டலோ பியரறிவரோ
சேர்த்தமறுநிக்யான நீதிமன்னவரலாற்
கிலைவேடர் தாமறிவரோ
செய்யபகவற்கிதை மெய்ஞ்ஞானியல்லாது
சென்மகீ சர்களறிகரோ
கோத்தமணிமாலையை மங்கையர்களல்லாற்
குரங்குகண் டாலறியுமோ
கொக்கோகமகிமைதனை நாகவிகரல்லாது
கூறுபேடிக ளறிவரோ

வார்த்தையுசித்ததைமந் த்ரிகளன்றியறிவரோ
மணவரள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பயனில் சொல்லினிழிவு.

அகமென்றுதன்னைப் புகழ்ந்தபேயுந்தந்தை
யன்னையர் வருக்கமுறவே
யயலார்தமர்குறவு பேயுமடவார்புத்தி
யனுதினங் கேட்டபேயும்
சுகமென்றுபொதுமாத லாக்ஈடிமனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணந்துணகளமற்று முறிகின்றபேயுமுன்
சொன்னதிலை யென்றபேயும்
செகமன்னராமென்ற தலையென்றபேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளானசபையினிற் பயனிலாவார்த்தையுரை
செய்தின்ற பேய்க்குநிகரோ
மகமென்றுகோசிக னழைக்கமகிழ்தூயனே
மணவரள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

எல்லைக்கடந்தலின் வருமிழிவு.

அரசர்மேலானைதனை யெண்ணுதகுடிகஞ
மாதாய மிஞ்சுசெலவு
மன்புடையபேர்புத்தி கேளாதகோபமு
மனவக்கடங் காத்தநாவும்
சரசவகையிஞ்சவே வந்தபரிகாசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளருந்
தயிரியந்தனைமிஞ்சு கவலையுஞ்சாக்நியோர்
தமைமிஞ்சு முறைவழக்கும்

கரசரணவயவந் தனைமிஞ்சுதேசமுங்
 கவியின்மிஞ் சியவெழுத்துங்
 கருதுமுறைகளாத மனையாட்டிபுணர்நாய
 கன்புகழை யொக்குமென்பர்
 வரசரசகவிராஜர் புகழ்வேதகுலதிலக
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

௩௨

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்.

அண்டருக்கமுதமது சொர்க்கத்திலேவதியர்க்
 கமுதமது சொல்லுரையிலே
 யானகவிராஜருக் கமுதமணிநாவிலே
 யாவினுக் கமுதமுலையில்
 பண்டிதர்க்கமுதமது கையிலேவிதரணிகர்
 பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
 பாகவதருக்கமுது காதினிலபரிவுடைய
 பாங்கருக் கமுகமனதில்
 ஒண்டொடியருக்கமுத மாமதியமெனவே
 யுகந்திடுந் தேகமெல்லா
 முற்றபெரியோர்தமக் கமுதங்குணத்திலே
 யுணர்வுடைய பீர்க்கமுதமோ
 மண்டலமளந்தவுன் பாதத்திலென்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

௩௩

இவர்க்குவிஷம் இவ்விடத்தெனல்.

திருடர்க்குவிடமெலரந் கையிலேகாமயிகு
 தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
 தீயபொய்யர்க்குவிட நாவிலேமதமுடன்
 றிரிவோர்க்கு விடநிதியிலே

கருதரியகோளர்க்கு விடமுதடுவாயிலே
 காழுகர் விடங்கண்ணிலே
 கட்செவிவிடங்கள் பல் லடியிலே தேட்கெனிற்
 கனவிடங் கடைவாரிலே
 அரிய துஷ்டர்க்கென்னி லெட்டி மரமென்னவே
 யங்கமெல் லாம்விடமதா
 மடுத்துக்கெடுத்தும் பகைவர்வுடமனதிலே
 யம்பொன்விலை மாதருக்கு
 மருவுவிடமல்குவிற் றெரியவசமன் றுகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மன திலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

௩௪

இவர்க்குப்புண்ணிய மிதுவெனல்.

உன்னுடையபதசேவை கண்டுபணிகின்றதே
 யுடல்செய்த புண்ணியமதா
 முறைகொண்டகீழரைமின் சாரங்கன்கேட்பதே
 யுற்றசெவியின் புண்ணியம்
 தன்னுடையபுத்திர ரனைந்தசோறுண்பதே
 சாற்றுநாவின் புண்ணியந்
 தத்துவமுணர்ந்தபெரி யோர்தமைக்காண்பதே
 சார்ந்தளிழி யின்புண்ணியம்
 பன்னுமிரவலர்கேட்கு முன்னங்கொடுப்பதே
 பாணியது செய்புண்ணியம்
 பதிவிரதமங்கைகூண மிக்கபுருடற்குப்
 பலிப்பவே வெகுபுண்ணியம்
 மன்னுமிவைமுன்செய்த புண்ணியமெதன்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மன திலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

௩௫

இவர்க்குப் பாவமிதுவெனல்.

திருந்துகற்பணியிலாப் புன்கவிதன்கேட்பதே
 செவ்செய்த பாவமாகுஞ்
 செயலுநுமையறியாத பேர்கண்முன்சேவகந்
 திரிதல்நால் செய்தபாவம்
 பரிந்தவுபசாரமா தரவிலார்மனையுணவு
 பருகலு வன்பாவமாம்
 பாவனைவயங்குருதி நயமிலாப்பரதமது
 பார்த்தலவிழி செய்தபாவம்
 தருந்தமிழையறியாத பேர்களிடமெற்கின்ற
 தகைமைகை செய்தபாவந்
 தன்பெயர்விளங்காத பிள்ளையைப்பெறுவதே
 தாய்வயிறு செய்தபாவம்
 வருந்துபரமுன்செய்த பாவவினையென்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்கேழு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங்கடநாயகே.

௩௩

இவர்க்கிவையுள்ளவேனு மிவைவெண்டுமெனல்.

அதிவிரென்னினுந் தந்திரவுபாயமுட
 னடைபலரை வெல்லல்வேண்டு
 மாயிரம்வித்தைகற் றுனுமுலகந்தனி
 லடக்கம் திருத்தல்வேண்டும்
 நதிக்கோடிநீர்திவந் தாலுமோடந்தனை
 நயந்துகரை சேரல்வேண்டும்
 ஞானதத்துவமுணர்ந் தாலுமுலகத்தினி
 னடக்ககதனை யறிதல்வேண்டும்
 துடிபேர்குபேரெனன் றாலுமொருலாபமுறு
 தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டுந்
 துய்யவல்லமையுடைய னென்னுமொருசார்மினாந்
 றுரைகளைக் காணல்வேண்டுந்

மதியூகியென்னினும்பெரியற்சொற்கொளல்வேண்டு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. நடரா

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய்தந்தைகள் சுற்றமேமுதலான
பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
பின்னொன்றுமுன்னொன்று பேசியேயவமரணம்
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள்போலவுட் பகையானவஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பவேண்டா
மொருவருக்கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லிப்பின்
சபையி லுமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
சற்றுமேபொறுமையில் லாதவர்கள்சண்டையிற்
றுன்போய் விலக்கல்வேண்டாந்
தையிந்தனில்லிக்ர மாதித்தனென்னிலுந்
தன்னையே புகழவேண்டாம்
மற்றொன்றுமெண்ணுது செய்யவேண்டாமென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகுமானஞ்செய் போதுதடைவருகிலோ
வன்றுவிதி பாவமாகு
மானபெரியோர்பழமை யாய்வந்தநேயமதை
யகல்வதே தத்தயோகம்
தருகின்றகாரியங் கைகடியேயின்பு
தவறில்லை திருதியாகுஞ்
சற்குணமடைந்துளோ ருத்தமரைமுனிலதே
சந்திராஷ்ட டமதாசுமாம்

திருவேங்கடசதகம்.

கருதியவிருந்தினுட னுண்ணுததனியுணவு
காணுமது வேதூரத்தினங்
கலகமேசெய்கின்ற வீணரைக்காண்பதே
கனவாக்ய வேலோகண்டாய்

மரிசுததெனவந்த கசிபகுலோத்துங்க
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

௩௯

இவர் இத்தீக்கோளாவரெனல்.

தூரைமக்களைக்கண்டு தங்கள்காரியமெலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
சொல்லெலாம் பொய்யெனவு மிவர்சாட்சிமெய்
பெனவுந் தோன்றுவோ னவலமாகும்
நிரமுற்றகல்வியொடு குணமிக்ககவிராஜா
திரளான ராஜசபையில்
செய்யும்பரசங்கத்திலொருபழுதுசொல்லுவோன்
சென்மத்தி லங்காரகன்

அருள்பெற்றவிதரணிக ரைக்காத்தனேகளு
ளனுசரித் தியல்பாகியே
யவர்கொடுக்கும்போதி ஷீடர்சொலிவிலக்குவே
னவ்டமச் சனியனாகும்

மருவுற்றலர்ந்தவம் புயமணியுமாற்பனே
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

௪௦

இது இவ்வாறுயின் இச்சிறப்பிற்றுமெனல்.

தரணிமன்னவாரசபையின் மெய்க்கின்றவரிசையே
தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
சபாசென்றுமெச்சிக் கொடுக்குமதிகாரமே
தாம்பிராச்ய போகமாகும்

பரிவுடநினைத்தபடி காரியங்கூடிலது
 பதினென்றி னிற்குருவதாம்
 பந்துஜனவர்க்கங்க ஞுடனுணவுசெய்கின்ற
 பாச்யமே கலியாணமாம்
 ஆரிவைகுணரஞ்சிதம் தாய்வந்துசேருநா
 ளன்றமிர்த சித்தயோக
 மன்பானபெரியோர்க டரிசனஞ்செய்வதே
 யானசுப தினமென்பர்காண்
 மரகதம்பூவைமுதி லீலமணிவண்ணனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

சுக

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராசசுரும் பூதரும்

புண்ணியம்பாவமறி யார்மாதவஞ்செயார்
 புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
 புனிதரைப்போற்றார்கள் பரதிரவியங்கொள்வார்
 புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
 எண்ணியொருகாரியஞ் செய்பவர்கள்வலுமையா
 லெவருக்கு மிடர்புரிசுவா
 ரிரக்கமில்லார்பொய் யுரைப்பவர்வஞ்சிப்பவர்க
 ளிவர்கள்ராட் சசர்களாவார்
 நண்ணியெளியோர்தமை வெருட்டுவார்வலியவரை
 நாடிவஞ் சனையில்வெல்வார்
 நாரியர்களைவரையுங் கூடுவார்மிகவுண்பா
 நாணமறி யார்பூதர்காண்
 மண்ணிலொருமூவடி யிரந்தநெடுமாயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

சுஉ

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு,
மெய்யானபுத்திபல சொல்லினுந்தன்புத்தி
மேலாகி னேன்மூர்க்கனும்
மிக்கபெரியோர்களைத் தாழ்வுசெய்தற்பர்தமை
மேன்மைசெய் வோன்முடனும்
செய்யாதகாரியந் தெனினும்பிடித்தபிடி
செய்யுமவனே துஷ்டனாந்
திரளானநன் றிபல் செய்தவர்க்கேயிடறு
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயாவெனப்பணிந் தாலுமேகோபம
தடங்காத வன்குரூர
னனுதினந்திமைபுரி வோனெந்தநாளிலு
மடங்காத சண்டாளனும்
மையார்தடஞ்சோலை திகழ்கின் றதளமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. சந்

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீன னாவெனெனல்.
காதலழியானந்தி மாதலந்துதியாத
கயவனே யினமுடவன்
கைதந்தவோலைவா சிக்கமாட்டாதவொரு
கசடனே மிக்ககுருடன்
திதுபெறுதன்களவு கண்டவர்க்குத்தரஞ்
செப்பிலா தவனுமையாஞ்
செயலான தன்மகதை யொன்றெனினுமறியாத
செய்கையுடையோன்செவிடனும்
ஏதெனினுமொருபேர் விளங்காததேகம
தெடுக்குமவ னேகுரூபி
யென்றெனினுமுன்பாத தரிசனஞ்செய்யாத
விண்ணே நீசனென்பார்
மாதசத்தியபாமை தழுவுமணிமார்பனே
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
வரதவேங் கடராயனை.

௧௩௩

உலோபியர் வசை.

நசைபெற்றவேதவே திபர்தமக்குதவா
நவின்றனோ பர்க்குநேயன்
நாற்கவிமொழிந் தகவி ராசர்க்குமொன்றேறு
நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்றகீதமுறை செய்பாடகர்க்குமொன்
றிகிலான் பாதிலோபி
யியலானமட்டுசா சர்க்குமொன்றுதவிலா
னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்றனிகடகவி ராசர்க்குமுதவிலான்
நியமுழு லோபிநடனஞ்
செய்மாதரபினபந் சுண்டுமொன்றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்றலோபியர் தங்கள் கண்டரவன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
வரதவேங் கடராயனை.

௧௩௪

உலோபியர் வஞ்சப்புதழ்ச்சி.

கண்டபகையாளிமுன் னின்றபொருதாமற்
களத்திற் புறங்கொடுப்பார்
சன்னமிடுகள்வருக் கடைகளும்பணிகளார்
காணும லேகொடுப்பார்
சண்டமாருதமென்ன வருகின்றபகைவர்க
டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட்டடிக்கின்ற மன்னர்க்குவீட்டுத்
தனங்கெளல்லாங் கொடுப்பார்
அண்டிவருமெமதுதர் வந்துதான்கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பா
ரவனிமிசையிப்படி கொடுக்கின்றபேர்கடமை
யதிலோப ரென்பதென்னே

மண்டலமும்விண்டலமு முண்டகனிவாயனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

ச.௪

உலோபியர் குணமாறுமை.

தேன்கொண்டதுளியொன்றி னுலேமுகடலெலாந்

தித்திக்க வேசெய்யினுஞ்

செய்ப்பழமலரினால் வச்சிரந்தன்னைச்

சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்

காண்கொண்டமலையெலாந் கைகொண்டவெண்ணை

யாற், கலினுற்ற மெழுகுசெயினுங்

கயவர்க்குநீதியும் பேடிக்குவீரமுங்

கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்

காண்கொண்டமூடர்க் கிரக்கமுந்தெளிவுற

வுரைத்துநல மேசெய்யினு

மூமைசெவிடன்குருடன் முத்தமிழ்ப்படிக்கினு

முலோபருக் கீவுவருமோ

வாண்கொண்டதேவர்கொழிமலர்கொண்டபாதனை

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

ச.௪

மக்களிற்பதரவ ரிவரெனல்.

கொண்டகடன்வட்டியுட னன்றபோற்குணமாய்

கொடுத்துமகி ழாதபதருங்

கூறுபிணைசாட்சிமுறி யுடன்மறித்தாலுங்

கொடாதொளிக் கின்றபதரும்

கண்டவுடனொருகோடி சொல்லிப்பிடுவென்றேனுங்

கருதிச்செ யாதபதருங்

காணுவிடத்தினிற் பழிகூறியவரையெதிர்

கண்டுபுகழ் கின்றபதரும்.

பண்டொருவர்செய்ந்நன்றி தனையேமறந்துபின்
பழ்சொல்லு கின்றபதரும்
பரமாதராதையால் வசைகொண்டபதரும்
பறந்துமிக வஞ்சிதறவே
மண்டிவருசண்டப்ர சண்டமாருதமான
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

சு.

இக்குற்றமுடையோர்க்கும்
இது செயல்வேண்டு மெனல்.
கதித்திடும்பகைவரென் றாலுமாபத்தினிற்
கண்டுதவி செய்யல்வேண்டும்
கல்வியறியாதசபை யெறினும்ப்ரசங்கங்கள்
கவிராசர் செய்யல்வேண்டும்
விதித்தமுழுமுடரென் றாலுநல்லோர்கண்டு
வித்தைகற் பித்தல்வேண்டும்
வெய்யசினமூர்க்கரென் றாலுநல்லோர்கண்டு
மேற்புத்தி சொல்லல்வேண்டும்
அதிர்ஷ்டமிலையென்னினுஞ் சலியாமன்மிக்கதொட
லதிலே முயற்சிவேண்டு
மசாத்தியமதான கனரோகமென்றாலுமோ
ரவிஷதம தீவர்கண்டாய்
வதிஷ்டரொடுவான்மிக முனிதுதிசரித்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

இதினும் இது மிக்கதெனல்.
சினமுந்திரிந்துதனி யாகியேமிக்கபொரு
டோடியே வாழுமதிலுஞ்
செல்வரொடுதந்தைதாய் சுற்றமுங்கூடிச்
சிறந்துண்ட கூழதிகமாம்
தனதுமரியாதையொடு பெருமையறியாதபேர்
தனமாரி பொழியுமதிலுஞ்

சமமானமேன்மைபெரி கின்றபெரியோர்தந்த
தாம்பூல மேயதிகமாம்
கனமருவுபலபல மகாவித்தைதிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதிலும்
கருணைபெறவொருவித்தை யாயினுங்குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சிலரிவைபன்றி யவையதிகமென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௫௦

இதினுமிது வென்றியெனல்.

மிக்கதுடிகண்டோம் வெருண்டுகலைமாளையே
வென்றுசய மாகுமதிலும்
வெஞ்சினமிகுந்துகவ ரும்புலியுடன்பொருது
மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமுதிர்ந்தபே ரினமாதுகொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதிலும்
பைம்பொன்மணிமலைபுனை வாலரதியுடலிற்
பாததா டனமேசயம்
தக்கதொருகல்வி யறியாதமுழுமுடர்
சந்தோஷ மாகுமதிலும்
தமிழருமையறிகின்ற பெரியோர்பழித்தநிந்
தனையதே சயமென்பர்காண்
மைக்குவனையெங்குவனே வாசமலர்களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௫௧

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்.

சிந்தைதெளிகல்வியே லோகதசியம்பத்தி
செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செய்யுமரியாதையே வித்வகனவசியமாஞ்
செல்வமுற யோர்கள்வசியம்

எந்தவிதமூந்திரள நல்கும்பணங்களை
யின்பவிலை மாதர்வசிய
மெப்பொழுதுமவர்மன தறிந்துகட்டிக்காத்
திருப்பதே ராஜவசியம்

தந்ததண்டனைகளை துஷ்டசனவசியமாந்
தானமே கீர்த்திவசியஞ்
சார்தகுணநயமாய் நடந்திடுமொழுக்கமே
சகலஜன வசியமாகும்

மந்திரமெழுத்திட்டு மெயுண துவசியமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௩௨

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர்
கொள்வரெனல்.

சரணென்றடைந்தவர் தமக்குவருவினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடையசெய்கைபோலெவரையும்பார்க்கின்ற
தகைமையோன் றெய்வபுருஷன்

திரணமெனினும்பிறர் பொருட்காசையில்லாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
நீராதவினைவரினு மற்பரைப்பணியாத
திரனே புருஷசிங்கம்

பொருளிலாதந்ததைதா யென்னினுங்கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷரத்தம்
போற்றமவர்மன திற் குறிப்பறிந்துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர்காண்

மரபெலாமிப்படி புகழ்ந்தகுணசேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. ௩௩

இச்செய்கையோர் இவ்வழிபெயர் பெறுஉரெனல்,
சற்றெனினுமொருகல்வி யறிபாதகயவனே
தாங்குமுயர் கொண்டமரமார்
தன்புத்திபன்றிதீறர் புத்தியால்வினைசெயுந்
தகைமையோ னேபதுமைபாம்
கொற்றவர்கள் பகையாற் றுரத்துண்டுதிரிகுவோன்
கூகையுற வானபகை
கோபமதுதற்கையே யன்றிமற்றோரையுங்
கோபிக்கு மவன்மிருகமாம்
சுற்றபெரியோரையெதிர் பணியாதமூடனே
கைகால் முளைத்தசிலையாம்
கண்டவர்களெல்லாம் பழிக்கின்றகோளனே
கனதுஷ்ட லெஜத்துவென்பார்
மற்றவர்கனையமது கனவிலுங்காணாத
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் சடராயனே.

ருச

கல்விப்பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுதமனையகல் விப்பொருள்படைத்திடிற்
தேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்பமானபுகழ் நிலைநிற்குமிவையெலாஞ்
செம்பொன்மிகு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமதுகொளுமெனும் பயமில்லைகனலினால்
வெம்பவரு சலனமில்லை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாதுசோதார்
விருப்பினுங் பங்குறுது
கள்ளராற்றிருடவும் முடியாதுவரவாக்
கனமலாற் குறைவுறுது
கருணைஞானந்தழையு மாகையாலுணையிதய
சமலத்தில் வைப்பதெளிமாம்
வள்ளலெனவருகின்ற மாடபூசியாதிபன்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

௫௫

கவிதைச்சிறப்பு.

உரைகொண்டுசொல்வரிசை சேர்ந்துபொருளின்ப
வகை போசைபெற் றேமதூரமா
யுற்றநவாசமுடன் கற்பனையலங்கார
முண்டான யேகவுடமாய்
நிறைநொண்டசீர்தனை விகற்பம்பொருந்தின்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
நிறைகின் றசபைதனி லுதாரணமதாகநிலை
நின்றுபழு தென் றிடாமல்
திரைகொண்டதன்கடலில் வருமமுதபாகமாய்த்
தேசப்ர சித்தியாகச்
செப்புமொருகவிகொண்டு சூலமெலாம்வந்தடிமை
செயிஹுமது நிகராதுகாண்
வரைகொண்டுபொழியுமழை காத்தருளுமையனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே

௫௬

தந்திவினைப்பயன்.

திங்களுதயங்கண்டு மலராதிருப்பது
செங்கமல முற்றவினையே
தினகரனையெதிர்கண்டு முகைகொண்டுவாடுவது
சேதாம்பல் செய்தவினையே
கொங்குலவுசண்பக சுகந்தமலர்கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழைகண்டுள மெலிந்திடவருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே
அங்கணுலகெங்கணு மகிழ்ந்தபெரியோர்களுக்
கருளா திருந்துவிடினு
மவர்மீதுசுற்றமது சொல்வரோசேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்க்குள்கண்டாய்

வங்கியந்தருமிசை கலிந்தகனிவாயனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

ரு ௭

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபசாரம்.

போசனவசந்தமலர் மாலேதாம்பூலம்

பொருந்துவஸ் திரபூஷணம்

புரளியொடுகவிகையுஞ் சிவிகைவரிவாத்தியம்

பூமிமனை தனதானியம்

தூசலவுறுவசமெனும் வெகுமானசோடசர்

தூதரால் வரவழைத்தல்

தோன்றுமுன்னெழுதல்வந்தருள் கெனத்தழுவுத

றுதித்திட லிருக்கையுதவல்

நேசவெகுமானங்கள் செய்தெழுதல்வழிவிடுத

னிறையங்கி காரமேழாம்

நெறிகொண்டபுலிராசர் கவிராசர்பாற்செய்யு

நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்

வாசவன்பெருவிசய சூதனெனுநாதனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

ரு ௮

புல்லர் நல்லோர்குண மறியாரெனல்.

சந்தனவனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்

சற்றுமறி யார்கிராதர்

தரளங்குனிக்குமவ ரதன்முலையணிமார்கள்

சங்குமணி தன்னையணிவார்

கந்தமலிதாமரை யடுத்துமண்டுகங்

கருஞ்சேறு தனையருந்துங்

காமருவுதேமாவின் மிசையிருந்தாலுமோ

காகமது வேம்புறுகரும்

அந்தவகைபோலநல் லோர்தமையடுத்தே

யனைகரட்ட பழகிவிடினு

மற்பர்தாமறிகின்ற தறிவதல்லாமன்மற்
 தவர்க்கிமை யறிவார்களு
 வந்திடுகணந்தன்னி லவர்பெருமையறிகின்ற
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே

59

புல்லரைப் பாடும் புலவர்பயன்பெறுமை
 நாவினிற்சொல்லுநய முங்கண்டுவஞ்சகரை
 நட்பென்று வருநேயரும்
 நவமதனென்னெவழில் கண்டிபேடன்றனை
 நாடிவரு மடமாதரும்
 காலினிலுயர்ச்சியும் பசுமையுங்கண்டிலவு
 காததிருக்கின்ற கிளியுங்
 கானகைக்கண்டுபுன லென்னவேயானைக்கொண்டு
 கருகியே யேகுமானும்
 பூவினிற்சிபாவிவுடன முங்கண்டிகேததை
 பொருந்துதே னுடுமளியும்
 புல்லர்தஞ்செல்வங்கள் கண்டுறுதிசெய்திடும்
 பலவாட்சிய லொக்குமென்பார்
 மானினிற்சூர்ல்வேளை வாவெனுங்களமுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

60

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாவை,
 எந்தவினைசெய்தாலு முனிவேர்கண்மாதவ
 மிசைத்தற் பெறுமைபெறுவா
 ரிகழ்ந்துவகைசொல்லினுங் கவிராஜர்வித்தையா
 லென்றுமிதுமேன்மைபெறுவார் -
 யுதைமதமாயொன்று வழுவிலுந்துரைகள்செந்
 திருவினாற் புசுழ்சிறப்பார்
 சீரியர்க்கொப்படி புரிந்தாலுமேற்குமது
 சிறுமையோர் செய்யவகமோ

தந்தியதநெறிதப்பியே நடந்து லுமது
தன்னமத யானையென்பார்
தானுமப்படி தவறு செய்யிலேபேயென்று
தன்நுழுவனி வரர்களுண்டாய்
மந்திசெரியிடபவிரி தன்னிலுறைவாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைகாணவாளனே
வாதவேங் கடராயனே

61

இது இல்லையாயின் இது விளங்காதெனல்
சந்திரனிலாவிரவு மதூரில்லாதகவி
தனையரில் லாதசெல்வஞ்
சந்திரனிலாதலுர் புலியில்லாதபடை
தளபதி யிலாதசேனே
ஊபந்தொடி யிலாதமனை பாடலில்லாவோசை
பத்தியில் லாதபூசை
பார்த்திபரிலாதபட்டணமயுகமந்திகன்
பற்பல பலாதவாசை
சந்தியில்லாதமலர் சத்தியமிலாதவாய்
கல்வியில் லாதகேசகன்
மனலினையுமில்லா நியோகசுகியில்லாத
கன்மமூலம தேசமில்லா
மார்த்தமிவைவிதவசன மில்லாதசபையென்பார்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வாதவேங் கடராயனே

62

சங்கீதச் சிறப்பு,

வபுருநெரியாமன்மணி யெயிடுதோன்றாமல்வித்
புளளாம லங்கசேட்டை
புரியசமன்மிகுதலைய யசையாமன்மிடதுதான்
பொருமிவிம் மாமலியல்பாய்ச்

திருவேங்கடசதகம்,

சுருதிலையகரஞான நீதியொழியீனையின்
 நெனியிடு தப்பிமறையத
 ஹய்யதந்திருயோசை மிடிறுகையனவேறு
 தோன்றும் வினயமாய்க
 நருமதரவமுதரசு மேழிந்தசாலிகள்மறகு
 சங்கீத வித்தாதையெழுந
 சகலக்குமாரகந்திரமது நாமிமவள்
 சரசருண வளசிம்மணிலீல
 மருவிநீதழ்பருக்கணை யாமலுயிருய்யுமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலாமே ஹ மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே

பாடகச் சிறப்பு

பரதாளமுஞ்சுதி படங்கயிருதொனியேயும்
 பண்புபெறு வோனமத்தளி
 பலராசதேவமோடு நாளங்கிகார்கணவிதம்
 பாடுவேனே பாடகன்
 கரதாளமேன்மனமு நடனபாதத்தின்மேற்
 கண்ணுமுடை யோனட்டேவன்
 கையின்மேல்விழியும் கைகிழியினபினயற்
 கரட்டுமவளேபுத்திரம்
 சுரதாளையமர்க்க மாருபிங்கிதர்தஞ்
 சொல்லுமவ ரோபரிசனம்
 ரவதுதிமெற்றநடனப்ர சங்கமதில்வேறுதொனி
 தொதியாத சபையேசபை
 தாளமுடனாகி டைனமிடுபாதனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலாமே ஹ மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே

நாடகச் சிறப்பு

சுகந்தபரிமளவஸ்தா ஸ்ரஷ்ணுலங்கிருத
 சோடுமுஸ் தீபுவேண்டுந்

தோகையர்களும்பரி சனங்களுக்கடியே
 சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
 மிகுந்தமஸ்தாவரிக் கம்புகேனமுதலான
 மேன்மைபேர ளின்பரசமாம்
 வேஷங்களந்தமுஞ் பாகியுற்பாணையு
 வெவ்வே ரிருத்தல்வேண்டும்
 புகழ்ந்தபதமின்கிதம் பரிகாசகூடங்கள்
 புண்ணிய சுதார்பரசங்கம
 போற்றபாவணா மிகுமாகதாளஞ்சுருதி
 புகழ்நிகுற பரதநாம
 மகிழ்ந்திடுஞ்சபை தேவர் சபையென்றுசொல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மே லு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே

65

வினோத வித்தைச் சிறப்பு

இத்திகணபதி தூர்க்கை சாஸ்வதிமாகாலி
 சாமுண்டி சென்மவாழ்கதிச்
 சங்கமிமாடுஜயகண்டி டக்கைகைத்தாளங்கள்
 சத்தமொடு மிகமுழங்கச
 இத்ரமிகுமாத்நிரைக் காலின்றுறையங்கமுறை
 செப்பிமுறை பத்துமுறைகள்
 செய்யுமுறைய பபத்து நாலுசஜகரணங்கள்
 சேர்ந்தகோ கரணமார்க்கம்
 வித்தைபுரிஸ்தமபன தாநியமஷ்டாங்க
 விதமா மயேந்தாசாலம்
 மிகுமந்தாசாலமுத லானசெப்பிடுவித்தை
 மேன்மையவர் தந்தாரீதி
 மத்தகசராசதே வேந்தாணந்தெரிவனோ
 மணவாளநாராயணன்
 மனதினுறையலர்மே லு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே

66

பௌராணிக்

ஆருக்குமானந்தராவை பொருள்சொல்லு
 மவனே புராணநிபுண
 னங்கமொடுகொகநிலை கணிதமுந்தெரிஞுவோ
 னருள்புரோ கிறபூசரன்
 சீருற்றசபையெலா மெச்சப்ரதங்கமுறை
 செப்புமவனேவித்துவான்
 செய்யுமந்திரயந்தர தந்தர்மொடு
 சிலனே மந்தர்வாதி
 ஏருற்றகல்விஞுண மேன்மைபோதங்க
 ளிசையுமவ னுசாரியு
 னென்றுமவாசொற்படி நடந்துய்யபக்தியோ
 டிருக்குமவனேசீஷனாகும்
 மாருக்குவேதாந்த வாசனேநேசனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங்கடராயனே

மருத்துவ னியல்பு,

திரமானசாஸ்திர முணர்ந்தொருசிக்சசையது
 செய்திட வழைத்தபின்போய்த்
 தேசகாலஞ்சாதி தேகங்குணம்பிணி
 கிறக்குமா ழந்தெளிந்து
 கரமானநாடிமுத லெட்டுப்பரிட்சையுங்
 கண்டிகலி கங்கிபாழங்
 கனகுளிகைப்பெமொடு சிந்துராஞ்ஞானம்
 கருதுவே கியதயிலமாம்
 பரமான்னம்மருந்துங் கொடுத்துகிதமாய்ப்
 பத்கியமுடுவளிதாகவே
 பரிவுபெறுமாறோக்கி யஞ்செய்துதிமளசை
 பகராந பண்டிதனின்
 வரமானதன்வந் திரிக்குநிகர்செல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்

மணதிலுழையலர்மேலுமங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே

68

எனார்மருததுவனுக்குச் செய்யுமுறைமை
பேர்க்கின்றகணரோகமுற்றல்வையன்
நெய்வமாங் கேட்டதெல்லாந்
திரககொடுப்போடுமன்பர் திருமிப்பிணிபொன்று
செப்பினு லன் டுகுருவாம்
பார்க்கின்றகுளிகையது தந்தபின்
பாதிலகு வானபின்பு
பண்பானதுனைவனா ரோக்கியஞ்செய்தபின்
பார்க்கின்ற மைத்துனனுமாம்
எர்க்கின் றமற்றைநா ணையன்மறநாளினி
லிசைந்தகட னுளிமதநா
னெதிரலரிற்பன்கயாளி யாருமிப்படியெண்ணு
மீனர்கில ருண்டுகண்டாய்
பார்க்கின்றதானடுமாடு வளர்கின்றவள்ளலே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுழையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங்கடராயனே

69

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவரடையுங்கதி.
நீதிவழுவாவகை வழக்குரைப்போர்களுந்
நிறைந்ததி வினைகளெல்லா
நீங்குபரிகாமமுறை செல்குவோரும்பிணி
நிறத்தவரு பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ்சொல்லுமபு ரோகிதருமுலகந்
துதித்தசெங் கோல்வந்தருந்
துயவுபதேசதே சிகருமவர்சீஷருஞ்
சொல்லுமிவரோழுபேரும்
ஆதிமறைது லுறைசெய்த விசமாராய்ந்
தறிந்துகொளி யாதுசெயிலே
வடைக்கலப்பொருளைக் கவர்ந்திடும்பேயிலு
மகோரந் சடைவர்கண்டாய்

திருவேங்கடசுதகம்

மா திரநெடுங்கடல் வளர்ந்தநெடுமாயனே

மணவாள நாராயணன்

மன திலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே

நித்தியதருமச் சிறப்பு

கருணை நெழுழ்கியே சந்திவந்தனமுடன்

கருதுஜப தவேமமுங்

கடவுளோர் பூசையுஞ் செய்துவேதாதகம்

கல்வியது முறைபடித்தத்

தருமத்தியானதற் கருமொநீ தியொடு

தந்தைதபய் புததிரருன்

ருதுணவுசெய்துரா மாயணம்போற்றியே

சந்தியொடு கருமநண்ணி

பரிவுடன் நின்றிருக் கோயிலவலமாகிப்

பணிந்துபத சேனைவசையது

பண்பாசைந்தோ கயத்தின்மலரணைநீது

பாரியுட னேமசிழந்த

மருகியேவாழியில் வாழ்க்கையேவாழ்வான்

மணவாள நாராயணன்

மன திலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே

குடிவாழ்க்கைச் சிறப்பு

மிக்கநெய்வத்குலமு ஞானகுருபீடமும்

விளங்குமா சதியுறையோர்

மேவியகொழும் பூயிகலமுந்தனமு

மேலரசமுடைபநாட்டில்

முக்கனிதருஞ் சாலை நீர்வளங்குடிவள

முயங்குபாசை வளமுறையாய்

மேதந்தைநற்குலமுரு சேழிப்பதாயத்தேர்வீதி

முதலாய் விளங்குமுறிய

தக்கனிதருவி னியொரு டனடுஞ்சாலமாய்ச்

சார்த்தகிற் காரமணியிற்

தனதாணிபந்தறவைமுதலானசெல்வந்
 தழைத்தென் தானமுதவி
 மக்கண்மக்களொடு வாழ்பதேவாழ்வுகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலிறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங்கடராயனே

72

மருத்துவர் செல்லத்தகாவிடங்கள்,
 தீராதரோகமுடை யோரிடமுமுண்மையது
 செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
 சோனவெருவர்மன் டி தமிழ்நிலைகுவிதஞ்
 செய்துகொள் வோர்கலிடமும்
 ஏராதகோபமுறு மூர்க்கமன்னவரிடமு
 மேந்திழையை மனதுபிரியா
 வின்பமாமதிவிரக மணகாமுகரிடமு
 மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
 தாராலோபரிட மும்பத்தியந்தனைத்
 தாழ்வுசெய வோர்கலிடமுஞ்
 சகலசனகண்டக ரெனுந்துஷ்டரிடமுமிரு
 தனமாரியேபொழிபினும்
 வாராதிருப்பதே பண்டிதர்கணீதிகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே

73

நேய்க்கிடக்கொடார் செய்கை
 சனிபு ன்றனிதெண்ணெய் வெந்நீரின்முழ்குவார்
 சாருமிள வெயில்விரும்பார்
 தம்வயதின்மேலான மங்கையைச்சேரார்
 சதாகாலம் வழியினடவார்
 பனியிலுங்காற்றிலும் மெய்வருந்தார்மடைப்
 பளனியிற் சேவசமிரார்

பழங்கறியருந்தா விரண்டட்டக்காரோன்று
 பலகால மும்விட்டிடார்
 கணியொடுகிழங்குகள மிருந்துபுசியார்பசி
 கலத்தன் றி யுணவுசெய்வார்
 காய்ச்சபாலுண்பார்நீரே மேர்கூட்டுவார்தினங்
 காவேரி தனின்மூழ்குவார்
 மனிதரிவாரிவாரசொன்ன பேர்க்குநோய்சேருமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை லர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

74

தந்தைமுதலியோராவார் இவரெனல்.

நீலமுடன்கிருகமுஞ் செல்வமுந் கந்துகட
 னிலுனையென் றில்லாமலே
 நிரைகல்வியுமாய் செய்து நெறியொடுவளாக்கின்ற
 நேசனே யுயர்தந்தையாம்
 தலைம்தியமெனவெ வளர்ந்தபின் செல்வங்கள்
 கண்டுமிக மனமகிழ்த்து
 கருதரியபுத்திரன் பேரலமருமகனையுங்
 கருணைசெய் பவளன்னையாம்
 பலகலையுணர்ந்துமிகு செல்வமுந் தேடிப்
 பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
 பண்பானை தந்தைதாய்க் குகனியேயவாரசொன்ன
 படிசெய்கு வேண்புத்தரனும்
 மலர்பொழிசெழுஞ்சோலை மலைவளருமாயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலாமேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே.

75

நற்புகல்வ னியல்பு.

அரிதானமாதவஞ் செய்கின்றமுனிவோ
 ரடைந்திவ ரந்தனைப்பேர்

லத்தத்தர்தமைக்காத்து மிக்கமேலவர்தமை
 படக்குமுன் சக்கரம்போல்
 பெரியோரிருக்கின்ற சபையினிற்கவிராஜர்
 பேசும்பா சங்கமதுபோல்
 பேருலகமெய்க்கவரு மஹநீ திமுடிவேந்தர்
 பெருகின்ற மாகோத்தியோல்
 ஒருகோடிபட்டத்தி ரங்கனாடனடுவே
 யுதித்தசந் தீரோதயம்போ
 லுபயருலகத்தனும் யகோதன்போலவே
 யொருபுள்ளை போதுமவனா
 மாபெலாநன்மையே படைபுமென்பார்கான்
 மணவாள நாராயணன்
 மனநிலைநயலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வாழ்க்கேவ் கடமாயனை.

76

சகோதர மோருமை,

தினதுபட்டந்தினத் தம்பியர்க்கியெனத்
 தந்துகி முந்தையானுந்
 தமையனார்வருமவையு பர்வீரதமாகவே
 தபசுபுரி யுத்தம்பியுந்
 கனதனப்பாவித்த தாய்களைப்போலவே
 கருணைசெய் திசைமதனியுந்
 காணுமுன் தந்தைபோற் திருவடிசுப்பணியுந்
 கனிட்டனிட மனைபாட்டியுந்
 தினந்தினம்பரிவாகி யம்மைமேயென்துபேர்
 செப்புந் கொழுந்தனாருஞ்
 சேர்த்துவாழ்கின்றபோ கிரேதாயுகந்தனிற்
 மெசர்தா குமாரர்கண்டாய்
 வணசமலர்கமழ்கின்ற வானிருழ்களமுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனநிலைநயலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வாழ்க்கேவ் கடமாயனை.

77

திருவேங்கடசுதகம்.

வேட்டகத்தியல்பு.

தரீனதனைத்தந்த மரமனார்மனைதனிற்
சுருனைமரு மகன்வந்திற்
கண்டவுடனசார வுபசாரமாகவே
கனவிருந்துகள் சபைப்பார்
சேருநான்முன்றுநி னைபட்டசத்திற்
கெலித்தசந தரோதயம்பேரற்
றினந்தினப்பெருமைகுறையுங்காரியங்களுஞ்
செய்யென்ப ரததைமுதலோர்
ஆருயிமணனூர்கண்மைத் துணர்சமசுபரிகாச
மநிகமா மனைவியெனிலோ
வன்புடன்சொன்னபடி கேட்காளிதாநகையர்
லாதிபொருகதையலலேவா
வாருமென்றவரேக வசனமுஞ்சொல்வர்காண்
வணவாள நரையனை
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணமாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

மானங்கெட்டுப் பிழைப்பவரிவரெனல்.

நேசமுறுகுறுமிதன துறவினான்மருகன்மனை
நிலைபென்று வாழ்ந்தபேரும்
நேரிழைனைத்தந்த மரமனார்மனைதன்னி
லீங்கா திருந்தபேரும்
பேசரியகல்விதெரி யாமுடர்பேரிற்றர்
பந்தகவி சொன்னபேரும்
பெருமைபேய்க்கள்ளக் கடன்களேபட்டுப்
பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்
ஏசலருபகையாளர் தங்கணமுனைகட்டி
பேவல்செய் கின்றபேரு
மீனமதுபார்ப்பரோ வயிறுசாணன்றிவர்க்
கெண்சாணு வயிறுகண்டாய்

வரசமலர்மங்கைமுடி கொண்டு வளர்களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

79

கற்புடைய பெண்மரியல்பு

ஒதுஜபபூசைகட் கினியகுற்றேவல்க
ளுகந்துசெய் போதுகுருவா
முறைகொண்டசரசஞ்செய் போதுமன்மதனா
மொழிந்தவ னைத்தெய்வமாம்
நாதனைக்கருகியவ னுண்டருறையமுதாக
நவில்வேக டுபதேசமாம்
நதியாடபலநென்பு தேவதாதரிசன
நயந்தபல விரதமுடன்
பாததரிசனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப்புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடவினாழம்
பாரென் றுகணவிலுறை செய்கினுஞ் செய்கின்ற
பதிவிரத மொக்கமான
மாதர்புகழ்நீதியே னுகிபெற்றதல்லவே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

80

நற்பெண்மரியல்பு.

பஞ்சணையுருகாக நின்றவாவென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து
பாக்கிலைமடித்தருளிந்நுமெத்தையிலவந்து
பரிமாள் மிகத்திரிந்து
கொஞ்சிடலர்ருடியிசை பாடிவினையாடியே
கொக்கோச விதமறிந்து
கூடியத்திருவேரு முறையிபருகினியபுட்
குரலேனை மிகமுழங்க

திருவேங்கடசதகம்.

சு ௯

நெஞ்சமகிழ்வொடுசுரத கரணகரிகரவுபரி
 நேயாகி நேளிர்தன்னால்
 நிறையமிர்தபாகசம் பாகவைபொசமுட
 லீங்காத மோசமுதவும்
 வஞ்சியினலாதுமனம வேறென்றின்மகிழாமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. ஆத்

திப்பெண்டி ரியல்பு.

ஐயருக்கமுதுபடை மென்றுவந்தாய்நீயு
 மாண்பிள்ளையென் றெண்ணிலோ
 வரிசியெங்கேபாணை சட்டியெங்கேயென்ப
 ளவள்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
 பையவேகொண்டு வந் தாலுசமைக்கப்
 படாதுதலை நோருதென்று
 பாயிற்கிடப்பள்ளினை மாயென்றுபேசினால்
 பாருனக் கேற்றபுத்தி
 செய்யவல்லேனென்பள் சற்றடித்தானஞ்சு
 தின்கிறேன் கூகுவெனத்
 தெருவிடுதோறுமுறை யிருபெண்டிருண்டெனிற்
 ரியநமன் வேறுமுண்டோ
 வையகம்புசுழ்சோலை மலையலங்காரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. ஆஉ

பரத்தைபரியல்பு.

கொச்சியுறுமஞ்சள்வங் கானமுறுபச்சையிவை
 கூறுசண் பகமெட்டுடன்
 கூடியநலங்குவஞ் சனமாடிபொற்கண்டை
 கொண்டயெண் டுகிறுடுத்தி
 கச்சிளங்கொங்கைமேற் கந்கபரிமளகளப
 கஸ்தூரி குழு குமென்னக்

ருய திருவேங்கடசதகம்.

கனகநவரத்னமய பூஷணம்பூண்டுகிளி
கையின்மிசை யேந்திநலமாய்
பச்சுசமயிபோலிரதி வேளைக்குமிசுசரச
பரியாச நகைபுரிந்து
பண்பானமேடையுப் பரிகையினிலிருக்கும்
பரத்தையுண் டாவளென்றால்
வசந்தரணுலகத்த ரம்பையிலுமதிசுமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, அந

பிரௌடை வேசையரியல்பு.
ஆசையுடனொருவிரக புருஷன்வந்தான்மி வு
மாசார வுபசாரமா
யாசனங்கனிலெழுந் தருளுமென்றருகிருந்
தழகான வொருகட்டிலே
நேசமொடுகாம்பூல முதலியேயவனுடைய
நெறிகண்டு வரவழைத்து
நீதியாயங்கநாள் வந்தநீர்பின்னெனை
நினைத்திலீ ரென்கோலென்று
பேசரியசங்கீத சரசசல்லாபப்
சங்கமொடு ரதிகேளியில்
பிரியமுடனெயணைந் தின்பமாயுசிதம்
பெறிற்ப்ரௌடை வேசையென்பார்
வாசமிகுபைந் துளப மாலையணிமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

பரத்தையரிழிவு.

விடைமாதர்விடுசவு ளிக்கடைபடுக்கையது
மேவுமனை போதவம்பலம்
மெத்தையதுசந்திற் டாறையவரங்கமோ
மேவியபடித் துறையதாம்

கலைமருவுமவர்து லோடம'மிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சமபழம
கனிவாய்படிக்கமிரு துடைதடண்ணிப்பந்தல்
கட்டுகத விக்கம்பமாம்
முல்மார்புவாடகைக் குகிறையிடையேணியவர்
மோகமெனி லெட்டிக்கவி
மொழிமுயற்கொம்புசே ரிண்புவெந்நீரமை
முறைமைபினை கண்டிருநதும்
மலைபெறுவார்களவர் வார்ததைக்குநேயனை
மணவாள நாராயண்
மனதிலுறையலாமேலு மங்கைமணவாளனை
வரதேவங் கடராயனை.

அதி

சரீரநிலையாமை.

ஆகர்யமீதினி லெறிநகசிலைகாற்றினை
யடைவைக் கிடுதருகதி
யனலிட்டமெழு துவையி லிடையிட்டவெண்
ணையசுறியாற்றிடை யெழுந்தருமிழி
மோகவிகாரமொடு வருகின்றயின்னல்விழி
மூடுதயில் கண்டகனவு
மோதிவருகாற்றினிற் றீவிழுந்திடுபஞ்ச
மூச்சோடு கின்றபதுமை
மீகாமனில்லாத கப்பல்கண்ணிமைபேரல்
விளங்கவரு தேகமிடை
மெய்யென்றுமெய்யெலாம் பெய்யென்றுதிரிகின்ற
விழுவெனை யாளினைவாய்
மாகாளமுகினை ய மெய்யனை தய்யனை
மணவாள நாராயண்
மனதிலுறையலாமேலு மங்கைமணவாளனை
வரதேவங் கடராயனை.

அக

நல்விளைசெய்வார்பேறு.

ஓதமாதாபிகா குருகெய்வவிசுவாச
முடனதிதி பூசைசெய்வோ

ருற்றபாதாரகோ தரமாகுவோகித
 மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
 பூததயவுள்ளோர் சகாயமேபுரிசுவார
 பெய்யிலா வாயமையுடையோ
 பூர்வமாந்தருமபரி பாலனம்பண்ணுவோர்
 பூஞ்சோலை நந்தவனம்
 பாதையிடமண்டபங் கூபந்தடாகரீர்ப்
 பந்தர்முத லாய்ப்புரிசுவோர்
 பண்பாமிவர்க்குமலை போல்வந்தவினையெலாம்
 பணிபோல நீங்கிதலமாய்
 மாதவமுருந்தவுன் பாதமேபெறுவர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங் கடராயனை.

அன

மாதர் அவயவமயக்கு.

சித்ருமிகவேநாறுகின்றகுழன் முகிலென்பர்
 தீர்ளுந்தை மாறாகவாய்
 செம்பவனமென்பாசளி கொண்டுநீர்மாறுத
 சிறநாசி குமிழெதன்பர்
 வக்குமதன்றிவிழு கின்றமுலையானதோற்
 பையையமக மேருலென்பர்
 பாராதநாகத்துவாரமாங் குழிதனைப்
 பகரின்ப வாரியென்பர்
 மிக்குவருத்தமுஞ் சீயுமென்பும்பேர்த்த
 மேனிமலர் மாகையென்பர்
 மீளாதநாகந் தருஞ்சிறியவிற்பமதை
 மேலின்ப விடென்பரிம்
 மைக்கருங்கடலிலெனை விழாமலாளுவாய்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலாரேலு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங் கடராயனை.

அன

நிதியின்பெருமை,

வித்தையேசெய்திடுங் குருபீடமொன்னவரை
 வென்றுவரு கின்றதளவாய்
 பித்திரர்கள் பசைவார மேலவர்கேண்பார
 வித்தைபுரி தானுபதி
 புத்திரலகே மசொல்லு மகிமந்திரியாவரும்
 புகழ்கின்ற வசியகுளிகை
 புன்கழுலைமாதருக் கதிருபவின்பம்
 பொருந்தவரு காமதேனு
 கித்தலும்பெருமையே செயுமரசுதான்மொழிவு .
 நிலைசெயத் தக்ககூர்தரம்
 நேர்த்தியிடி பென்கிற வாதங்கேசகரி
 கினைத்தவெஸ் லாக்கொணர்ந்தேக
 வைத்திடுங்குலதெய்வ நிதியன்றிவேறேறு
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங்கு கடாராயனை, அக
 உயர்ந்தபொருளிருக்குமிடத்து இழித்த
 பொருளிருக்குமெனல்,
 கோகனகமலர்மலர்ந் துறுகின்றவானியிற்
 கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
 கோகிலந்தொனிசெயுந் தேமாவனந்தனிற்
 கூறுவாய்ப் பகழிபுறையும்
 ஏகமெனவுலகம் புரிந்தமன்னவாரசபைரி
 லீனமன் னருமேவுமர
 ரிலகுமாணிக்கங்கள் விற்கின்றகடைவீதி
 யிப்பாலை மணியும்விற்பார்
 பாகணையமதூரச லனிகப்பந்தகவி
 பாடுமன்னவர்கள் சபையில்
 பழங்காடிதனிலும் புனிததயுன்கவிசொர்னும்
 பாவனகு முண்டுகண்டாய்

மாகனகமுறைபுமொரு மணியணியுமார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. கூ

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர்
பெருதோ ரிவரெனல்.

சேரதிருவாத்தனமணி மாலைடைநூலுந்
தலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
சுரைப்பழந்தன் னுடன் சேர்ந்தசெம்பொன்னுந்
தருப்புபேராலவே மிதக்கும்
விதிபெறுகுப்பையி லிருந்தாலுமாணிக்க
பெய்ம்மழஞ் சாதொளியிடும்
மிகவுஞ்செழுந்தேன் சொரிந்தேவளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு
தாதலாற்சேர்ந்திடு மினைக்கோப்பேராலவே
யவனியிலிருப்பவர் சிலபேர்
ரார்சொல்லினுந்தங்கள் சுயம்குணம்விடாமலை
யமைவற்று வாழ்வார்சிலபேர்
மாதாதுகில்கொண்டொரு குறுந்தேறுமாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. கூ

வல்லோர்க்கும் பல்லோரால் தாழ்வு
வருமெனல்,

பராசர்வசாமகு டந்தகர்த்திகுத்தி
பஞ்சமெத்தைக்கு நானும்
பணிராசர்வணிமுடிகள் சிதறடமிடுதோகை
பச்சோந்தி யானடுக்கும்
கராசமார்த்தாண்ட சந்திரணங்களொ
கட்செவி னுன்மறைபடுங்
கண்ணபுரிவிகடத்தட மத்தமாதங்கமொரு
கணல்சிறு கண்டுபயமாம்

சுரரசுகங்காப்ர வாகநிருற்றுமொரு
துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
சொல்லிந்ற்பெரியோர்க ளென்றுலுமற்பாற்
ரோல்விகொடு முறிவர்கண்டார்

வரரசுகசாத மகாராசபுத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. கூஉ

நல்லோர் புகழ்நிலை பேறு.

விசயன்மனுவுடனிட்ச வாகுஞ்சநாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்கனும்
மிகுமம்மரீஷன்மாந் தாதன்முககுத்தன்
விசானே திண்பிந்து

சசியிந்துவொடுதிலீ பன்னரிச்சந்திரன்
சர்வதா மன்பரதனே
சந்தனுள்ளன்சத்ய விரதன்பகீரதன்
சகரஞ்ஞெடு தானசன்னன்

தேசாதன்மருத்துப் புராவன்சென்னியே
திரிசங்கு முடன்யயாதி
சத்யசேனன்விர சேனன்ருதுபனலிந்தர்
சேனன்விது ரன்பாண்டவர்

வசுதேவஞ்சியோர் புகழன்றிவின்றிலை
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறைபலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. கூஉ

தீயோரபழிநிலை பேறு.

சூரஞ்ஞெடுபானுகோபன் திரிபுரத்தினோர்
தூகனே மதுகைடவர்
தூந்துமகிடாசான் சம்பரசலந்தார்
தூஷணன் திரிசிரகார்

௧௬ திருவேங்கடசதகம்.

வீராவணகும்ப சர்னரிந்திரசித்து
 மிகுதனக னிரணியர்ட்சன்
 வெய்யவாதாவினில லவனுடன்ஞர்ப்பநகை
 மேவுமசமுகி தாடகை
 தாருலரிசிகபால தந்தவக்கிரச்சர்
 சந்தனோ டடல்சிகதன்
 சகுனிதுரியோதனன் கஞ்சன்முதலாயினோர்
 தங்களப வீர்த்தியல்லால்
 வாரிகுழ்புலியிலவர் கொடுமைநிலைகின்றதோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங் கடராயனை. ௧௬

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு
 ஒருபொழுதுமலமே யிராமணற்கருமங்க
 னுணர்வுடன் செய்துமனைபா
 ளொடுகாமமின்றியுன் பாதங்கள்பாற்றிவன
 முறைவன்வானப் பிரஸ்தன்
 கருமமுடனுனதுபக வற்கிதைதுதிசெய்து
 காமமுத லாறுமுன்றுங்
 கருநாமலொருபோது சுனவகீர்க்கிடையுண்ட
 கருணையோன் சன்னியாசி
 இருவினையுமவைசெய்த துஞ்செயச்செய்வது
 மின்பமுங் கனதுன்பமு
 மெண்ணிபசாதிமா பும்பலவுமுன்செய்கை
 பென்றெண்ணி யடிகடொழுது
 னருமலையவதுத மெய்ஞ்ஞானியென்பர்கான்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங் கடராயனை. ௧௭

உத்தமர் முதலானோர்கள்.

விசயமுடனன்னமுஞ் சுகமுமேஷமுமென்ன
வித்தையுற தன்னையறிவார்
மிருகாழைகற்பகங் கன்னன்மலர்போன்மரபு
விதமாய் விளங்கவருவார்

பனைநிலைநிலைநிலைநிலைநிலைநிலை
பரிந்தவர்க் கன்புகர்வார்
பனசமுஞ்சுதமும் பாடலுமன்னெவே
பண்பினுட னுதவிசெய்வார்

சினமருவினீரெழுத் தொடுமணலெழுத்துடன்
சிலையெழுத் தெனமாறுவார்
செப்புமிவாதமையாதி யந்தமாப்பார்க்களை
சின்னத்தனி லாய்ந்துபுவிடேல்

மனிதருத்தமர்கண்மத் திமரதர்முவர்கான்
மணவாள நாராயணன்
மனநிலைநிலைநிலைநிலைநிலைநிலை
வாதநிலைநிலைநிலைநிலைநிலைநிலை

தேசங்களின் பெயர்கள்.

அங்கமத்திரமாள வங்காளவங்கேக
யசியம் பாசீன
மாந்திரமராதேய கன்னமிடங்கண்
மவந்திமொடு சேதிதுகுதம்
கன்னத்திகழ்காஸ்யீ மச்சங்கிராடங்
கருகேம குகேசனங்
கலிங்கமொடு வங்காள தேபாளசின்களன்
கனத்ததுரு வங்கேகாளம்

கொங்கணப்பேட்டந்தரி கர்த்தம்புனிந்தங்
குளிந்தங் கிராடமகபிங்
கூர்ச்சராயப்பாம்பி தற்பகாம்போஜுந்
கோசலஞ் சிந்துகோளடம்

௫௮ திருவேங்கடசதகம்.

வங்கமும்பணிகின்ற கருடகிரிவாசனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதேவங் கடராயனே.

௯௭

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை.

ஒட்டமுறுசாதகஞ் சவ்வீரபாஞ்சால

மோங்குநிட தங்கடர

முகந்தாஞ்சோனகஞ் சீனகாந்தாரமோ

லொவுமலை யாளவங்கம்

இட்டமுறுதர்விடஞ் சோளபாண்டியமாத்

யெண்ணெய் தேசமாகி

யிலங்குகாதக்கண்ட மாதிரவகண்டங்க

ணையந்தசம் புத்திவுமே

அட்டதிசைபெற்றதி வேழுபூலோகமிகு

தாதிமே லேழுலோக

மதலமேயாதிகே லேழுலோகங்களிவை

யவையுமீ தோண்டமாம்

பட்டிலாவண்டங்க ஞன்றிருவயிற்றிலுரு

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதேவங் கடராயனே.

௯௮

பதினென்கணங்களிவையெனல்.

தேவருடனகாரகள் சித்தர்கடயித்தியர்

சிறந்திடும் புருடர்கருடர்

செய்யகந்தருவர்கின் னாரிராக்கதபூதர்

திதிவே ளானர்முனிவேரர்

மேவுவிஞ்சையருக ரக்காரியக்கதே

மேலுமா காசவாசர்

மிகுபோகபூமியோர் முதலாயபதினெட்டு

விதமான கணநாதரும்

பூவையர்சஞ்சுங்கண்டு துதிசெயுந்திருமலை
 புசுழ்ந்துகோ ணேரிமுழ்கிப்
 போற்றிபுன்சந்திதி வணங்கியேதுதியாத
 புனசன்ன முஞ்சன்னமோ
 மாவலியணிந்தசெம் மணிமகுடபாதனை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதேவங் கடராயனே. கூக

பரமபரகவத ராவாரிவரெனல்.

சுகனொடுநிபரசன் பரசுகனொடுசெவுனகன்
 றய்யநா ரகன்வசிட்டன்
 துங்கவான்மீறிமா வலிருக்குமாங்கதன்
 சுகரீவன் மாருதி
 தருமிட்சவாகுவிடுமனுடன் பிரகலா
 தனன்ருசே லன்விஜயனே
 தருமனொடுமுகுருந்த னக்குருண்மணி
 ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
 அகலிதிரிசடைமாது பாஞ்சாலிசபரிமூ
 னழைத்திடக் கஜராஜனே
 யாதிராமாதுஜன் திருவாங்கத்தமுத
 ராழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
 மகிமைபெறுமுன்றொண்டர்பாதமேதுணை கொள்ளு
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதேவங் கடராயனே.

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு

உனதுபாதம்போற்று மடியார்கள்கிந்தையி
 லுவந்துநீ யென்றுமுதவா
 லுன்னுடையதிருமாக ரெண்மருஞ்சேர்வரல
 ருற்றதா னிதிகள்சேரும்
 கனரிதிகள்சேர்க்கிடத் தனதன்வருவானுடன்
 கருணைபுரி நேயன்வருவான்

திருவேங்கடசதகம்.

காதலனடுத்ததா லுமைவருவளன்னையாற்
 கந்தன்வரு வன்மருகனால்
 தனதுமாமன்வருவ னாசன்வரலாலமார்
 சகலநங் கண்டிவருவார்
 தருமஞ்செழிக்குமருள் சேருமதவன்றியே
 தவமொன்று செயல்வேண்டுமே
 வனசரோருகமலர் மடந்தைவளர்குளமுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வாதவேங் கடாராயனே. நாக

அவைபடக்கமும் பிரார்த்தனையும்

ஒருமலையெடுத்துமலத சாந்தவாமனதேவ
 ருபயபத சேவைதனையே
 புளங்கொண்டுவெண்மணியில் வாழுமுத்தாரையு
 னுடவுநா ரணபாரதி
 பொருமலையெருங்கன்கை யுங்காளியாறும்
 பொருந்துகடல்போற் புலவர்கள்
 புகழ்சபையிலெனதுவேங் கடசதகநீதிநெறு
 புகல்வரு நூறுகளியும்
 பகலினுடனவைவருங் கேட்டியன்றமிழின்மேற்
 பகடும்மைத் தாளவருவாய்
 பாலகன்புன்சொலைக் கேட்டுமேமகிழும்வள்
 பார்மீதி லன்னையலவே
 வருபவர்களிக்கநல் வாழுதவுநீரயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதினுறையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வாதவேங் கடாராயனே. நாட

திருவேங்கடசதகம்.

முற்றிற்று.

சுடவுள் துணை.

மலையாள மாந்திரீக அரிச்சுவடி.

வினம்பரம்

இதனால் சுகல மானவர் களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்; இதுகாலபரியந்தம், அகப்படாமல் யிருந்த மலையாள மாந்திரீகத்தை அநேகர் வேண்டு கோளின் பேரில் மலையாள சுவாமி மாணாக்கரிலொருவராகிய ம-மா-மா-ஸ்ரீ. வேலாயுத சுவாமிகளால், எழுதி முடிவு பெற்ற பெந்திரகதனும் அதற்குரிய பீஜாஸ்தராலமந்திரங்களும் புதிதாய் அச்சிட்டு யிருக்கிறது இன்ன மனேகபுஸ்சகங்களு யிருக்கிறது வேண்டியவர்கள் நேரிடமாவது வி. பி. மூலியமாவது பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மலையாள மாந்திரீக அரிச்சுவடி	0—4—0
சுத்தமனோதேவி நாடகம்	0—4—0
ஞானக்கோர்வை-3-பாகம் சேர்ந்தது	1—0—0
நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்	2—0—0
நெட வடசலை	2—0—0
ஜாதகசித்தியெண்ணுர் அனுபோக	} 0—12—0
ஜோதிட ப்ரமமரகசியம்	

இப்படிக்கி.

ம-மாதவ கிருஷ்ண முதலியார்.

நெ-11-தாண்டவராயப்பிள்ளைத் தெருவு.

சௌகார்பேட் போஸ்ட்.

சென்னை.

மகாமகாபாதயாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

சென்னை 20.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்,

மணவாள நாராயண சதகம் என னும்

திருவேங்கடசதகம்

காப்பு,

செந்திருவாழ் மார்பன் திருவேங்கட சதகம்
பைந்தமிழா னீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தாமரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு,

—(*)—

தனியன்

ஒங்குதண் டலைகுழ மேகமனை தேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கைபூப
னுதவுமண வாள நாராயணன் களமுரி
னிலகரீ திக்கேட்கமுன்
தேங்குரீர் வயல்குழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன் முததாரையனார்
செழுந்தவ முதித்தநா ராயணபாமதித்
திருவேங்க டச்சதகமே
பாங்குபெறு முலகுளோர்க் திருகண்மணி யாகவிறுட்
பானுவிரு வழிவிழியதாம்
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பாவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்
சங்கிக் பாத்நீயை தாமிதை படிப்பவர்க
ரீயல்வேங்க டேசுரன்ற
னீசையருளை யுற்றுநல் மேபெருகி வடிமுடிவ
ரெழுபொன்மலை பேரல்வாழ்வரே.

—(*)—

திருவேங்கட சதகம்.

நூ ல்.

கடவுள்வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுனை யுந்திதனி லீன்றதும்
 புந்தவே தாசமமெல்லாப்
 புருஷோத்த மன்றையவ மென்பதும் பூசுமார்கள்
 புரியுபந் திசருமமுத்
 தேமேவு மலாமங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
 செகந்தனைக காத்தருள்வதும்
 தேவர்முதன் மிர்கசெந்து பட்சிசிலை மாமுஞ்
 செழிக்கப் பதந்தருவதும்
 பாமேவு பொருளலங்காரஞ் சிறப்பதும்
 பலவிதமு நீயென்றதாற்
 பரதெய்வமுண்டென் றிருப்பார்களைநூல்
 படித்தவித மோதெரிகிலேன்
 மாமேவு பைந்துளப மாலைணி மார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (க)

அந்தணர்சிறப்பு.

சீலமிது மாசம புராணமனு நீதியுந்
 தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவார்
 செய்கின்ற யாகாதி மந்தா கருமங்களாற்
 நேவர்க்குமுதவி செய்வார்
 காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்கையிற்
 கணிபோல வேகாட்டுவார்
 காயதரி மகிமையாற் சகலநீ வினைகளுங்
 கனலிட்ட பஞ்சசெய்வார்
 ஞாலமிசை திங்கண்மும் மாரியங் கொற்றவர்
 நடாத்துசெங்கோல் வளமையு
 நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதரும மும்வேத
 நாயகர்மகத்துவங்காண்

வாலகரு டன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உ)

அரசர் சிறப்பு.

சீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ ரன்புத்தி
தேசத்தியற்கைநான்குந்
தேர்ந்துசெவி விழிமனது மூன்றினும் பொறுமை
சேர்ந்துசெங் கோச்செலுத்திக்
தாருலவு கமலமுங் குமுதமுங் காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடு முதலையொரு தானபல முங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவு கெடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன் மங்களோடு கீர்த்திப் பரதாபம்
படைத்ததிற லோனரசனும்
வாருலவு தனமங்கை மனமகிழ் நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (ங)

வணிகர் சிறப்பு,

திடமுடன் நன்பன தறிந்துவா ணிபமதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய் யார்யாவர் வருகிலங் கண்டபடி.
தேர்ந்து நிறை போலுரைப்பார்
அடகுதந் தாலுமரி யாதையில் லாருக்
கரைக்காசு கடனுமுதவா
ராமனு நீதியுடையோகளுரை வாய்பையா
லளவிலாடு பொருள்கொடுப்பார்

கடுகுதனி லெட்டிலொரு கூறுவா வெண்ணுங்
 கணக்குமுறை தன்னில்வழுவார்
 காரிய விசேஷமதி லொருகோடி யுதவுவார்
 சுருணைவர்க் தகர்பெருமைகாண்
 வடமலை தினம்பரவு தென்மலைக் கதிபனே
 மணவாளநாராயணன்
 மனதி லுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (௪)

வேளாளர்கிறப்பு.

ஆத்தணாகள் சருமமுஞ் சரரசர் புசபவழ
 மவனிவர்த் தகலாபமு
 மனைவாக்கு மேன்மையுந் தருமமுந் தானமு
 மன்புமங் கையரின்பமும்
 புத்திதெளி சீயமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
 புராணமொடு சகலகலையும்
 பொய்யாத வண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
 புகழ்கின்ற தேவர்கிலையும்
 வீரதைபுரி மாணமுங் குலமரபு நீதியும்
 விதாண முதற்சகலமும்
 வேளாளர் குவளைபுனை காராளர் தங்களுடை
 மேழியின் பெருமையன்றோ
 மந்தர மெனுமபுய சவுந்தர முகுந்தனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதி லுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (௫)

புருஷராய்ப்பிறந்தேர் பெறுபயன்,

புருஷராய்ச் சரமதெடுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
 போதத்தை யறிவதொன்று
 பூர்வொடு மிக்கதன வானை தொன்றலது
 பூவலஞ் செய்வதொன்று

தருமவானென்று மிகு கீர்த்திமா னென்றுநற்
 சற்குண விவேகியொன்று
 சகலரும புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றுண
 சங்கராம வீரனென்று
 சருணேசே ரிந்தவகை பிள்ளாத மனிதரைக்
 காசினியி லேன்படைத்தாய்
 கருதுதா யுதாரமும் பார்க்கின்ற பேர்ச்சுநிரு
 கண்களுஞ் செய்தவினையே
 கருவுலா வியதாளப மாலையணி மார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (௬)

நகரச்சிறப்பு.

பரகதே தப்பல வேசியர்ச ளாடலும்
 பாடலும் பெறுகோயிலும்
 பல்வாவி மண்டபங் கோட்டைய ரணங்களோடு
 பலர்மேவு கடைவீதியும்
 இரதகச தூசும்ப தாதிசது ரங்கபல
 மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
 மெண்ணமிகு மந்திரிப்ர தானிதா னுபதிய
 ரியலுத்தி யோகசயனமும்
 வீரதமறை யோராதி நாற்குலமுமொன்றென்று
 மிக்கசோடசதானமு
 மேலாய்ச் சமீபேத்த நதியுமாய் மதுரீதி
 வேந்தனும் பெறுபட்டணம்
 வரதநுரை சீங்க பட்டண மெனச்சொல்வர்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (௭)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளசியல்பு.

காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வேன்மந்திரி
கரவுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சீரிய தளங்கொளடு ராச்சியஞ் சகலமூந்
திட்டுமிடுவோன் ப்ரதானி
செய்ய வரசுகதாட்டி யவதான வக்ஷணை
சிறக்குமவ னேராயசன்
சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றெடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணைகனஞ்
சொல்வண்மை சபைவண்மை பரராசர் வண்மை
சுமுகனே தானுபதி [தெரி
மாரியது காததருளு மணிமேக வண்ணனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே. (அ)

இதனு ழிஃதுளசாமெனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலெவ ருக்குமே
யதிகவல் லமைசுளுண்டா
மாடை யாபரணங்கள் சேரிலெவ ருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்
கிதிமேவு செல்வமது சேரிலெவ ருக்குமே
கிறைகின்ற மேன்மையுண்டாம்
நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலெவ ருக்குமே
கிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
துதிமேவு பத்தியது சேரிலெவ ருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகமிக்க பருவமது சேரிலெவ ருக்குமே
துய்யமண வரசையுண்டாம்

மதீரோ ரீஸங்குமுத மலரா திருக்குமோ

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடையனே.

(கூ)

அரசரிடத்துப் பெதத்தகும் வரிசைகள்,

சுற்றமொடு தானும் பின்பேரு மின்பமாய்ச்

சுகமுற்றிற் புரவியமையுந்

துய்யதரு மங்கனொடு கீர்த்திப் தாபந்

துலங்கினுற் சிவிகையமையும்

கொற்றவர்கண் மெச்சவே பரராசர் கெடிவெற்றி

கொண்டுவரி லாணையமையுந்

குறையொன் றிலாமனிறை புதம்பெற்றவீரர்முன்

கூறுங்கை வாளமமையும்

உற்றதகை யிவையெலாம் வேந்தர்சன் மானமுட

னாதவாம லேயெற்றிடி.

லுறைகொண்ட நாடகந்தன்னில்வரு கோலமுட

னார்வலஞ் செய்கோலமும்

மற்றவர்கள் சரியென்று சொலவர்காண்

மணவாளநாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடையனே.

(கூ)

பிதூர்வாக்கிய பரிபாலனமுதலியவற்றால் வருநன்மை,

தந்தைதாய் வாக்ய பரிபாலனம் புரிவதூந்

தான்சொன்ன படிசெய்வதூந்

தவறாத விதமும் பொய்யாத வசனமும்

தானமுங் கனபொறுமையும்

சுந்தைபுகழ் மரபினோர் செய்தொழின் முடிப்தூர்ப

தேவதா விசுவாசமுஞ்

செய்தபேர் பாசராமன் கவச குண்டலன்

செயராம னொடுவீடுடன்

ய

திருவேங்கட சதகம்.

அந்தமிகு சொல்லரிச் சந்தின் மாபலி

யடறநும னெடுபகிரத

னருன்பிரக லாதனிவர் பேர்ப்பெருங்கீர்த்தியொடு

மவனிமிசை நீடுவாழ்வார

வந்தமலர் பேரற்றவளர் சேஷகிரிவாசனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே, (யக)

சூதுமுதலியவற்றால் வருந்தீமை;

சூதுபெறு வித்தையும் பாதாரமோகமுஞ்

சோதான் றீனையிகழ்வதுந்

துலங்காத புத்தியு மடங்காத வார்த்தையுஞ்

சொல்லிச்செ யாதநிறமும்

தீதுபெறு வஞ்சமும் மதஞ்சளும் பிறருடைய

திரவியத் தனிலாசையுந்

சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்

சீர்நளன் சேகன்றான்

மீதுபொரு வாலிசக ரன்குமரன் சிசபாலன்

வென்றியுத் தான்வில்வலன்

விந்தைபெரு துரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற

விதமுற் றிருப்பர்கண்டாய்

வாதுபெறு தரனவரை மேரதுமொரு திகிரியாய்

மணவாளநாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே

வரதவேங் கடராயனே, (யஉ)

சாதிமுதலானவைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

தடவரை யதன்மீது விசையினுஞ் சோளமது

சன்னசம் பாவாகுமோ

சந்தத மும்வாடா திருந்தாலு மெட்டிமலர்

சாதிமல லிகைபாகுமோ

கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
 காவிரியினா ற்றாகுமோ
 காகங்கள் கோடிதொனி செய்தாலு மொருசிறு
 கருங்குயிற் றெனியாகுமோ
 படர்கின்ற பேய்ச்சுறை சொரிந்தபழ மூந்திரிப்
 பழமதற் கிணையர்குமோ
 பகர்கின்ற சாதி ந் கனவயது மேன்மையும்
 பலகூட்டமுந் தேகமார்
 வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (கக.)

செல்வத்தால வருமுயர்வு.

செல்வமது சேரிலோ வெங்குபேர் வேங்கனாந்
 திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
 செயல்கொண்ட வேங்கடா சன்னுமா மையார்
 திரளாய வவர்களாகும்
 நல்வரிசை கொடுத்தான டத்திடுங் காரிய
 நயத்தது தாகுமட்பா
 னல்லோலை கிள்ளாக்கொ டெரபபமேவொருவசன
 நனிலுமுன் கப்பமிடுவார்
 சொல்வண்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
 சுவாமியார் தேவரீரார்
 ததிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
 றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்
 வல்விதம் பெறுபரம லோபியர்கண் மிண்டனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (கச.)

வறுமையால் வருமிழிவு,

ததிக்கின்ற மனைவியையுந் குறைசொல்வடந்தைய
சோகமுற வசைகூறுவார்
துன்பமொடு மனமெலியும் மேனிலெற்றுருவமான்
தொலையாத கலலைவளரும்

உதிகுகின்ற புத்தியு மழுங்கிடுங் சவ்விபோ

முதரத்தி லதிகபசியா

முறவின்றுறை யாருமொரு வார்த்தைசொல்லார்

அத்தரமு மொருவர்கேளார். [சொன்ன

விதிக்கின்ற விலகத்தி லெல்லாரு மிகமுவார்

மிடிவந்து சேர்த்துத் தென்றான்

மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது

வித்தையே தேவாநிவாகாண்

மதிக்கின்ற வுன்பதம போற்றினைவ சேருமோ

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்பே லு மங்கைமண வாளனை

வரதவேங் கடராயனை.

(௨௫)

உடனே கண்டிக்கப்படுபவாகள்,

முடிக்கொண்ட கொலையாளர் களவினோர் சாதிநெறி

முறைமை வருகின்றதீயோர்

முர்க்கமுறு பகையாளர் வெருணவிரோதியர்காண்

மொழிமாறு சோனாரைப்போர்

மிடிகொண்ட பேரைக் கெடுத்தனோர் சற்புடைப்

மெல்லியரை மேவுமடலோர்

விசிவாச காதமிகு செய்துவோர் துஷ்டமா

மிருகங்கண் மிக்கபிணிகள்

கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்யகன லென்னவே

கருதுபதின் மூன்றுவகையுந்

கண்டவுட னேயின்னை யெண்ணாது கண்டித்தல்

சுருணைமனுதி கண்டாய்

வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையகுண சீலனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௧௧)

பொறுத்துக் கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுசிறு பந்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
காரியக் குறைசெய்குவோர்
காண விடத்திற்பழித்துளோர் வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்
சண்டைகொடு தந்ததாய் சுற்றமுட னனுதினக்
தவிராத கலகநிலுவோர்
தம்முடைய வலுமையா வெளியோர் வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்
அண்டி வரு அஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
ராசுமிய ரெண்மந்தமைபு
மாறுபோன் மூன்றுபிழை கண்டபின் கண்டிப்ப
தாசர்மனு நீதிகண்டாய்
வண்டுலவு கின்றமலர் தண்டுளப மார்டனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௧௨)

என்று கண்டிக்கப் பட்டவர்கள்.

தூதாகி வந்தபேர் மிக்கதா னுதிபதியர்
துதிபெற்ற தந்தைதாயார்
சொல்லுமா சாரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
சுகந்தந்த போகமுடவார்
வேதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
வித்தைபா லுயர்கின்ற கவிராஜர் சுத்தரண்
வீரர்மா பினிலுயர்ந்தோர்

சிதான வெம்பிணி யடைந்துளோர் வ ஹையேயர்
 சி ஹவமொடு தனைநயிடுநர்
 செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதியாத குற்றங்கள்
 செயினும் பொறுப்பதல்லால்
 வாதாடி பெதூர்செய்கை மன்னர்நெறி யன்றுகாண
 மணவாள நாராயணனை
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (கஅ)

இவர் இதனால் லெலவரெனல்,

வேந்தருட னேவேந்தர் வாதுவரி லோகெடிகொள
 வெற்றிகொண் டேசெயிப்பா
 வீரருடனேவீர் வாதுவரி லாயுத
 விகத்தினுலே செயிப்பா
 போந்திடு நியோகியர்கள் வார்த்தை யுசித்தாற்
 பொருந்தவே வாதுவெல்வார்
 பலலாக்கு வாதுவரின மரபெளம் வசைசொலிப்
 பொதுவிகக் காறசெயிப்பார்
 சாதமணி வேசிபாகள் வாதுவந் தாற்பரத
 சங்கீத மொடுசெயிப்பார்
 சரசகவி ராசர்ரீர சங்கத்தினுல் வாது
 தன்னைச் செயிப்பர்கண்டாய்
 ராந்தகிரை நிகர்மேனி ராதையது மோகனே
 மணவாள நாராயணனை
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (கஆ)

இக்குற்றத்தாலிது பயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்டமானமது பங்கமா னாற்றிரு
 செழித்தென்ன மாறிலென்ன
 செய்யுருண விற்பரச மில்லாத மங்கையைச்
 ிதென்ன நீங்கிலென்ன

இயல்கொண்ட தீர்த்திமரி யாசையில் லார்களை
 யிகழ்த்தென்ன புகழ்த்துமென்ன
 விடநூற்ற போதுதனி செய்யாத பேர்நட்
 பிருத்தென்ன மோயுமென்ன
 கயல்கொண்ட விழியினுள பேரிளம் பெண்கொங்கை
 காட்டிலென் மூடிவென்ன
 கருணைகொண்ட டொருவருந் குறையாத பேர்வித்
 துற்றென்ன மறக்கிலென்ன [தை
 வயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்ட களமூரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
 வரதவேங் கடராயனை, (உரு)

இவையெல்லாமளவுபடினு மாயையளவுபடாதெனல்
 பொங்குநதி மணலுமா காணத்தி னெல்லையும்
 பொழியுமழை யின்றிவலையும்
 புடவிமிசை வருசனமு மட்டமிசை வளர்மரமும்
 பொருப்பின்மிசை யுற்றசிலையும்
 திங்களுட னுற்றதா ரகைகணமு மூன்பாத
 சேவைசெய் வேர்ப்பெருமையுந்
 தெரிவையர்கண் வனமுமுனை நினையாத பலமுடர்
 சென்மமுங் கடலாழமும்
 அங்கசன் கருணைபுரி மோகமுங் கவிராஜ
 ருள்பெற்ற புத்திலைமு
 மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாயைதனை
 யளவிடக்கூடா துகாண
 மங்கைமிது லாபுரி மடங்கைமகிழ்நேயனை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங் கடராயனை, (உக)

இன்னுக்கு இதுவில்லையெனல்.

காதன்மிது காமுகர் தமக்குமுறை யில்லைவஞ்
சகர்க்கு மரியாதையில்லை
கட்டுண்ட கள்வருக் குறவின்முறை யாரில்லை
கசடர்க்கு ஞானமில்லை
வேதமறி பூசுநர் தமக்கருள்செ யாரில்லை
விரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
வீரர்க்கு மனபயமில்லை
போதமிது யோகிக்கு வினைசெய்கு ஞாரில்லை
பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை
புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வனாப்
போற்றிவா வொருவரில்லை
மாதரெழில் கண்மீமன மகிழாதபேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேக கடாராயனே. (உஉ)

இத இவ்வாறாயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினது சொல்வதே ராயரொப் பந்தனக்
கிசையுமவளே ரபபையா
மிடர்வேளை புதவுடவ னைகண்ணன் வழிநடைக்
நேகற்றதே புற்றவசுவம்
பழகிமன மறிபுமவ னேயுகி டந்திரந்
பயநீக்கி னோன்றந்தையாம்
பசிபிற கிடைத்ததே யமுதமாந் தயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம்
நிழறந்து காத்ததே கற்பகந்தாசத்தி
னீர்தருத தேசங்கையாம்
கிதைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சீவி தன்மட்டு
நீச்சநீ தேகடலதாம்

மழைமுதி வெழுந்தனைய மெய்யனே தய்யனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்பேலு மங்கைமண வாளனே

வரதவேங் கடராயனே. (௨௩)

இவர்க்கு இது தெய்வமெனல்.

திதுபுரி லோபியர் தமர்குப் பணங்களை

தெய்வமாந் காழுகர்க்குத்

தெரிவையர்க் தெய்வமாந் துஷ்டருக்கென்னிலோ

தீமையே தெய்வமாகும்

கீதியுடை யோர்க்குப் பயந்தீர்த்தி ரகஷித்த

நேயரே தெய்வமாகு

நீங்காத் தரித்திரர் தமர்குங் கொடுத்தபேர்

ரித்தமுந் துதிதெய்வமாம்

சாதிபனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வ மம்புனி

தனக்நரசனே தெய்வமாந்

சகலாக்கு மாசாரியென் றெய்வ நாரியர்

தமக்குநாதன் றெய்வமாம்

மாதவம் புரிஞானி யர்க்குநீ தெய்வமா

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்பேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே. (௨௪)

இது உண்டாயினும் இது விஸ்வவிடிந்

பயனில்லையெனல்.

எத்தனைபொருட்கவை யிருக்கினும் பத்திரச

மில்லாத கனிகளென்ன

வெண்கோடி சம்பளந் தருகினுஞ் சன்மான

மில்லாத சேவகமென்ன

சித்ராதி லீலைபல செய்யினு மிதமுண்டு

சேராத சுகமதென்ன

செம்பொன்மிசு செவ்வமுண்டா யினும் பயிர்கொ

செயலிலா வளமைபென்ன [ண்ட

கஅ திருவேங்கட சதகம்.

வித்தைபுளவெல்லாம படிக்கினுங் குணனினய
மேவாத பெநுமையென்ன
மெய்த்துளசி யில்லாத நந்தவனமென்னவே
விளங்குமென்பார்கள் கண்டாய்
மத்தகச ராசன்மகிழ் விசய நரசிங்கமே

மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யவர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (உரு)

இததிச்சிறப்பட்டையினும் பயனில்லையெனல்.
காட்டிலின் டஞ்செடி தழைத்தென்ன காஞ்சிரங்
கணியது சிவக்கிலென்ன
கரைநாண லெல்லா மலர்த்தென்ன காகங்
கழுத்திடை வெளுக்கிலென்ன
ஆட்டின் னழுத்திலதர் நீண்டென்ன நீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேழிகையி
லாயுத மிருந்துமென்ன
நீட்டமொடு கரடிக்கு மயிர்வளர்ந்தாலென்ன
நீதியறி யாதமுட
நிறைசொல்வராயென்ன ஞானமில்லாக் கல்வி
நெறிபோலிருக்குமென்பார்
வாட்டடங் கண்ணிபுனைகண்ணிமகிழ் கண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யவர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (உசு)

கனியுகதோஷம்.

அப்புவிவின மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவெமாரு வேஷமென்பா
ராகம புராணமது நூல்நிருமபார்க்கன்பரி
யாசகதையே மெச்சுவார்

கம்பமிசை யொருகோடி கரணமிட்டாலும்து
 கண்கட்டு லித்தையென்பார்
 கற்பனையலங்கார மாக்கவிகள் பாடினுங்
 கற்றவர்க் கெளியவென்பார்
 நம்பிவிசு வாசமொடு துதிசெய்யி னுங்கள்
 ஞானமென் பார்களைவைபோ
 னயந்த கலிபுக மகிமை நின்னையுஞ் சிலபேர்
 நவின் றுகுறை சொலவர்கண்டாய்
 வம்பவிழ் மலர்ச்சோமலை மலையலங் காரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங்கட ராயனே. (உஎ)

அரசரது நனறியறியாமை.

அரசரைக் கண்டுபின் காரியக் காரருக்
 கதிகபரி தானமுதலி
 யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்தினு
 ம்துக்கொட்டிரட்டியிருந்தும்
 கருதுவிலு வைப்பணந் தவனைப் பணங்கன்முண்
 கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
 கணக்கர்செல வெழுதார்க ணுட்டார்க ளேறுவர்
 கடன்காரர் தாமறிப்பார்
 விருதுசீட் டுக்காரர் வைவார்களை கொல்லரோ
 வெயிலிடை நிறுத்தி வைப்பார்
 விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபர்சென்ன
 மெய்ப்பாய் நடந்துகொள்ளினும்
 வரிசைபெறு துரைகளவ ரருமைசற் றறிவரோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (உஅ)

கவிவாணரருமை யறிவிலலாமை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங்

கனவரிசை யொருமச்சடங்

கலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பின்னைக்

கவிக்கென்னி லொருசோமனும்

நற்பொரு ளுலாவென்னி லுறுமாலே மடலுக்கு

நாணயம தாயொருபணம்

நலவண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலையெணி

னன்மை தரு தாம்பூலமாம்

அற்புதம் பெறுகவிக ளென்னிற் பளரபளர

வதிவெகு மானமாசு

மப்படியு மாயிரத் தொருவரென் றுலெங்க

ளருமை யவாறிவர்கண்டாய்

மற்பொருத மல்லொரு முற்பொருத வீரனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே

வரதவேங் சடராயனே.

(உசு)

இதனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத லலலாற்

கிரிக்குறவர் தாமறிவரோ

கீர்த்திப்ர தாபமறு விதரணிக லல்லாது

கேட்டலோ பியறிவரோ

சேர்த்தமதுவிக்யான நீதிமன் னவரலாற்

சிலைவேடர் தாமறிவரோ

செய்ய பகவற்கீதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது

சென்மரீ சர்களுறிவரோ

கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்

குரங்குண டாஸறியுமோ

கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக லல்லாது

கூறுபேடி களறிவரோ

வார்த்தையுசி தத்தைமந் தரிசளன்றி யறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௩௩)

பயனில்சொல்லி னிழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்ந்தபேயுத்தத்தை
யன்ணையர் வருத்தமுறவே
யயலார் தமக்குதவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங்கேட்டபேயும்
ககமென்று பொதுமாத ரைக்கடி மனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணர்துணை களமற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதிலை யென்றபேயும்
செகமன்ன ராமென்ற தலையென்ற பேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளா சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்குறிகரோ
பகமென்று கோசிக னழைக்கமகிழ்தூயனே
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௪)

எல்லைக்கடத்தலின் வருமிழிவு,

அரசர்மே லாணைதனை யெண்ணுந் சூழ்சருந்
மாதாய மிஞ்சுசெல்வு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மவைக்கடங் றாதநாவும்
சரசவகை மிஞ்சவே வந்தமரி காசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளந்
திரியய் தனைமிஞ்சு கவலையுஞ் சாஷியோர்
தமைமிஞ்சு முறைழைக்கும்

வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அன்பு நூல், சென்னை-20.

உஉ திருவேங்கட சதகம்.

கரசரண வவயவந் தனைமிஞ்சு தேகமுங்
கவியின்மிஞ் சயவெழுத்துங்
கருதுமுறை கேளாத மனையாட்டி புணர்நாய
கன்புகழையொக்குமென்பார்
வரசரச கவிராஜர் புதுவேத குலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கட ராயனே. (௩௨)

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்,
அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுமையிலே
யானகவி ராஜருக் கமுதமணி நர்விலே
யாவினுக்கமுதமுலையில்
பண்டிதர்க் கமுது கையிலே விதானிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
பாகவத நங்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திந் தேகமெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதக் குணத்திலே
புணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டலமளந்தவுன் பாதத்தி லென்பர்காண்
மணவா ளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கட ராயனே. (௩௩)

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தெனல்,
திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமயிது
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே மதமுடன்
திரிவேர்க்கு விடரிதியிலே

கருதரிய கோளர்க்கு விடமுதமி
 காமுகர் விடங்கண்ணிலே
 கட்செவி விடங்கள் பல லடியிலே தேட்கெனிற்
 கனவிடங் கடைவாலிலே
 ஆரியதுஷ்ட டாக்கென்னி லெட்டிமர மென்னவே
 யங்கமெல் லாம்விடமதா
 மடுத்திக் கெடுத்திடும் பகைவர்வுட மனதிலே
 யம்பொன்விலை மாதருக்கு
 மருவாவிட மக்குளிற் றெரியவச மன்றுகாண்
 மணவாளநாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமண வாள்ளே
 வரதவேங் கடராயனே, (௩௪)
 இவர்க்குப்புண்ணியமிதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவைக ண்டிபணி கின்றதே
 புடல்செய்த புண்ணியமதா
 முறைகொண்ட கீதையின் சாரங்கள் கேட்பதே
 புற்றசெவி யின்புண்ணியம்
 தன்னுடைய புத்திர ரளைந்தசோறுண்பதே
 சாற்றுநாவின் புண்ணியம்
 தத்துவ முணர்ந்தபெரி யேர்த்தமைக் காண் பதே
 சார்ந்தவிழி யின்புண்ணியம்
 பன்னுமிர மலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
 பாணியது செய்புண்ணியம்
 பதிவிரத மங்கைகுண மிக்க புருடனும்
 பலிப்பதே வெகுபுண்ணியம்
 மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியம் தென்பாகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (௩௫)

இவர்க்குப் பாவமிது வெனல்,

திருந்துகற் பனையிலாப் புன்கவிகள்கேட்பதே

செவிசெய்த பாவமாகுஞ்

செய்நுமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்

திரிதல்கால்செய்தவபாவம்

பரிந்தவுபசாரமா தரவிவாற் மனையுணவு

பருகனு னின்பாவமாம்

பாவனை லயஞ்சுநதி நயமிலாப் பரதமது

பார்த்தல்விழி ரெய்தபாவம்

தருந்தமிழை யறியாத பேர்களிட மேற்கின்ற

தனகமை கைசெய்தபாவந்

தன்பெயர் விளங்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே

தாய்வயிறு செய்தபாவம்

வருந்துபர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்

மணவாளநரசாயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை

வாதவேங் கடராயனை

(நடமா)

இவர்க்கிவை யுளவேனு மினையேவண்டுமெனல்,

அதவிடெனென்னினுந் தந்திரவு பாயமுட

னடையலரை வெலலல்லேவண்டு

மாயிடம் வித்தைசுற் றுலுமுல்கத்தளி

லடக்கம் திருத்தல்வேண்டும்

நதிகோடி நீத்திவந் தாலுமோ டந்தனை

நயந்துகரை சேரல்வேண்டும்

ஞானதத் துவமுணர்ந் தாலுமு லகத்தினி

னடக்கைதனை யறிதல்வேண்டும்

துதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு

தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டும்

துய்யவல்லமைபுடைய னென்னுமொருசார்பினுந்

துரைகளைக் காணல்வேண்டும்

மதியூகி யென்னினும் பெரியர்சொற் கொளல்வேண்டு

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே, (௩௭)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்,

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான

பெரியோரை முனிதலவேண்டாம்

பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான

போகொண்டு திரிதல்வேண்டாம்

உற்றவர்கள் பேரலவுட் பகையான வஞ்சகரை

யொருநாளு நம்பவேண்டா

மொருவருக் கிச்சையாயப் பொய்சொல்லிப்பின்ச

பைந் லுமைபோ விற்றல்வேண்டாம்

சற்றுமே பொறுமையில்லாதவர்கள் சண்டையிற்

றுன்போய் விளக்கல்வேண்டாந்

தெரியந் தனில்விக்ர மாதீத்த னென்னிலுந்

தன்னையே புகழவேண்டாம்

மற்றொன்று மெண்ணுது செய்வவேண் டாமென்பர்

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங்கடராயனே, (௩௮)

இவர்க்கிவை பாவமெனல்,

அரசர்வெகு மாணஞ்செய் போதுதடை வருகிலோ

வன்றுவிதி பாவமாகு

மாணபெரி யோர்பழக மயாய்வந்த நேயமதை

யகல்வதே தத்தயோகம்

தருகின்ற காரியங் கைகூடி யேயின்பு

தயறில்லை திருநயர்குஞ்

சற்குண மடைந்துளோ ருத்தமரை முனிவதே

சந்திராஷ்ட டமநாகுமாம்

கருதிய விருந்தினுட னுண்ணுத் தனியுணவு
 காணுமது வேதூர்த்தினங்
 கலகமே செய்கின்ற வீணைக்காண்பதே
 கனவர்த்ய வேலோகண்டாய்
 மரிசிதத நெனவந்த காசிபகுலேரத்துங்க
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங்க டடராயனே. (௩௬)

இவர் இத்தீக கோள்வவரெனல.

அரைமக்க னைக்கண்டு தங்கள் கா ரியமெலாஞ்
 சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
 சொல்லெலாம் பொய்யெனவு மிவர்காட்சி மெய்
 யெனவுந் தோனறுவேர னவலமாகும்
 நிரமுற்ற கல்லியொடு குணமிக்க கவிராஜர்
 திரளான ராஜசபையிள்
 செய்யும் ப்ரசங்கத்தி லொருபழுதுசொல்லுவேன்
 சென்மத்தி லங்காரசன்
 அருளபெற்ற விதானிக னைக்காத்த னைகளு
 ளனாரித் தியல்பாகியே
 யவாகொடுக்கும்போதி லீடர்சொலி விலக்குவே
 னஷ்டமச் சனியனாகும்
 மருவுற றலர்த்தவம் புயமணியுமார்பனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் டடராயனே, (௪௩)

இது இவ்வாறாயின் இச்சிறப்பிற்றாமெனல்,
 தானிமன் னவர்கையில் மெய்க்கின்ற வரிசையே
 தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
 சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காமமே
 சாம்பிராச்ய போகமாகும்

உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.

திருவேங்கட சதகம்.

பரிவுட நனைத்தபடி காரியங் கூடித்
 பதினென்றி னீர்துருவதாய்
 பந்துஜன வர்க்கங்க ளுடனுணவு ரெய்கின்ற
 பாக்யமே கலியாணமாம
 அரிவை குணரஞ்சிதா தாய்வந்து சேருநா
 ளன்றமிர்த சித்தயோக
 மன்பானபெரியோர்க டரினஞ்செய்வதே
 யானசுப தினமென்பர்கண்
 மரகதம் பூவைமுதி னீலமணி வண்ணதேன
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (சச)

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் சாட்சதரும் பூசரும்
 இவனெனல்.

புண்ணியம் பாவமறியார்மாத வஞ்செயார்
 புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
 புனிதரைப் போற்றார்சன் பாதிசுவியங்கொள்வார்
 புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
 எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமையா
 லெவருக்கு பிடர்புரிசுவா
 ரிரக்க மிலலார்பொய் புரைப்பவர் வஞ்சிப்பவர்க
 ளிவர்களராத் சசர்களாவார்
 நண்ணியெளி யோர்தமை வெருட்டுவார் வலியவரை
 நாடிவஞ் சனையில்வெல்வார்
 நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவுன்பர்
 நாணமறியார் பூதர்காண்
 மண்ணிலொரு மூவடி யிர்த்தநெடுமாயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (சஉ)

உஅ திருவேங்கட சதகம்.

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு,
மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
மேலாகினேன் மூர்க்கனும்
மிக்கபெரி யோர்களைத் தாழ்வுசெய் தற்பர்தமை
மேன்மை செய்வேன்மூடனும்
செய்யாத காரியம் தென்னும் பிடித்தபிடி
செய்யுமவனே துஷ்டனாந்
திரளான நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடறு
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயாவெலப்பணிந் தாலுமே சோபம்
தடங்காத வன்சுருந்
னனுதினந் தீமை புரி வோனெந்த நாளிலு
மடங்காத சண்டாளனும்
மையார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சந)

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்க வீன னாவனெனல்.
காதவழி யானந்தி மாதலந்துதியாத
கயவனே மீன்மூடவன்
கைதந்த வோலைவா சிக்கமாட்டாதவொரு
சுசடனே மிக்கக்குருடன்
தீதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க்குத்தாஞ்
செப்பிலா தவனுமையசந்
செயலான தன்மகதை யொன்றென்னுமறியாத
செய்கையுடையோன்செவிடனும்
ஏதென்னு மொருபேர் கிளங்காத தேகம்
தெடுக்குமவ னேகுருபி
யொன்றென்னு முன்பாத தரிசனஞ் செய்யாத
வீணனே ந்சனென்பார்
மாதுசத்தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
மணவாளநாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சச)

உலோபியர் வகை,

நசைபெற்ற வேதவே தியர் தமக் குதவா
னவின்ற லோபர்க்குநேயன்
நாற்கவி மொழிந்தகவி ராஜர்க்கு மொன்றேனு
நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்ற சீதமுறை செய்பாட கர்க்குமொன்
தீகிலான் பாதினோபி
யியலான மட்டுமா சர்க்குமொன்று தவிலா
னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்ற விசடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
தீயமுழு லோபிநடனஞ்
செய்மாத ரபினயக் கண்டுமொன் றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்ற லோபியர் தங்கள் கண் டரவன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (சரு)

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி,

கண்ட பகையாளிமுன் னின்றுபொரு தாமற்
களத்திற் புறங்கொடுப்பார்
கன்னமிடு கள்வருக் காலையும் பணிசூரரி
காணாமலே கொடுப்பார்
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்க
டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்
தனங்கவெல் லாங்கொடுப்பார்
அண்டிவரு மெமதூதர் தந்துதான் கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பார்
ரவனிடிசை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
யதிலோட ரென்பதென்னே

மண்டலமும் விண்டலமு முண்டகனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சக)

உலோபியர் குணமாறமை,

தேன்கொண்ட துளியொன்றி னாலேழு கடலெலாந்
தித்திக்கவே செய்யினுஞ்
செய்யபூ மலரினால் வச்சிரர் தன்னைச்
சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
காண்கொண்ட மலையெலாந் கைக்கொண்ட வெண்
னையாற் கவினுற்ற மெழுதுசெயினுங்
கயவர்க்கு நீதியும பேடிக்கு வீரமும்
கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊன்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுற
உரைத்துநல மேசெய்யினு
மூமை செவி டன்குருடன் முத்தமிழ்படிக்கினு
முலோபருக் கீவுவருமோ
வாண்கொண்ட தேவர்மொழிமலர் கொண்டபாதனே
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சௌ)

மக்களிற் பதாவாரி வரெனல்,

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்
கொடுத்து மகிழாதபதருங்
கூறுபிணைசாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
கொடா கொளிக் கின்றபதரும்
கண்டவுடனொருகோடி சொல்லிப்பி னொன்றெனும்
கருதிச்செ யாதபதரும்
காணாநீடத்தின்ற பழிசுறி யவரையெதிர
கண்டபுகழ் கின்றபதரும்

பண்டொருவர் செய்கின்றி தனையே மறந்துபின்
 பழிசொல்லுகின்றபதரும்
 பரமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
 பறந்துமிக வஞ்சிதறவே
 மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமாருதமான
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (சஅ)
 இக்குற்றமுடை யோர்க்கும் இதுசெயல்
 வேண்டுமெனல்,
 கதித்திடும் பகைவரென் றுலுமா பத்தினிற்
 சண்டுதவி செய்யல்லேண்டும்
 கல்லியறி யாதசபை யெனினும்ப்ர சங்கங்கள்
 கவிராஜர் செய்யல்வேண்டும்
 விதித்தமுழு மூடரென் றுலுந்தன் மைந்தற்கு
 வித்தைகற் பித்தல்லேண்டும்
 வெய்யசின மூர்க்கரென் றுலுநல் லோர்கண்டு
 மேற்புத்தி சொல்லல்வேண்டும்
 அதிர்ஷ்டமிலை என்னினுஞ் சலியாமன் மிக்கதொழி
 லதிலே முயற்சிவேண்டு
 மாசாத்தியம் தானகன ரோகமென் றுலுமோ
 ரவிஷதம் தீவர்கண்டாய்
 வதிஷ்டமொடு வான்மீக முனிதுதி சரித்தானே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (சக)
 இதினும் இது மிக்கதெனல்,
 தினமுந் திரிந்துதனி யாகியே மிகப்பொரு
 டேடியே வாழுமதிலுஞ்
 செவ்வொடு தந்தைதாய் சுற்றமுந் கூடிச்
 சுற்றதுண்ட கூழுதிகமாய்
 தனதுமரி யாதையொடு பெருமைபறியாதேர்
 தனமாரி பொழியுமதிலுஞ்

உ. வே. சாமிநாதையர் தூல் திலையம்

அலங்காரம், சேவ்வை-20.

ந 2.

திருவேங்கட சதகம்.

சமமான மேன்மை தெரிகின்றபெரி யோர்த்தத்
தாழ்பூல மேயதிகமாம்
கனமருவு பலபல மகாவித்தை சிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதிலுங்
கருணைபெற வொருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சில ரிவைவன்றி யவைதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (ரு)

இதினுமிது வென்றியெனல்,
மிக்கதுலி கண்டுளம் வெருண்டுகலை மாணையே
வென்றுசய மாகுமதிலும்
வெஞ்சின மிருந்துசுவ நம்புலி யுடன்பொருது
மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமு திரந்தபே ரிளமாது கொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதிலும்
பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலாதி யூடலிற்
பாததா டனமேசயம்
தக்கதொரு கலவியறியாத முழுமுடர்
சந்தோஷ மாகுமதிலுந்
தமிழருமையற்கின்ற பெரியோர் பழித்தகிந்
தனையதே சயமென்பர்காண்
மைக்குவனை செங்குவனை வாசமலர் களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (ருக)

இதுவிதனை வசப்படுத்து மெனல்,
சிந்தைதெளி கல்லியே லோகவசி யம்பத்தி
செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செய்யுமரி யாதையே வித்வசன வசியமாஞ்
செய்வமுற வோர்கள்வசியம்

எந்தவிதமுஞ்சிறை நலசும்பணங்களை
யின்பவிலை மாதாஸிய
மெப்பொழுது மவர்மன தறிந்துகட்டிக்காத்
திருப்பதே ராஜவசியம்
தந்ததன் டனைகளை துஷ்டசன வசியமார்
தானமே தீர்த்தவசியன்
சாந்தகுண உயமாய் நடந்திடு மொழுக்கமே
சகலசன வசியமாகும்
மந்திரமெழுந்தெட்டு பேயுனது வசியமா
பணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௨)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர்.

கொள்வனெனல்,

சரணென்றடைத்தவர் தமக்குவரு வினையெலாங்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடைய செய்கைபோலெவரையும்பார்க்கின்ற
தகைமையோன் நெய்வபுருஷன்
திரணமெனி னும்பிறர் பொருட் காயையிலாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
தீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணியாத
தீரனே புருஷசிங்கம்
பொருவிலாத் தந்தைதா யென்னினுங்கண்டபடி.
புகளுவோன் புருஷாத்நம்
போற்றும்வர் மனதிக் குறிப்பறித் துதவுவோன்
புருஷநாயகமென்பர்காண்
மரபெலா மிப்படி புகழ்த்தகுண சேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௩)

இச்செய்கையோர் இவ்வழிபெயர்
பெறுவமெனல்.

சற்றெனிணு மொருகல்வி யறிபாதகயவனே
தாங்குமுயிர் கொண்டமரமாத
தன்புத்தியன்றிபிறர் புத்தியால் வினைசெயுந்
தனைமையோ னேபதுமைபாம்
கொற்றவர்கள் பகையாற் றுரத்துண்டு திரிகுவோன்
கூகையுற வானபகவி
கோபமது தந்தையே யன்றிமற் றோரையுங்
கோபிக்கு மவன்மிருகமாம்
கற்றபெரி யோரைமெதிர பணியாத மூடனே
கைகால்முளைத்த சிலையாம்
கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிக்கின்றகோலனே
கனதுஷ்ட ஜெந்துவென்பார
மற்றவர்க ணையமது கனவிலுங் காணாத
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (நச)

கல்விப்பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுத மனைபகல் விப்பொருள் படைத்திழிற்
தேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்ப மானபுகழ் கிலைநிற்கு மிவையெலாஞ்
செம்பொன்யிகு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமிலலை கனவினால
வெப்பவரு சலனயிலலை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாதுசோதார்
விரும்பினும் சங்குறுது
கள்ளாற் றிருடவும் முடியாது வாவரக்
கனமலாற் குறைவுறுது
கருணைஞா னந்தழையு மாகையா லுணையிதய
கமலத்தில வைப்பதெளிதாம்
வள்ளலென வருகின்ற மாடபூ சியரதிபன்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே,

(௫௫)

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்ப
வகை யோசைபெற் றேமதுரமா
யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
முண்டாகியே கவுடமாய்
நிறைகொண்ட சீர்தனை விகற்பம் பொருத்தநன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
கிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம் தாசினிலை
நின்றுபழு தென்றிடமல்
திரைகொண்ட தன்கடலில் வருமமுத பாகமாய்த்
தேசப் பசித்தியாகச்
செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடி
செயினீமது நிகராதுகாண் [மை
வரைகொண்டு பொழியு மழை காத்தருளு மையனே
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௫௬)
தந்தீவினைப்பயன்.

திங்களுத யங்கண்டு மலரா திருப்பது
செழுங்கமல முற்றவினையே
தனகரனை யெதிர்கொண்டு முகைகொண்டு வாடுவ
சேதாமபல் செய்தவினையே [து
சொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர்கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழை கண்டுளமெலீர்திட வருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே
அஞ்சணுல கெஞ்சணு மகிழ்த்தபெரியோர்களுக
கருளா திருந்துவிடினு
மலர்மீது குற்றமது சொல்வரோசேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்க்க்கண்டாய்

வங்கியந் தருமிசை கனிந்தகனி வரயனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே

வரதவேங் கடராயனே. (௫௭)

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபசாரம்,

போசனன் கந்தமலர் மாலைதாம் பூவும்

பொருந்துவன் திரபூஷணம்

புரவியொடு கவிசையுஞ் சிவிகைகரிவரத்தியம்

பூமிதனை தனதானியம்

தூசலவு துவசமெனும் வெகுமான சேரடசந்

தூதரால் காவலழைத்தல்

தோன்றுமுன் நெழிதல்வந் தருள்கெனத்தழுவுத

றுதித்திட லிருச்சையுதவல்

நேசவெகு மானகன் செய்பெழுதல் வழிக்நீத

நிறைபங்கி காரமேழாம்

நெழிகொண்ட புவிசை கவிசை பரற்செய்யு

நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்

வ சவன் பெருவிசய ருதனெனு நாதனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே. (௫௮)

புல்லர் நல்லோர்குண மறியாரெனல்.

சத்தன வனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்

சற்றுமறி யார்சிராதர்

தள்ளல் குளிக்குமவ ரதன்வலை யணியார்கள்

சங்குமணி தன்னையணிவார

கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் டேகங்

கருஞ்சேறு தனையருந்துங்

காமருவு தேமாவின் மிசையிருந்தாலுமா

காகமது வேம்புறுகரும

அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே

யனெகநாட் பழகிவிடினு

மற்பர்தாமறிகின்ற தறிவதல் லாமற்மற்
 றவர்மகிமை யறிவார்களோ
 வந்திதி சுணந்தன்னி லவர்பெருமையறிகின்ற
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
 வரதவேங் கடராயனை, (நக்)

புலலரைப்பாடும் புலவர்பயன் பெறுமை.
 னாவின்ற் சொல்லுநய முங்கண்டு வஞ்சகரை
 நட்பென்று வருகேயநம்
 கவமதன னென்னவெழில் கண்டுபேடன்றனை
 நடிவரு மடமாதரும
 காகிளி லுயர்ச்சியும் புகழையும் சுண்டினவு
 காத்திருக் கின்றகிளியுங்
 காண்கைத் கண்டுபுன லென்னவே யரசையொடு
 கருதியே யேகுமானம்
 ழுனின்ற் பொலிவுமண முங்கண்டு கேதகை
 பொருந்துதே னுடுமனியும்
 புல்லர்சஞ் செல்வகைள் கண்டுதி செய்திடும்
 பலவர்கேய லொக்குமென்பார்
 மாவின்ற் குழிவேளை வாவெனுந் தளபுரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
 வரதவேங் கடராயனை, (சுய)

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாகைம,
 எந்தனை செய்தானு முனிவோர்கண் மாதவ
 மிசைந்தாற் பெருமைபெறுவா
 சிகழ்ந்துவகை சொல்லினுந் களிராகர் வித்தையா
 லென்றுமிது மேன்மைபெறுவார்
 சிந்தைமத பாயென்று வழங்கினுந் துடைகள்செந்
 திருவினற் புக்கிழிப்பார்
 சீரியர்க ளெப்படி புரிந்தானுமேற்குமது
 சிறுமையோர் செய்ய வாமோ

௩௮ திருவேங்கட சதகம்.

தாத்தியது நெறிதப்பி யேநடக் தாலுமது
தன்னைமத யானையென்பார்
தானுமப் படிதவறு ரெய்பிலோ பேயென்று
தன்னுமுனி வார்க்கண்டாய்
மந்திரெறி யிடபவிரி தன்னிலுரை வாசனை
மணவாள் நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் சடராயனே, (சு ௧)

இது இல்லையாயின் இதுளினங்காதெனச்.

சந்திர விலாநிறவு மதுமில் வாதகவி
தனையரில் ஸாதசெலவஞ்
சந்திர சிலாசஞ் புரவியில் ஸாதபடை
தனபதி யிலாததேனை
வைத்தொடி யிலாதமனை பாடலில் ஸாவோரை
பத்தியில் ஸாதபூரை
பார்ச்சிப சிலாதபட் டணர்யுக மந்திரிகள்
பற்பல ஸாதவாய்
சுரமில் ஸாதமலர் சத்தியமி ஸாதவாய்
சுலியில் ஸாததேகந்
கனவியை துல்லா சிவோகசுகி யில்லாத
சுன்மமுப தேசயில்லா
மந்திரினை வித்வசன மில்லாதாசனையென்டர்
மணவாள் நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் சடராயனே, (சு ௨)

சகதேதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறுதேன் ருமல்விழி
புரளாம ஸங்கசேட்டை
புரியசமன் மிகுதலையை யசையாமன் மிடறுவான்
பொருமிவிம் மாமலியல்பாய்ச்

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

திருவேங்கட சதகம்.

சுருதிலைப நமஞான நீதியொடு வீணையின்
 றெனியினு தப்பிரமமாய்த்
 துய்யதந் திரிமோசை மிடனோசையெனவேறு
 தோன்றும் லின்பகயமாய்த்

தருமது வமுதாச மொழிஞ்சர ளிகன்பழஞ்
 சங்கீத வித்தையென்றால்
 சகலர்க்கு மானத்தமா சூமது பாடுமவன்
 சச்சுண வஞ்சியெனினோ

மருவிரிதழ் பருகியண யாமலுயி ருய்யமோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (சுரு)

பாடகச் சிறப்பு

பரதாள முஞ்சுதி யடங்கமிசு தொலிசெயும்
 பண்புபெறு வேண்மத்தளி
 பராக தீதெயாடு தாளங்கொள் கனவிதம்
 பாடுவோ னேபாடகன்

கரதாள மேன்மனமு ந் னபா தத்தின்மேற்
 கண்ணமுடை யோனட்டுவன்
 கையின்மேல் விழியுமங் கைவிழியினலையங்
 காட்டுமவ னேபாத்திரம்

சுரதாள வையமார்க்க மாகுமிங் கிதபதஞ்
 சொல்லுமவ ரேபரிசனந்
 துதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொலி
 தொனியாத சபையேசபை

வரதாள முடனாவி னடனமிடு பாடனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (சுரு)

நாடகச் சிறப்பு

சுகர்தபரி மளவஸ்கர பூஷணலங்கிருத்
 சோடுமுஸ் தீபவேண்டுந்

தோசையர்க ளும்பரி சனங்களுங் கூடியே
 சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
 பிசுத்த ரஸ்தானிக் கரும்புதேன் முதலான
 மேன்மைபோ லின்பரசமாம்
 வேஷங்க ளந்தமுஞ் சாதிபும் பாஷையும்
 வெவ்வே றிருத்தல்வேண்டும்
 புசுழ்தபத நிங்கிதம்பரிகாச விசடங்கள்
 புண்ணிய சதாப்ரசங்கம்
 போற்றுபா வணர்நிகு ராகதா ளஞ்சுருதி
 புசுழ்தின்ற பரதருடனம்
 மகிழ்ந்திடுஞ் சபைதேவர் சூபயென்று சொல்வர்கா
 மணவா ளாராயணன் [ண்
 மனதிலுறை யவர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
 வரதவேங் கடராயனே, (சுரு)

வினோதவித்தைச் சிறப்பு

சத்திகண பதிதூர்க்கை சரஸ்வதி மாகாவி
 சாமுண்டி யென்றுவாழ்த்திச்
 சங்கமொடு ஐயகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
 சத்தமொடு மிகமுழங்கச்
 சித்ரமிரு மாத்திரைக் கோலின்முறை யங்கமுரை
 செப்புமுறை பத்துமுறைகள்
 செய்யுமுறை யறுபத்து நாலுகஜ கரணங்கள்
 சேர்ந்தக்கா கரணமார்க்கம்
 வித்தைபுரி ஸ்தம்பனம் தாதியா மாஷ்டாங்க
 விதமாம யேந்தரசாஸம்
 மிதுமந்தரசாலமுத லானமெப் பிடுவித்தை
 மேன்மையவர் தந்தர நீதி
 மத்தசா ராசதே வேந்தரனுந் தேவனோ
 மனவா ளாராயணன்
 மனதிலுறை யவர்மேலு மங்கைமண வாள்ளே
 வரதவேங் கடராயனே, (சுசு)

திருவேங்கட சதகம்.

ச-

பொளராணிகர் முதலியோர் சிறப்பு.

ஆருக்குமானந்த மாகவேபொருள் சொல்லு
மவனே புராண நிபுண
னங்கமொடு ஐதகநிலை கணிதமுந் தெரிஞுவோ
னருள்புரோகித பூசுரன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செப்புமவ னேனித்துவான்
செய்யுமர் திரயந்தர கந்தர்மொடு
சீலனே மந்தர வாதி
ஏருற்ற கல்விஞுண மேன்மைபோதக
விசையுமவ னாசார்ய
னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியொ
டிருக்குமவ னேசீஷனா
மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே
மணவாள நாராயணன்
மனநிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண னாளனே
வரதவேங்கட ராயனே.

மருத்துவனியல்பு,

திருமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சையது
செய்திட வழைசதரீன்போய்த்
தேசகா லஞ்சாதி தேகங் குணம்பிணி
சிறக்குமா லுந்தெளிந்து
கரமான நாடிமுத லெட்டுப் பரிட்சையுங்
கண்டுகலி கங்கியாழங்
கனகுளிகை பஸ்பமோ சிந்துராஞ் சூணை
கருதுவே கியதயிலமாம்
பரமான நன்மருந்துங்கொடுத் துசிதமாயப்
பத்தியமு வெளிதாகவே
பரிவுபெறு மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
பகராத பண்டிதனெனின்
வரமான தன்வந் திரிக்குநிகர் சொல்வர்காண்
மணவாளநாராயணன்

மனதிலுரை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கடராயனே, (சுஅ)

நனர் நுநுத்துவனுக்குச் செய்யுமுறைமை,
சேர்க்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
நெய்வமாங் கேட்ட தெல்லாந்
தீள்கொடுப் போமென்பர் தீருமிப் பிணியொன்
செப்பினு ன்றுகுருவரம [ம]
பகர்க்கின்ற குணிகையது தந்தரின் தந்தையாம்
பாதினகுவான பின்பு
பண்பான துணைவனு ரோக்கியஞ் செய்தபின்
பகர்க்கின்ற மைத்தனனுமாம்
ஏர்க்கின்ற மற்றைநா ணையன்மறு நாளினி
லிசைந்தகட னுனிமறுநா
வெதிர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியெண்ணு
மீனர்கில ருண்டுகண்டாய்
வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
மனவாளநாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (சுஅ)

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவரடையுங்கதி,
நீதிவழு வாகை வழுக்குரைப் போர்களு
நிறைந்ததீ வினைகளெல்லா
நீக்குபரி காரமுரை செய்குவோ ரும்பிணி
நிறுத்தவறுப் பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதருமலகந்
ததித்த செங்கோல்வேந்தருந்
தூயவுப தேசதே சிகருமவர் சீஷருஞ்
சொல்லுமிவ ரேழுபேரும்
ஆமெறை நூலுரை செய்தனித மாராயந்
சுறிந்துதெளி யாதுசெயிலோ
வடைக்கலப் மொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரினு
மகோரநர கடைவர்கண்டாய்

மாநீர நெடுங்கடல் வளர்ந்த நெடு மாயனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே, (எஃ)

கீததியசருமச் சிறப்பு

கருணைநதி மூழ்கியே சந்திவந் தனமுடன்

கருதுஜப தபவேமமுங்

கடவுளோர் பூசையுஞ் செம். துவேதாகமக்

கவ்வியது முறைபடித்துக்

தருமத் தியானநற் கருமமா நீதியொடு

தந்தைதாய் புத்திரருடன்

ருணுணவு செய்துரா மாயணம்

சந்தியொடு கருமநண்ணி

பரிவுடன் நின்றிருக் கோயில்வல மாகிப்

பணிந்துபத சேவைசெய்து

பண்பான சந்த்ரோ தயத்தினம லரணைபீ.து

பாரிபுட்பன மகிழ்ந்து

மருவியே வாழுவில் வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே

வரதவேங் கடராயனே, (எஃ)

குடிவாழ்க்கைச்சிறப்பு

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும்

விளங்குமா நதியுமறை மேர்

மேவிய கிராமமும் பூநில முத்தனமு

மேலரசு முடையநாட்டில்

முக்கனி தருஞ்சேலே நீர்வளங் குடிவள

முயங்குபயிர் வளமுமுள தாய்

மொளிர்த்தநாற் குலமுஞ் செழுப்பதாய்த் தேர்வீதி

முதலாய் விளங்குமூரில்

தக்கதொரு வீதியொரு பானடுவி சாலமாய்ச்

சார்ந்த சிங்கசாமணியிற்

றனதானி யங்கறவை முதலான செல்வந்
 தழைத்தென்ன தானமுதவி
 மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (எஉ)

மருத்துவர் செல்லத்தகாவிடங்கள்,
 தீராத கோமுகுடை யோரிடமு முண்மையது
 செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
 கோன வொருவர்பண் டிதமன்றி வெகுவிதஞ்
 செய்துகொள்வோர்களிடமும்
 வராத கோபமுறு முர்க்கமன் னவரிடமு
 மேந்திழைபை மனதுபிரியா
 வின்பமக மதிவிரக மானக முகரிடமு
 மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
 தாராத லோபரிட மும்பத்தி யந்தனைத்
 தாழ்வுசெய் வோர்களிடமுஞ்
 சகலான கண்டக ரெனுந்துஷ்ட ரிடமுமிது
 தனமாரி யேபொழியினும்
 வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (எங்)

நோய்க்கிடங்கொடாதவர் செய்கை,
 சனிபுதன் றனிலெண்ணெய் வெந்நீரின் முழ்துவர்
 சாருமிள வெயில்விரும்பார்
 தம்வயதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
 சதாகாலம் வழியினடவார்
 பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
 பள்ளியிற் சேவகமிராற்

திருவேங்கட சதகம்,

பழங்கதி யருந்தா ரிரண்டடக் காரொன்ற
 பலகால முய்விட்டிடார்
 சனியொடு கிழங்குகள் மிஞ்சுதுபுசி யார்பசி
 கலந்தன்றி புண்புசெய்யார்
 காய்ச்சுபர் லுண்பரீரீ மோர்கூட்டு வார்தினங்
 காவேரி தனின்மூழ்குவார்
 மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்கு நோய் சேருமே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (எச)

தூதைமுதலியோராவார் இவரெனல்,

கிழமுடன் ஒருகழுஞ் செலவழங் தந்துகட
 நிலுவையொன் றில்லாமலே
 நிறைகல்விபுரைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
 நேசனே யுயர்தந்தையாம்
 கலைமதிய மெனவே வளர்த்தபின் செல்வங்கள்
 கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
 கருதரிய புத்திரன்போலமரு மகனையுங்
 சுருணைசெய் பவளன்னையாம்
 பலசலை யுணர்ந்துமிகு செல்வமும் தேடிப்
 பகிந்துதன் பேர்விளங்கப்
 பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவர்கொன்ன
 படிசெய்கு வேரன்புத்ரனும்
 மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவலரு மாயனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (எரு)

நற்புதல்வ னியல்பு,

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிகோ
 மடைந்திவ மந்தனைப்போ

லமத்தவர் தமைக்காத்த மிக்கமே லவாதமை
 யடக்குமுன் சக்கரம்போல்
 பெரியோ ரிருக்கின்ற சபைபின்று கவிஜாஜர்
 பேசும்பர சங்கமதுபோல்
 பேருலக மெய்க்கவநு மஹாதீ முடிவேந்தா
 பெறுகின்ற மாகீர்த்திபோல்
 ஒருகோடி நட்சத்திரங்களுட னடுவே
 யுறித்த சந்த்ரோதயம்போ
 லுபயகுல சுத்தனும் பகீரதன்போலவே
 யொருபின்னே போதுமவனால்
 மரபெலா நன்மையே யடைபுமென் பார்கள் காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (௪௬)

சகோதரரொருமை

தனதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
 தத்துமகி முந்தமையனுந்
 தமையனார் வருமளவு மாவித மாகவே
 தபசுபிரியுத்தம்பியும்
 கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப்போலவே
 கருணைசெய திடுமதனியுந்
 காணுமுன் றந்தைபோற் திருவடிகள் பணியுங்
 கனிபட்டனிட மனையாட்டியும்
 தினந்தினம் பரிவாகியம்மையே யென்றுபோர்
 செப்புங்கொழுந்தனாந்
 சேர்ந்துவாழ் கின்றபோர் திரோதாயு கந்தனிற
 றெசரதர் குமாரர்கண்டாய்
 வசைமலர் கமழ்கின்ற வான்குழ் சளபிரின்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (௪௭)

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதனிற்
 கருனைமரு மகன்வந்திடிற்
 கண்டவுட னுசார வுபசாரமாகாவ
 கனகிநற் துகள்சமைப்பார்
 சேருநாண்முன்றுகி மைபட்ட சத்திர்
 செவித்தசந் த்ரோதயம்போற்
 நின்றுநம் பெருமைகுறை யுங்காசி யங்களுடி
 செய்பென்ப ரத்தைமுத்தலோர்
 ஆருமெண் ணுக்கண்கமத் துனர்சாச பரிகாச
 மதிகமா மனைவியெனிலோ
 வன்புடன் சென்னபடி கேளாளி தாகையா
 லாதியொரு கதையல்லலோ
 வரமுமென் நவரோக வசனமுஞ் சொல்லர்காண்
 மணவாள காராயணன்
 மனதினாறு யலங்கேனு மங்கைமணவாளனே
 வரதிலேங் கடராயனே. (௭௮)

மானங்கெட்டுப் பிழைப்பவரிட ரெனல.

நேரமுறு சிறுமிதன துறவினுன் மருகன்மனை
 கிலையென்று வாழ்ந்தபேரும்
 நேரிழை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதன்னி
 னீங்கா திருந்தபேரும்
 பேசரிய கல்லிதெரி யாமுடர் பேரிற்பர்
 டந்தகனி சொன்னபேரும்
 பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களேபட்டுப்
 பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்
 ஏசவரு பகையாளர் தங்கண்முன்கைகட்டி
 யேவல்செய கின்றபேரு
 மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
 கெண்சாறு வயிறுகண்டாய்

ச ௮ திருவேங்கட சதகம்.

வாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுவளர்களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௭௯)

சுற்புடைப்பெண்டிரியல்பு.

ஒதுஐய பூசைகட் கினியகுற் றேவல்க
ஞகந்துசெய் போதுகுநரா
முறைகொண் டசாசஞ்செய் போதுமன்மதனா
மொழிந்தவே னைத்தெய்வமாம்
நாதனைக் கருதியவ னுண்டருறை யமுதாக
நவில்வகே யுபதேசமாம்
நதியாடல் பலநோன்பு தேவதா தரிசன
நயந்தபலவிரதமுமவன்
பாதசரி சனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடலினுழம்
பாரொன்று கணவிலுறை செய்கினுஞ் செய்கின்ற
பதிரித மார்க்கமான
மாதர்புகழ் நீதியே துதிபெற்று தல்லவோ
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௦)

நற்பெண்டிரியல்பு.

பஞ்சணையி னருகாக நின்றுவா வென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து
பாக்கிலை மடித்தகரு ளீந்துமெத்தையிலவந்து
பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
கொஞ்சிடலர் சூடியிசை பாடிவினை யாடியே
கொக்கோக விதமிர்ந்து
கடியித ழிருவோரு முறைபருகி யினியபுட்
சூரலோசை மிகமுழங்க

நெஞ்சமகிழ் வொடுசுரத சுரணகரி கரவுபரி
 தேயரதி கேளிதன்னுல
 நிறையமிர்த போகசம் போகவை போகமுட
 னீங்காத மோகமுதவும்
 வஞ்சிமின லாதுமனம வேறென்றின் மகிழ்மோ
 மணவாள நாராயணன்
 மனநிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (அக)
 தீப்பெண்டிரியல்பு.

ஐயருக் கமுதுபடை யென்றுவந் தாயீயு
 மாண்டிள்ளை யென்றெண்ணுவோ
 வரிசியெங் கோபனை சடடி யெககேயென்ப
 ளவன்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
 பையலே சொண்டிவந் தாலுஞ் சமைக்கப்
 படாததலை கோகுதென்று
 பாயிற்றடப்பன்சின மாயொன்று பேசினுல
 பாருனக் கேற்றபுத்தி
 செய்ய வல்லேனென்பள் சற்றடித் தானஞ்ச
 தின்னிறேன் கூகுவெனத்
 தெருவீடு கோறுமுறை யிடுபெண்டி நுண்டெனிற
 நியநமன் வேறுமுண்டோ
 வையம் புகழ்சோலை மலைபலங் காரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனநிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (அஉ)
 பரத்தையரிபல்பு.

கொச்சியுறு மஞ்சள்வங் கரணமுறு பச்சைநிலை
 கூறுரண் பகமொட்டுடன்
 கூடிய நலங்குவஞ் சனமாடி பொற்கண்டை
 கொண்டவெண் மிகுலுடுத்துக்
 கச்சினங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகரப
 கஸ்தூரி குழுகுமென்னக்

கனகநவ ரத்னமய பூஷணம் பூண்டுகிளி
கையின்மினையேந்திநலமாய்ப்
பச்சைமயில் போலிரதி வேளைக்கு மிகுசர
பரியாச நகைபுரிந்து
பண்பான மேடையுப் பரிகையினிற்கும்
பரத்தையுண் டாவலென்றால்
வந்தர னுலகத்த ரம்பையிலு மதிசமா
மணவாளநாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (அரு)

பிரேளடை வேசையரியல்பு,
ஆனசபுட னொருவிடே புருஷன்வந் தான்மிகவு
மரசார வுபசாரமா
யாசனந் தனிலெழுந் தாளுமென் றருகிருந்
தழகான வெரு தட்டிலே
நேசமொடு தாம்பூல முதனியே யவனுடைய
கெறிகண்டு வரவழைத்த
நீதியா யந்தநாள் வந்தநீர் பின்னெனை
நினைத்திலீ ரென்கோலென்று
பேசரிய சங்கித சரசசல ஸப்பர்
சங்கமொடு ரதிக்கெனியில
பிரியமுட னேயனைந் தின்பமா யுசிதம
பெற்றிப்ரேளடை வேசையென்பார்
சமிகு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (அசு)

பரத்தையரிழிவு,

விடைமாதர் வீடுசவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேருமனை பொதுவம்பலம்
மெத்தையது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவிய படித்துறையதாம்

கலைமருவு மலரககு லோடமா மி நுகொங்கை
கடை யிலெனு நிசரமபழங்
கனிவாய் படி யமிரு தடை கடண்ணீர்ப்பந்தல
கட்டுகத லிங்கமபமா ம
முலைமார்பு வாடனைக் குதிரையிடை யேணியொர
மோகமெனி லெட்டிக்களி
மொழிமுயற் சொம்புசே நினபுவெந நீராமை
முறைமைபிவை கண்டிருந்தம
மலைவுபெறு வார்களவர் வராததைகு நேயனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலாமேலு மங்கைமணவாளனை
வரதவேங் கடராயனை. (அ 1)

சரிநிலயாமை,

ஆகாய மீதினி லெறித்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடுதருத்தி
யனலிட்ட மெழுகுவெயி லிடையிட்டவெண்
னெய்சுழி யாற்றிடை மெழுந்தகுமிழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூடுதயில கண்டகனவு
மோதிவரு காற்றினிற் திவிழந் திடுபஞ்ச
மூச்சோடு கின்றபதுமை
மீகாமனி ல்லாத கப்பலகண் ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேகமிதனை
மெய்யென்று மெய்யெலாம் பொய்யென்று திரிசுன
விழலெனனை யாளநனைவாய் | ௪
மாகாள முகிலனைய மெய்யனை துய்யனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலாமேலு மங்கை மணவாளனை
வரதவேங் கடராயனை. (அ ௨)

நலவினைசெய்வோர்பேறு,

ஓதமா தாபிதா குருகெய்வ விகவாச
முடன திதிபூசைசெய்யோ

நுற்றபர தாரசோ தாமரகு வேரகித
 மொநுவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
 பூததய வுன்னேர்ச்சகாயமே புரிசுவார்
 பெய்பிலா வாய்மையுடையோர்
 பூர்வமாம் தருமபரி பாணைம் பண்ணுவோர்
 பூஞ்சோலை நந்தனவனம்
 பாதையிடை மண்டபங் கூடந் தடாகநீர்ப்
 பந்தர்முத லாய்ப்புரிசுவோர்
 பண்பா யிவர்க்குமலை போவ்வந்த வினையெலாம்
 பனிபேரல நீங்குநலமாய்
 மாதவ முகுந்தவுன் பாதமே பெறுவர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (அ௭)

மாதர் அவயவமயக்கு.

சிக்குமிக வேநாறு கின்றகுழன் முகிலென்பார்
 திரளுத்தை மர்ளுதவாய்
 செம்பவள மென்பர்சனி கொண்டுகீர் மாருத
 பறுநாசி குமிழ்தென்பர்
 பச்சுவம தன்றிளிழு கின்றமுலை யானதோற்
 பையையமக மேருவென்பர்
 பாராத நாகத் துவாரமாக் குழிதனைப்
 பகரின்ப வாரியென்பார்
 மீர்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் புமபேர்த்த
 மேனிமலர் மாலையென்பா
 மீளாத நாகத் தநஞ்சிறிய விற்பமதை
 மேலின்ப வீடென்பரிம்
 மைக்கருங் கடலிலெனை வீழாம லாளுவாய்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (அ௮)

சிதியின்பெருமை.

வித்தையே செய்திடுங் குருமீட மொன்னலரை
 வென்றுவரு கின்றதனவாய்
 மித்திரர்கள் பகைவரா மேவலாக ணையரா
 வீந்தைபுரி தானுபதி
 புத்திரல மேசொல்லு மதிமந்திரி யாவரும்
 புழங்கின்ற வசியகுளிகை
 புளகமுலை மாதருக் கதிருப விற்பந்
 பொருத்தவரு காமதேனு
 கித்தலும் பெருமையே செய்யுமாச தான்மொழிபு
 நிலையெயத் தக்ககூதாரம்
 நேரந்தமிழ் பென்கின்ற வாதங்க கேசரி
 நினைத்தவெல் லாக்கொணர்ந்தே
 வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றிவேறேது
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலுமங்கைமணவாளனே
 வாதவேங் கடையனே, (அரு)

உயர்ந்த பொருளிருக்கு யிடத்து இழிந்த
 பொருளிருக்கு மெனல்.

கோகனக மலர்மலந் துறுகின்ற வாவியிற்
 கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
 கோகிலந் தொனிசெயுந் தேமா வனந்தனிற்
 கூறுவாய்ப் பசுதியுறையும்
 ஏகமென வுலகம் புரந்தமன் னவாரசபையி
 லீனமன் னருமேவுவா
 ரிலகுமா ணிக்கங்கள் விறகின்ற கடைவீதி
 யிற்பாலை மணியும்விற்பார்
 பாகனைய மதுராச லளிதப்ர பந்தகவி
 பாடுமன் னவாகள்சபையில்
 பழங்காடி தனிலும் புனித்தபுன் கவிரொலும்
 பாவவரு முண்டுகண்டாய்

மாதனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௯௮)

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர்.

பெறுதோ ரிவரெனல்.

சோதி நவரத்னமணி மாலையிடைநூலுந்
தூலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
கரைப்பழந் தன்னுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
தருப்புபோ லேமிதக்கும்
விதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணித்த
மெய்ம்மழை காதொளியிடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
வெள்ளுள்வி நாற்றமாறு
தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப் போலவே
யவனியி லிருப்பர்சிலபே
மார்சொல் வினுந்தங்கள் சுயகுணம்விடாமலே
யமைவற்று வாழ்வர் சிலபேர்
மாதர்துகில கொண்டாரு குருந்தேறு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (௯௯)

வல்லோர்க்கும் புல்லோரால் தாழ்வுவருமெனல்.

பாராசர் வசம்மகுட ந்தகர்த்திடுகத்தி
பஞ்சமெர்கைக்கு நானும்
பணிவாசர் மணிமுடிகள் சிதறட மிடுதோகை
பச்சோந்தி யானடுஞ்
காராச மார்த்தாண்ட சந்திரசிரணங்கொரு
கட்செவியி னுன்மறைபடுங்
கனதைபுரி விகடதட மத்தமாதங்கமொரு
கணல்சிறிது கண்டுபயமாம

சுரரசு கங்காப்ர வாகுநிக நுற்றுமொரு
 துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
 சொலகின்ற பெரியோர்க ளென்றானு மற்பராத்
 ரோர்விகொடு முறிவர்கண்டாய்
 வரரசு தசரத மகாராஜ புத்ரனே
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (கூஉ)

நல்லோர்புகழ்சிலை பேறு.

விசயன்மனு வுடனிட்சு வாகுசு நரபன்
 விசுட்சிரகு காசுஸ்தனும்
 மிகுமம்ம ரீஷன்மார் தாதன்முசு குந்தன்
 விசாலனே திரணபிந்து
 சசிபிந்து வொடுதிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
 சர்வதா மன்பாதனே
 சந்தனு நளன்சத்ய விரதன்ப கிரதன்
 சகரனெடு தானகர்னன்
 தெசரதன் புருரவன் சென்னியே
 திரிசங்கு வுடன்யயாதி
 சித்திரசேனன்வீர சேனன்ருது பனனிந்திர
 சேனன்விது ரன்பாண்டவர்
 வசுதேவ னாதியோர் புகழன்றி மின்றதிலை
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
 வரதவேங் கடராயனே, (கூஉ)

தீயோர் பழிகிலைபேறு.

சூரனெடு பாணுகோ பன்றிரி புரத்தினோர்
 தாகனே மதுகைகடவர்
 துத்துமகிடாகரன் சப்பர சலந்தரர்
 தூஷணன் றிரிசிரகார்

நகர திருவேங்கட சதகம்.

வீரர வணகும்ப கர்ணரிர் திசுத்து
மிசுகனக விரணிமாட்சன்
வெய்யவா தானிலில லவனுடன் சூர்ப்பனகை
மேவுச்ச முதிதாடகை
காருலவு சிரபால தந்தவக் கிரர்சார
சந்தனோ டடல்கீசகன்
சகுனி துரியோதனன் சஞ்சன்முத லாயினோர்
தங்களப கீர்த்தியல்லால்
வாரிசுந் புலியிலவர் கொடுமைநிலைநின்றதோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூச)

வாணப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு,
ஒருபொழுது மவமே வீராமனற் கருமங்க
ஞ்ஞர்வுடன் செய்துமனையா
னொடுகரம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
முறைவன்வாண ப் பிரஸ்தன்
கருமமுட னுனதுபக வற்கீதை துதிசெய்து
காமமுத லாறுமூன்றுங்
சருதாம லொருபோது சுவைக்கியேயுண்ட
கருணையோன் சங்கியாசி
இருவினையு மவைசெய்த துஞ்செயச் செய்வது
மின்பமுங் கனதுன்பமு
மெண்ணரிய சாதிமர பும்பலவு முன்செய்கை
யென்றெண்ணி யடிகடொழுது
வருமவனை யமதுத மெய்ஞ்ஞானி யென்பர்கான்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூடு)

உத்தமர் முதலானோரியல்பு

வினையமுட னன்னமுஞ் சுகமுமே ஷமுமென்ன
வித்தையுரை தன்னையநீவார்
மிருதாழை சற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மரபு
விதமாய் விளங்கவருவார்

பணியினோடு நாளிகேரங்கமுத மென்னவே
பரிந்தவர்க் கன்புகூர்வார்

பனசமுஞ் சூதமும் பாடலு முமென்னவே
பண்பினுட னுதவிசெய்வார்

சினமநுவி னீரெழுத் தொடுமண லெழுத்தடன்
சிலையெழுத் தெனமாறுவார்

செப்புமிவர் தனையாதி யந்தமாப் பார்க்கவே
சிந்தைதனி லாய்ந்து புன்மேல்

மனிதருத் தமர்க்கண்மத் திமரதமர் மூவர்காண்
மணவாளநாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாராயனே.

(கூசு)

தேசங்களின் பெயர்கள்,

ஆங்கமத் திரமாள வஞ்சாள வங்கேக
யாரியம் பாசின

மாந்திரம ராடமே கன்னட மிடங்கண
மவந்தியெடு சேதிருகுதம்

கங்கைதிகழ் காஸ்மீர மச்சங் கிராடங்

கருநாமே சூசேனங்

கலிங்கமொடு வங்காள நேபாளசிங்களன்

கனத்ததுளு வங்கேரளம்

கொங்கணம் போடந்திரி கர்த்தப்புனித்தங்

குளிர்த்தங் கிராடமகதங்

கூர்ச்சரம் பப்பரம்வி தற்பகாம்பேரஜநந்

கோசலஞ் சிந்துகௌடம்

௫௮ திருவேங்கட சதகம்.

வங்கமும் பணிகின்ற சுருடகிரி வாசனே

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே,

(௯௮)

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை,

இட்டமுறுசாதகஞ் சவ்வீரபாஞ்சால

மோங்குநிட தங்கடார

முகந்தாஞ் சோனகஞ் சீனகாக் தாரமோ

மலாவுமலை யாளவங்கம்

இட்டமுறு தாவிடஞ் சோளபாண்டியமர்தி

யெண்ணேழு தேசமாகி

யிலங்குபர தங்கண்டமாதிநவ கண்டங்க

ளையந்தசம் புத்திவுமே

அட்டகிசை பெற்றதீ வேழுபூ லோகமிரு

தாதிமே லேழுலோக

மதலமே யாதிகீ ரேழுலோகங்களிவை

யவைபுயீ தோரண்டமாம்

மட்டிலர வண்டங்களுன்றிரு வயிற்றிலுறு

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே

வரதவேங் கடராயனே,

(௯௯)

பதினெண் கணங்களிவை யெனல்,

தேவருடனகர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்

சுறத்திடும் புருடர்கருடர்

செய்யகத் தருவர்கின் னாரிராக் கதர்பூதர்

தீதிலவே தாளர்முனிவோர்

மேவுவிஞ் சையரருக ரந்தர ரியக்கரோ

மேலுமா காச வாசர்

மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு

விதமான கணநாசரும

பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெய்யுந்திருமலை
புகழ்ந்தகோ னேரிழுழ்கப்
போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
புன்சன்ன முஞ்சன்னமோ
மாவலி யணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கை மணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (கூக)

பரமபாகவத ராவாரிவரெனல,
சுகனெடு வியாசன் பராசனெடு சவுனகன்
றுய்யநா ரதன்வசிட்டன்
துங்கவான் மீகிமா வலிருக்குமாங்கதன்
சுகர்வன் மாருதி
தருமிடச வாகுளி மெனுடன் பிரகலா
தனன்குமே லன்னிஜயனே
தருமனெடு முசுருந்த னக்குருரன்மணி
ஜடாபுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரி சடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னழைத்திடக் கஜராஜனே
யாதிராமா துஜன் றிருவரங் கத்தமுத
ராழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறுமுன்றொண்டர் பாதமே துணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே, (ந)

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு.

உனதுபா தம்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
லுவந்துநீ யென்றுமுறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரென்மருஞ் சேர்வரவ
ருந்ததா னிதிக்ஞ்சேரும்

MAHAWANUPADHITA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

சுய திருவேங்கட சதகம்.

கணநீதிகள் சேர்த்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்
காதல னடுதகதா லுமைவருவ னன்னையாற்
கந்தன்வரு வன்மருகனாவு
தனதுமா மன்வருவ னரசன்வர லாலமார்
சகலநங் கண்டுவருவார்
தருமஞ் செழிக்குமநுள் சேருமதுவன்றியே
தவமொன்று சேயல்வேண்டுமோ
வனசரோ ருதமலர் மடந்தைவளர் களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௧)

அவைபடக்கமும பீரர்த்தகனையும்,

ஒருமலை யெடுத்துமதை காத்தவா மனதேவ
ருபயபத சேவைதனையே
புளங்கொண்டு வெண்மணியில் வாழுமுத் தாரைய
லுதவுநா மணபாரதி
பொருமலை பொருங்கக்கை யுங்கானியாறும
பொருந்துகடல் பொற்புலவர்கள்
புகழ்சபையி லெனதுவேங் கடசதக நீதிநெறு
புல்வரு தூறுகளியும்
பரிவினுட னனைவருவ கேட்டியன் றமிழின்மேற்
பகடும்வைத் தானவருவாய்
பாலகன் புச்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவன்
பாாமீதி லன்னை யல்வோ
வருபவர் களிசனல் வரமுத வுநேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௮௨)

திருவேங்கடசதகம்-முற்றிற்று,

